ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 8. července 2008

o opatřeních C 58/02 (ex N 118/02), která provedla Francie ve prospěch společnosti Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM)

(oznámeno pod číslem K(2008) 3182)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2009/611/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ([1]), a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 18. února 2002 oznámila Francouzská republika Komisi plán podpory restrukturalizace ve prospěch společnosti *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (dále jen „SNCM“) ([2]), který byl doplněn dne 3. července 2002 ([3]). Oznámená podpora na restrukturalizaci spočívala v navýšení kapitálu společnosti SNCM prostřednictvím společnosti *Compagnie Générale Maritime et Financière* (dále jen „CGMF“) ([4]) o částku 76 mil. EUR.

(2) Dopisem ze dne 19. srpna 2002 Komise oznámila francouzským orgánům rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES uvedené v článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ([5]).

(3) Dne 8. října 2002 ([6]) sdělily francouzské orgány Komisi své připomínky k rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 ([7]).

(4) Na žádost francouzských orgánů proběhla pracovní jednání s útvary Komise ve dnech 24. října 2002, 3. prosince 2002 a 25. února 2003.

(5) V rámci zahájení vyšetřovacího řízení Komise obdržela připomínky od dvou podniků, a to od společnosti *Corsica Ferries France* (dále jen „CFF“) dne 8. ledna 2003 ([8]) a od skupiny *Stef-TFE* dne 7. ledna 2003, a také od různých francouzských územních celků dne 18. prosince 2002, 9. a 10. ledna 2003. Dopisy z 13. a 16. ledna a z 5. a 21. února 2003 předala Komise tyto připomínky Francii k vyjádření.

(6) Francouzské orgány poskytly Komisi svá vyjádření k připomínkám společeností CFF a *Stef-TFE* dne 13. února 2003 ([9]) a dne 27. května 2003 ([10]).

(7) Dne 16. ledna 2003 útvary Komise zaslaly žádost o dodatečné informace, na kterou francouzské orgány odpověděly dne 21. února 2003.

(8) V dopise ze dne 10. února 2003 ([11]) předložily francouzské orgány argumenty s cílem prokázat, že plán podpory dodržuje ve všech bodech pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ([12]) (dále jen „pokyny z roku 1999“).

(9) Na žádost Komise předložily francouzské orgány dne 25. února 2003 ([13]) kopii akcionářské dohody, která váže společnost SNCM a skupinu *Stef-TFE*.

(10) Rozhodnutím 2004/166/ES ze dne 9. července 2003 (dále jen „rozhodnutí z roku 2003“) ([14]) schválila Komise, za určitých podmínek, poskytnutí podpory na restrukturalizaci ve prospěch společnosti SNCM splatnou ve dvou částech. Jedna část činí 66 mil. EUR, druhá dosahuje maximální výše 10 mil. EUR a určí se v závislosti na čistém výnosu z prodeje aktiv, ke kterému došlo po přijetí rozhodnutí z roku 2003.

(11) Dne 13. února 2003 podala společnost CFF u Soudu prvního stupně ES (dále jen „Soud“) žalobu na neplatnost rozhodnutí z roku 2003 (věc T-349/03).

(12) Dne 8. září 2004 se Komise rozhodla považovat změny požadované Francií v dopise ze dne 23. června 2004, tj. nahrazení plavidla *Aliso* plavidlem *Asco* na seznamu plavidel, která je společnost SNCM oprávněná provozovat na základě rozhodnutí z roku 2003, a prodej plavidla *Aliso* místo plavidla *Asco*, za slučitelné se společným trhem podpory na restrukturalizaci povolené rozhodnutím z roku 2003 ([15]).

(13) Rozhodnutím ze dne 16. března 2005 (dále jen „rozhodnutí z roku 2005“) Komise souhlasila s vyplacením druhé části podpory na restrukturalizaci ve výši 3,3 mil. EUR, čímž celková výše povolené podpory na restrukturalizaci dosáhla částky 69 292 400 EUR.

(14) Dne 15. června 2005 zrušil Soud rozhodnutí z roku 2003 ve věci T-349/03 z důvodu chybného posouzení minimální výše podpory. Důsledkem tohoto rozsudku se Komise znovu vrátila do fáze formálního vyšetřovacího řízení zahájeného rozhodnutím ze dne 19. srpna 2002 a byla zrušena rozhodnutí ze dne 8. září 2004 a 16. března 2005, která byla založena na zrušeném rozhodnutí z roku 2003.

(15) Dne 25. října 2005 ([16]) předaly francouzské orgány Komisi informace o finanční situaci společnosti od oznámení plánu podpory na restrukturalizaci ze dne 18. února 2002.

(16) Dne 17. listopadu 2005 ([17]) poskytly francouzské orgány podklady o aktualizaci plánu restrukturalizace z roku 2002 a o opětovném vytvoření vlastního kapitálu společnosti SNCM ([18]).

(17) Dne 15. března 2006 předložily francouzské orgány ([19]) Komisi souhrnnou zprávu o trhu, obchodní plán (příjmová část) a výhledový účet zisku a ztrát. Další podklady byly předány útvarům Komise dne 28. března 2006 a 7. dubna 2006 ([20]). V tomto dopise francouzské orgány mimo jiné vyzvaly Komisi, aby vzhledem ke své povaze „vyrovnání veřejné služby“ nebyla část podpory na restrukturalizaci z roku 2002, a to především částka ve výši 53,48 mil. EUR, považována za opatření přijaté v rámci restrukturalizačního plánu, ale za částku, která není podporou, na základě judikatury ve věci *Altmark* ([21]), nebo za samostatné opatření bez spojení s restrukturalizačním plánem podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES.

(18) Dne 21. dubna 2006 byl oznámen Komisi návrh spojení, při kterém společnosti Veolia Transport (dále jen „VT“) ([22]) a Butler Capital Partners (dále jen „BCP“) společně získají kontrolu nad společností SNCM ([23]), podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ([24]). Dne 29. května 2006 ([25]) přijala Komise rozhodnutí, kterým toto spojení schválila.

(19) Dne 21. června 2006 ([26]) předaly francouzské orgány Komisi nařízení ministerstva hospodářství, financí a průmyslu ze dne 26. května 2006 o schválení finančních operací provedených společností CGMF, výnos č. 2006-606 ze dne 26. května 2006 o převedení společnosti SNCM do soukromého sektoru a nařízení ze dne 26. května 2006 o schválení finančních operací provedených společností SNCF.

(20) Informace o pověření veřejnou službou a o podporách sociální povahy při zajišťování dopravní obslužnosti Korsiky byly Komisi předány dne 7. června 2006 ([27]).

(21) Dne 13. září 2006 se Komise rozhodla zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, týkající se nových opatření provedených ve prospěch společnosti SNCM a zahrnujících plán restrukturalizace oznámený v roce 2002 ([28]) (dále jen „rozhodnutí z roku 2006“).

(22) Dne 16. listopadu 2006 zaslala Francie Komisi své připomínky v rámci rozhodnutí z roku 2006 ([29]).

(23) Protože některé zúčastněné strany požádaly Komisi o prodloužení lhůty pro předložení vlastních připomínek ([30]), Komise rozhodla udělit tuto prodlouženou lhůtu všem zúčastněným stranám ([31]).

(24) Komise dostala připomínky od společností CFF ([32]) a STIM Orbigny (dále jen „STIM“) ([33]) a zaslala je francouzským orgánům dopisem ze dne 20. února 2007. Zúčastněná třetí strana rovněž zaslala své připomínky, které byly také předány francouzským orgánům, ale stáhla je dne 28. května 2008.

(25) Francouzské orgány sdělily své připomínky k vyjádřením zúčastněných stran dne 30. dubna 2007 ([34]).

(26) Dne 20. prosince 2007 podala společnost CFF na společnost SNCM stížnost kvůli státní podpoře, která doplňuje informace zaslané 15. června 2007 a 30. listopadu 2007. Týká se článku 3 nové smlouvy o pověření veřejnou službou podepsané mezi korsickou územní samosprávou a seskupením *Compagnie Méridionale de Navigation* – SNCM na období 2007–2013. Podle společnosti CFF by provádění této doložky přineslo společnosti SNCM v roce 2007 nové finanční zdroje ve výši 10 mil. EUR. Kromě toho se má u vyrovnání vyplácenému společnosti SNCM za povinnosti vyplývající ze zajišťování veřejné služby jednat o státní podporu, která je navíc protiprávní, protože není oznamována Komisi.

(27) Protože byl jistý počet informací předán Komisi až po uplynutí termínu původně stanoveného na 13. únor 2007 ([35]), Komise informovala zúčastněné strany o svém rozhodnutí prodloužit termín podávání připomínek stran do 14. března 2008.

(28) Komise předala dne 26. března 2008 připomínky zúčastněných stran Francii, která zaslala svá vyjádření dne 28. března 2008, 10. dubna 2008 a 28. dubna 2008.

2. URČENÍ PŘÍJEMCE OPATŘENÍ, KTERÁ JSOU PŘEDMĚTEM TOHOTO ROZHODNUTÍ

(29) Příjemcem opatření, která jsou předmětem tohoto rozhodnutí, je společnost *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (SNCM), do které patří několik poboček v námořním odvětví a která se zabývá námořní osobní dopravou, přepravou automobilů a nákladních vozidel na trasách mezi kontinentální Francií, Korsikou, Itálií (Sardinie) a zeměmi Maghrebu (Alžírsko a Tunisko).

(30) Společnost SNCM je akciovou společností, která vznikla v roce 1969 spojením společností Compagnie générale transatlantique a Compagnie de navigation mixte, jež byly obě založeny v roce 1850. Svůj původní název Compagnie générale transméditerranéenne si změnila v roce 1976 na Société nationale maritime Corse-Méditerranée poté, co železniční společnost Société nationale des chemins de fer (SNCF) získala podíl v jejím kapitálu. Francouzská vláda si totiž tuto společnost vybrala pro zajištění zásady územní kontuinuity s Korsikou, to znamená vyrovnání sazeb za námořní dopravu s cenami společnosti SNCF pro železniční dopravu na základě úmluvy uzavřené dne 31. března 1976 na dvacet pět let. Společnost Compagnie générale transatlantique byla již předtím pověřena francouzskou vládou zajištěním dopravní obsluhy Korsiky na základě dřívější smlouvy uzavřené dne 23. prosince 1948.

(31) V okamžiku oznámení navýšení kapitálu v roce 2002 vlastnila společnost SNCF 20 % podílů a společnost CGMF 80 % podílů v kapitálu společnosti SNCM. Po otevření kapitálu společnosti SNCM dne 30. května 2006 (viz 16. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) patří společnosti BCP, respektive VT 38 % a 28 % kapitálu společnosti SNCM, přičemž společnost CGMF zůstává podílníkem ve výši 25 % (9 % kapitálu je vyhrazeno zaměstnancům).

(32) Hlavními pobočkami společnosti SNCM jsou společnosti *Compagnie Méridionale de Navigation* (dále jen „CMN“) ([36]), Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie (CGTH) ([37]), *Aliso Voyage* ([38]), *Sud-Cargos* ([39]), *Société Aubagnaise de Restauration et d'Approvisionnement* (SARA) ([40]), *Ferrytour* ([41]) a *Les Comptoirs du Sud* ([42]).

(33) Po prodeji vysokorychlostních plavidel *Aliso* v září 2004 a *Asco* ([43]) v květnu 2005 se flotila společnosti SNCM skládá z deseti lodí (pět trajektových lodí s přepravou automobilů ([44]), čtyři víceúčelová plavidla (přeprava nákladu a pasažérů) ([45]) a jedno vysokorychlostní plavidlo (NGV), které vyplouvají převážně z Nice ([46])), z nichž sedm přímo vlastní ([47]).

(34) Pro úplnost je nutné připomenout, že pravidelná námořní přeprava mezi přístavy kontinentální Francie a Korsiky byla od roku 1948 zajišťována jako veřejná služba, pro kterou společnosti SNCM a CNM byly v létech 1976 až 2001 koncesionáři na základě rámcové smlouvy uzavřené původně na dvacet pět let. V souladu s platnými předpisy Společenství ([48]) a na základě evropského nabídkového řízení ([49]) vyhlášené korsickými samosprávnými orgány ([50]) získaly společnosti SNCM a CMN společně pověření veřejnou službou (dále jen „DSP“) pro dopravní obsluhu Korsiky z Marseille oproti finančnímu vyrovnání, a to na období 2002–2006.

(35) Jelikož platnost pověření veřejnou službou končila koncem roku 2006, stala se výše uvedená námořní veřejná služba předmětem nového nabídkového řízení vyhlášeného na celoevropské úrovni ([51]) a pověření bylo uděleno seskupení SNCM-CMN na období od 1. května 2007 do 31. prosince 2013 s roční dotací přibližně 100 milionů EUR.

(36) Souběžně mají ostatní provozovatelé zajišťující přepravu na ostrov z Toulonu a z Nice stanovenou četnost spojení. Na těchto trasách jsou obyvatelé Korsiky a jiné kategorie cestujících od roku 2002 až do roku 2013 příjemci sociálních podpor zavedených na základě rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2002 ([52]) a z 24. dubna 2007 ([53]).

3. KONKURENČNÍ PROSTŘEDÍ

(37) Společnost SNCM provozuje jak přepravu cestujících, tak nákladní dopravu na dvou odlišných trzích: na jedné straně zajišťuje dopravu z Francie na Korsiku a do zemí Maghrebu a na druhé straně příležitostně do Itálie a Španělska.

3.1 Doprava na Korsiku

Přeprava cestujících

(38) Přeprava cestujících na Korsiku je výrazně sezónním trhem. Zahrnuje špičky sezónní návštěvnosti, které mohou být až desetkrát větší než počet cestujících v měsících mimo sezónu. To od provozovatelů dopravy vyžaduje, aby vlastnili takovou flotilu lodí, která bude schopna tyto sezónní špičky zvládnout. Poloviny obratu se dosahuje v měsících červenci a srpnu. Mimoto existuje nerovnováha podle směru přepravy, a to i během sezónních špiček. Například v červenci jsou plavidla při odjezdu z kontinentálních přístavů plná, zatímco při návratu poloprázdná. Roční průměrná míra obsazení je proto poměrně nízká.

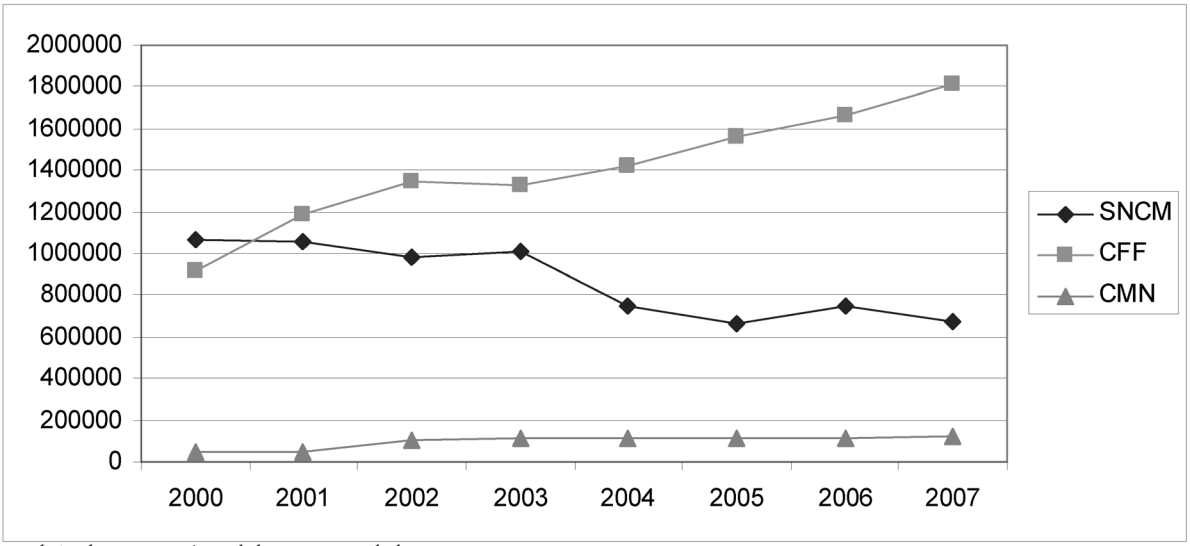
(39) Společnost SNCM je zavedeným provozovatelem spojení mezi Korsikou a kontinentální Francií. Zhruba platí, že dvě třetiny své činnosti provozuje mezi Marseille a Korsikou v rámci pověření veřejnou službou a zbývající třetinu představují spojení mezi jinými výchozími nebo cílovými místy (Nice-Korsika, Toulon-Korsika, mezinárodní spoje na Sardinii nebo do zemí Maghrebu).

(40) Společnost SNCM měla na svoji hlavní činnost dlouhá léta monopol. Od roku 1996 ale musí čelit konkurenci, která se velmi rychle rozvinula. Společnost *Corsica Ferries France* (CFF) je tak dnes dominantním subjektem, pokud jde o námořní spojení mezi kontinentální Francií a Korsikou, a její podíl na trhu neustále roste. Ačkoliv na trhu působí teprve od roku 1996, její přeprava cestujících rostla v období 2000 až 2005 každým rokem o […] (*) a tento růst pokračuje. Dnes tak téměř […] osob cestujících mezi kontinentální Francií a Korsikou po moři volí plavidlo společnosti CFF, zatímco jen […] použije plavidlo společnosti SNCM a zbylých […] připadá na společnosti CMN.

(41) Pozici, kterou za sedm let získala společnost CFF na dotčeném trhu, se projevuje také v počtu cestujících přepravených během sezóny mezi Korsikou a kontinentální Francií. Z níže uvedeného diagramu vyplývá, že podíl společnost CFF na trhu se zvýšil z 45 % v roce 2000 na […] % v roce 2007 a podíl společnosti SNCM se ve stejném období snížil z 53 % na […] %, což představuje rozdíl více než jednoho milionu přepravených cestujících.

Diagram 1

Počet cestujících přepravených během sezóny (květen až září) mezi kontinentální Francií a Korsikou – sezóny 2000 až 2007

Zdroj: Observatoire régional des transports de la Corse.

(42) Dalšími menšími konkurenty společnosti SNCM při dopravě na Korsiku jsou *Compagnie Méridionale de Navigation* (CMN), Moby Lines, Happy Lines a TRIS.

(43) V posledních dvou létech se nabídka společnosti SNCM a její podíl na trhu dopravního spojení s Korsikou snížily: došlo k omezení nabídky míst o […] % (– […] % pro spojení z Nice a – […] % u spojení z Marseille).

(44) Pokračující snižování tržního podílu ukazuje, že jen velmi obtížně se zpět získává důvěra uživatelů, silně otřesená stávkami a zmatky provázejícími sociální konflikty v létech 2004 a 2005 především u příležitosti privatizace společnosti. Získání důvěry je přitom nezbytnou podmínkou zastavení snižování podílu společnosti SNCM na trhu, jak se projevilo v posledních létech. Nárůst obchodního obratu v roce 2007 je za těchto okolností povzbudivým příznakem životaschopnosti společnosti, přestože přenechala značnou část trhu svému jedinému opravdovému konkurentu, jehož podíl na trhu je dnes jednoznačně vyšší.

(45) Trh námořní přepravy cestujících mezi kontinentální Francií a Korsikou rostl v posledních 15 létech průměrně o 4 % ročně. Tento růst by měl pokračovat se zvýšením o […] % očekávaném v roce 2008 a mírnějším nárustem v následujících létech. Přesto se zdá, že nové subjekty se nesnaží na tento trh proniknout. Do veřejné soutěže vyhlášené Korsickým dopravním úřadem (Office des Transports de Corse) o pověření veřejnou službou na období 2007–2013 pro námořní dopravu do určitých přístavů na Korsice se kromě společností CFF a SNCM-CMN nepřihlásil žádný další uchazeč, a to i přesto, že bylo možné ucházet se pouze o určité dopravní trasy.

(46) Pokud jde o hlavního konkurenta společnosti SNCM, společnost CFF, mezi léty 1999 a 2007 výrazně zvýšila svou nabídku míst z 500 000 na […] mil. (z toho o […] % jen v roce 2007 v porovnání s rokem 2006), což jí umožnilo zvýšit počet přepravených cestujících (z […] mil. v roce 2005 na […] mil. v roce 2007) a svůj podíl na trhu. Tato obchodní politika se ale projevuje nižší mírou obsazenosti u CFF než u SNCM s rozdílem […] procentních bodů v roce 2007. U společnosti SNCM dosahovala průměrná míra obsazenosti v roce 2007 […] %, což je u trhu s takovými sezónními výkyvy běžné (viz výše).

Nákladní doprava

(47) Pokud jde o nákladní dopravu, byl v roce 2005 podíl společnosti SNCM na trhu přibližně […] % na trase mezi Marseille či Toulonem a Korsikou.

(48) Pokud jde o dopravu obecného zboží (bez doprovodu), nacházejí se společnosti SNCM a CMN v *de facto* monopolním postavení. V rámci smlouvy o pověření veřejnou službou zajišťují obě společnosti v častých intervalech přepravu zboží z Marseille do všech přístavů na Korsice.

(49) Pokud jde o doprovázené přívěsy nakládané na trajekty, což představuje celkově 24 % přepravy zboží měřené v běžných metrech, mezi jednotlivými dopravci cestujících existuje konkurence. Společnosti SNCM a CMN mají v přepravě tohoto doprovázeného zboží většinu. Ostatní provozovatelé, a to především společnost CFF, mají 10 % podíl, což představuje 2 % celkového trhu.

(50) Pokud jde o doprovázená poháněná plavidla ([54]) nakládaná na trajekty (přibližně 24 % přepravy obecného zboží v roce 2003), mají společnosti SNCM a CMN také většinový podíl na dotčeném trhu. Ovšem od roku 2002 rozšířila společnost CFF svou nabídku v tomto segmentu a získala přibližně […] % podílu na trhu.

3.2 **Doprava do zemí Maghrebu**

(51) Tunisko a Alžírsko představují důležitý trh s přibližně 5 miliony cestujících, přičemž převládá letecká přeprava. V těchto souvislostech zajišťuje námořní přeprava přibližně 15 % přesunů. Zde představuje Alžírsko významný námořní trh s řádově 560 000 cestujících a Tunisko trh méně významný s řádově 250 000 cestujících.

(52) Trh námořní dopravy mezi Francií a zeměmi Maghrebu zaznamenal v posledních létech trvalý růst, a to řádově o 13 % v období mezi roky 2001 a 2005. Vzhledem k potenciálu růstu turistiky do této oblasti lze očekávat, že námořní doprava zaznamená okolo roku 2010 roční míru růstu řádově o 4 %.

(53) V Alžírsku zaujímá společnost SNCM druhé místo na trhu za alžírským veřejným podnikem *Entreprise Nationale de Transport Maritime de Voyageurs* (ENTMV). Podíl na trhu společnosti SNCM se v roce 2005 změnil z 24 % na […] %.

(54) Na trhu dopravy do Tuniska je společnost SNCM hned za společností *Compagnie tunisienne de navigation* (CTN). Ačkoli společnost SNCM ztratila od roku 2001 podíl na trhu ve prospěch společnosti CTN, přičemž tento podíl klesl ze 44 % na […] % v roce 2004, v roce 2005 došlo k určitému zlepšení ([…] %).

4. **POPIS OPATŘENÍ, KTERÁ JSOU PŘEDMĚTEM TOHOTO ROZHODNUTÍ**

4.1 **Navýšení kapitálu společnosti SNCM v roce 2002**

4.1.1 *Popis*

(55) Po rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002 o schválení podpory na záchranu ve prospěch společnosti SNCM ([55]) oznámily francouzské orgány dne 18. února 2002 Komisi návrh podpory na restrukturalizaci ve prospěch společnosti SNCM. Opatření spočívalo v navýšení kapitálu společnosti SNCM *prostřednictvím* mateřské společnosti CGMF, a to ve výši 76 mil. EUR, přičemž 46 mil. EUR mělo být poskytnuto na náklady spojené s restrukturalizací ([56]). Navýšení kapitálu mělo za cíl zvýšit vlastní kapitál společnosti SNCM z 30 mil. na 106 mil. EUR.

(56) V souladu s hlavními pokyny z roku 1999 předložily francouzské orgány Komisi plán restrukturalizace ([57]) společnosti SNCM v pěti bodech:

i) snížení počtu plaveb a přesun plavidel na různé spoje (snížení počtu spojů na Korsiku a posílení přepravy do zemí Maghrebu) ([58]),

ii) snížení počtu plavidel o čtyři lodě, což mělo přinést 21 mil. EUR v hotovosti,

iii) prodej části nemovitého majetku,

iv) snížení počtu zaměstnanců ([59]) o přibližně 12 %, což ve spojení s rozumnou mzdovou politikou mělo snížit náklady na lodní personál z 61,8 mil. EUR v roce 2001 na průměrně […] mil. EUR v létech 2003 až 2006 a pozemní náklady z 50,3 mil. EUR v roce 2001 na […] mil. EUR ve stejném období,

v) zrušení dvou z poboček, společností *Compagnie Maritime Toulonnaise* a *Corsica Marittima,* jejichž zbývající činnosti měla převzít společnost SNCM.

(57) Po připomínkách Komise uvedených v jejím rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 francouzské orgány popsaly v dopise ze dne 31. ledna 2003 vylepšení plánu restrukturalizace v následujících bodech:

— závazky a upřesnění v oblasti mzdové politiky,

— plán snížení nákladů u zprostředkovatelských nákupů,

— závazek, že společnost SNCM nevyvolá cenovou válku se svými konkurenty v dopravě na Korsiku.

(58) Ohledně posledního bodu francouzské orgány upřesňují, že společnost „*SNCM se k tomu zavazuje bez výhrad, protože vyvolání cenové války z jejího podnětu by nebylo v souladu ani s jejími strategickými záměry, ani s jejím zájmem, protože by vedlo ke snížení jejích příjmů, ani s jejími obvyklými pracovními postupy a s jejím know-how*“.

(59) Ve svém plánu restrukturalizace francouzské orgány předložily Komisi podrobnou tabulku finančních údajů na období 2002–2007 založených na středních předpokladech pro celou řadu proměnných ([60]). Finanční výhledy mimo jiné ukazují návrat ke kladným běžným výsledkům počínaje rokem 2003.

Tabulka 1

Finanční tabulka pro období 2002–2007

(v milionech EUR)

	2000	2001	2002	2002	2003	2004	2005	2006	2007
	Skutečnost	Skutečnost	Plán	Skutečnost	Plán	Plán	Plán	Plán	Plán
Obchodní obrat	204,9	204,1	178	205,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Provozní dotace	85,4	86,7	74,5	77,7	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Běžný výsledek	– 14,7	– 5,1	1,2	– 5,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Čistý výsledek	– 6,2	– 40,4	23	4,2	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Vlastní kapitál	67,5	29,7	119	33,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Čisté finanční zadlužení (bez leasingu)	135,8	134,5	67,7	144,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Finanční ukazatele					(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Běžný výsledek / obrat + dotace	– 5 %	– 2 %	0 %	– 2 %	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Vlastní kapitál / zadlužení v rozvaze	50 %	22 %	176 %	23 %	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)

Údaje za roky 2000, 2001 a 2002 jsou převzaty z výročních zpráv 2001 a 2002 společnosti SNCM.

(60) Podle francouzských orgánů mělo navýšení kapitálu o 76 mil. EUR a návrat k provozní výnosnosti předpokládané počínaje rokem 2003 umožnit zvýšit vlastní kapitál z 30 mil. EUR v roce 2001 na 120 mil. EUR v krátkém časovém horizontu (2003) a na […] mil. EUR na konci plánu (2006–2007). To mělo umožnit snížení finanční zadluženosti ze 145 mil. EUR v roce 2002 na úroveň […] až […] mil. EUR v létech 2003 až 2005. V posledních létech plánu společnost předpokládala zvýšení zadlužení kvůli výměně, v plném vlastnictví, jednoho nebo dvou plavidel.

(61) Francouzské orgány také předložily studii citlivosti předpokládaných výsledků vůči pracovním předpokladům vývoje přepravy na různých dopravních spojích. Různé simulace prováděné na tomto základě ukazují, že by se společnost SNCM měla vrátit na cestu výnosnosti ve všech uvažovaných případech.

4.1.2 *Určení výše navýšení kapitálu*

(62) Metoda, kterou zvolily francouzské orgány ([61]) k určení výše navýšení kapitálu, spočívá ve výpočtu čistých výpůjček na základě středního poměru mezi vlastními zdroji a finančními dluhy zjištěném v roce 2000 u pěti evropských námořních společností. Bez ohledu na odlišnosti účetních rozvah těchto podniků zvolily francouzské orgány jako průměr hodnotu 79 %. Francouzské orgány tvrdí, že finanční výhledy na období od roku 2002 až do roku 2007 vedou k průměrnému poměru mezi vlastním kapitálem a finančním zadlužením v hodnotě 77 %, přičemž vlastní kapitál dosáhne v roce 2007 výše 169 milionů EUR. Takové výše vlastních zdrojů má být dosaženo navýšením kapitálu o 76 milionů EUR a úspěšným provedením opatření, která jsou součástí plánu restrukturalizace.

4.2 **Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002**

4.2.1 *Předběžná poznámka*

(63) Navýšení kapitálu a plán restrukturalizace z roku 2002 nepřinesly očekávané výsledky a počínaje rokem 2004 se finanční a hospodářská situace společnosti SNCM prudce zhoršila. Ke zhoršení přispěly jak vnitřní faktory (sociální konflikty, pozdní a nedostatečné plnění cílů v oblasti produktivity, ztráta podílů na trhu), tak faktory nezávislé na společnosti SNCM (oslabení přitažlivosti Korsiky jako destinace, zvýšení podílu na trhu společnosti CFF, chyby v řízení ze strany státu ([62]) a zvýšení ceny pohonných hmot.

(64) Běžný výsledek hospodaření společnosti SNCM tak byl – 32,6 mil. EUR v roce 2004 a – 25,8 mil. EUR v roce 2005. Čistý hospodářský výsledek potom činil – 29,7 mil. EUR v roce 2004 a – 28,8 mil. EUR v roce 2005.

(65) Zhoršení hospodářské a finanční situace společnosti SNCM donutilo francouzské orgány k většímu převedení aktiv, než předpokládal plán restrukturalizace z roku 2002 a než požadovalo rozhodnutí z roku 2003, a zahájit vyhledávání partnerů ze soukromého sektoru.

Tabulka 2

Seznam aktiv převedených společností SNCM od roku 2002 ([63])

	Čistý výnos převodu	Datum
Převody navržené v oznámení z roku 2002 (v EUR)	25 165 000	
Aliso (náhrada za plavidlo Asco v souladu s rozhodnutím Komise ze dne 8.9.2004)	(…)	30.9.2004
Napoléon	(…)	6.5.2002
Monte Rotondo	(…)	31.7.2002
Liberté	(…)	27.1.2003
Komplex nemovitostí Schuman	(…)	20.1.2003
Dodatečné převody vyžadované Komisí v jejím rozhodnutí ze dne 9.7.2003 (v EUR)	5 022 600	
SCI Espace Schuman	(…)	24.6.2003
Southern Trader	(…)	22.7.2003
Someca	(…)	30.4.2004
Amadeus	(…)	12.10.2004
CCM	[…] ([1])	—

	Čistý výnos převodu	Datum
Dodatečné převody provedené od rozhodnutí z července 2003 (v mil. EUR)	12,6	
Asco	(…)	24.5.2005
Sud Cargos	(…)	15.9.2005
Prodej bytů z bytového fondu společnosti SNCM (dříve obývané zaměstnanci společnosti SNCM)	(…)	Září 2003 až 2006
Celkem (v milionech EUR)	42,385	

([1]) […]

4.2.2 *Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002*

(66) Po otevřeném, transparentním a nediskriminačním výběrovém řízení ([64]) bylo nakonec dne 13. října 2005 za velmi obtížných finančních a sociálních okolností dosaženo shody mezi státem a společnostmi BCP a VT. Společnost VT je tak odvětvovým subjektem společnosti SNCM (s podílem 28 %), zatímco společnost BCP je hlavním akcionářem s podílem 38 %. Stát se především vůči zaměstnancům zavázal zůstat akcionářem společnosti s podílem ve výši 25 % ([65]). Společnosti BCP a VT vypracovaly pro společnost SNCM obchodní plán, který byl postoupen Evropské komisi dne 7. dubna 2006.

Obsah memoranda o porozumění

(67) Memorandum o porozumění, na jehož základě je 75 % kapitálu společnosti převedeno na soukromé nabyvatele, bylo podepsáno mezi zúčastněnými stranami (BCP, VT a CGMF) dne 16. května 2006.

(68) V části II memoranda o porozumění se uvádí, že společnost CGMF se zavazuje schválit, upsat a plně splatit navýšení kapitálu společnosti SNCM o celkovou částku 142,5 mil. EUR.

(69) Po navýšení kapitálu se plánuje snížit rušením akcií základní kapitál společnosti SNCM na minimum stanovené zákonem pro akciové společnosti, které se neobrací na spoření formou veřejných výzev.

(70) Jako doplněk navýšení kapitálu se společnost CGMF zavazuje dát k dispozici společnosti SNCM částku 38,5 mil. EUR formou zálohy na běžný účet. Tato záloha na běžný účet, kterou předá společnost SNCM do rukou správce (banka CIC), je určena na financováni části nákladů zvaných „na velkorysost", které doplní částky vyplácené uplatněním zákonných a smluvních opatření v případě snižování počtu zaměstnanců nabyvateli ([66]). Vyplácení vyrovnání nad náhrady stanovené právními a smluvními ustanoveními probíhá na individuálním a jmenovitém základě a týká se zaměstnanců, kteří opustili společnost a jejichž pracovní smlouva byla vypovězena.

(71) Po těchto krocích část III memoranda o porozumění stanoví, že společnost CGMF převede na soukromé nabyvatele své akcie, které představují 75 % podílů základního kapitálu společnosti a […] na financování té části sociálního plánu, která přesahuje zákonné a smluvní povinnosti.

(72) Část III memoranda o porozumění také stanoví, že nabyvatelé a společnost CGMF upíší společně a zároveň nové akcie v celkové částce 35 mil. EUR a společnosti BCP/VT vloží na běžný účet částku 8,75 mil. EUR, která bude sloužit společnosti SNCM k řešení požadavků na hotovost. Odstavec III.2.7 memoranda o porozumění stanoví, že hodnota akcií společnosti CGMF se v každém okamžiku rovná jejich původní jmenovité hodnotě zvýšené o […] % jejich splacené jmenovité hodnoty vynásobené součinitelem D/365, přičemž D představuje počet dní od data uplatnění, s odečtením všech vyplacených částek (např. dividend). Tato ustanovení se neuplatňují v případě soudního vyrovnání nebo likvidace.

(73) Memorandum o porozumění (část III.5) obsahuje rozvazující doložku převedení společnosti SNCM, která může být uplatněna současně nabyvateli v případě, že dojde k jedné z následujících událostí v míře, která by mohla zpochybnit jejich podnikatelský záměr a návrat společnosti k životaschopnosti:

— nepřidělení smlouvy o pověření veřejnou službou pro námořní dopravu na Korsiku pro období, které začíná dnem 1. ledna 2007 […],

— jakékoli záporné rozhodnutí Evropské komise nebo rozsudek Soudu či Soudního dvora jako zákaz některé činnosti nebo vnucení podmínek, které mají zásadní dopad na hodnotu společnosti […].

(74) Část VII memoranda o porozumění stanoví, že společnost CGMF převezme část sociálních závazků společnosti SNCM v nákladech vzájemných pojišťovacích organizací jejích důchodců, a to ve výši 15,5 mil. EUR a ode dne převedení vlastnictví podniku.

(75) Způsoby správy a řízení podniku jsou upřesněny v části IV memoranda o porozumění. Je zde uvedeno, že dojde ke změně způsobu řízení společnosti SNCM, která se přemění v akciovou společnost s představenstvem a dozorčí radou. Dozorčí rada se bude skládat z 10 a později ze 14 členů. Přechodně jí bude předsedat zástupce státu. Pokud bude společnosti SNCM přiděleno pověření veřejnou službou, předsedu dozorčí rady nahradí zástupce společnosti BCP. Představenstvo má potom za úkol zajistit provozní řízení společnosti SNCM.

(76) Dne 26. května 2006 schválila francouzská vláda převedení SNCM a výše uvedená opatření.

Opatření

(77) Ve světle předcházejícího obsahuje memorandum o porozumění tři druhy státních opatření, která opravňují prověření z hlediska předpisů Společenství o státních podporách.

— převedení 100 % podílu společnosti SNCM za zápornou cenu 158 mil. EUR (kapitálový vklad ve výši 142,5 mil. EUR a úhrada nákladů na vzájemné pojištění ve výši 15,5 mil. EUR),

— záloha na běžný účet poskytnutá společností CGMF ve výši 38,5 mil. EUR ve prospěch propuštěných zaměstnanců společnosti SNCM,

— navýšení kapitálu o 8,75 mil. EUR upsané společností CGMF společně a současně s vkladem ve výši 26,25 mil. EUR společností VT a BCP.

5. OBLAST PŮSOBNOSTI TOHOTO ROZHODNUTÍ

(78) Toto konečné rozhodnutí se týká opatření prováděných Francií ve prospěch společnosti SNCM od 18. února 2002, a to:

— kapitálového vkladu společnosti CGMF do společnosti SNCM ve výši 76 mil. EUR v roce 2002 (z toho 53,48 mil. EUR za závazky veřejné služby a zbytek jako podpory na restrukturalizaci),

— záporné ceny při prodeji společnosti SNCM společností CGMF ve výši 158 mil. EUR,

— vkladu společnosti CGMF ve výši 8,75 mil. EUR,

— převzetí některých dodatkových sociálních opatření ve výši 38,5 mil. EUR společností CGMF.

(79) Toto rozhodnutí se netýká prověření minulých a budoucích finančních vyrovnání ve prospěch společnosti SNCM za závazky veřejné služby v období 2007–2013, která jsou předmětem samostatného řízení.

6. DŮVODY, KTERÉ VEDLY K PŘIJETÍ ROZHODNUTÍ KOMISE V ROCE 2002 A V ROCE 2006

6.1 Zahájení formálního vyšetřovacího řízení v roce 2002

(80) Ve svém rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 o zahájení řízení Komise sice uznala, že společnost SNCM je podnikem v obtížích, ale vyjádřila také pochybnosti o souladu oznámených opatřeních s kritérii uvedenými v bodě 3.2.2 pokynů z roku 1999, které v té době platily.

(81) Komise vyjádřila určité pochybnosti o plánu restrukturalizace vzhledem k tomu, že chyběl rozbor příčin ztrát podniku. Obzvláště si pak Komise kladla otázky o vazbách mezi ztrátami a závazky veřejné služby, o dopadech politiky nákupů plavidel společností SNCM na výsledkové účty a o plánovaných opatřeních na zvýšení produktivity podniku.

(82) Kromě toho Komise zdůraznila určité nedostatky plánu restrukturalizace, a to především nepřítomnost konkrétních opatření ke snížení mezispotřeby a informací o budoucí cenové politice společnosti SNCM.

(83) Komise si rovněž kladla otázky o účinnosti metody výpočtu, kterou zvolily francouzské orgány ke stanovení částky navýšení kapitálu, a o předpokladech zvolených pro vypracování finančních simulací.

6.2 Rozšíření formálního vyšetřovacího řízení v roce 2006

(84) Rozhodnutím ze dne 13. září 2006 se Komise rozhodla rozšířit formální vyšetřovací řízení z roku 2002 na opatření plánovaná v rámci převedení společnosti SNCM do soukromého sektoru.

(85) Komise napřed vzala v potaz výzvu francouzských orgánů ze dne 7. dubna 2006 (viz 16. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí), aby prověřila část kapitálového vkladu z roku 2002 ve světle jurisdikce ve věci *Altmark*, a v této souvislosti vyjádřila pochybnosti o dodržení podmínek (především druhé a čtvrté) stanovených soudcem Společenství v tomto rozsudku ([67]).

(86) Za předpokladu, že by tato částka mohla být chápána jako podpora v souladu s čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, Komise ve svém rozhodnutí z roku 2006 vyjádřila přesvědčení, že nová výše podpory vyhodnocená s přihlédnutím k pokynům pro podpory na restrukturalizaci by měla být 15,81 mil. EUR. Vzhledem k tomu, že výše podpory na restrukturalizaci by měla být výrazně nižší než částka oznámená v roce 2002 a schválená v roce 2003, vyjádřila Komise pochybnosti o vhodnosti zachovat všechna vyrovnání požadovaná po společnosti SNCM v rozhodnutí z roku 2003.

(87) Komise rovněž vyjádřila pochybnosti o dodržování podmínek stanovených rozhodnutím z roku 2003, a to zásady *price leadership* a počtu spojení na Korsiku.

(88) Pokud jde o zápornou cenu převodu společnosti SNCM, vyjádřila Komise pochybnosti o souladu navýšení kapitálu státem před převedením společnosti SNCM se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství. Komise vyjádřila své pochybnosti obzvláště, pokud jde o platnost výpočtu nákladů na vyrovnání, které by měl stát jako akcionář uhradit v případě úpadku společnosti SNCM.

(89) Komise zpochybnila, že by se finanční opatření mohla odvolávat na pokyny pro podpory na záchranu a na restrukturalizaci.

(90) Komise také vyjádřila pochybnosti ohledně druhého navýšení kapitálu o 8,75 mil. EUR, pokud jde o současnost soukromého a veřejného investování a o stejné podmínky úpisu ve smyslu judikatury.

(91) Komise nakonec vyjádřila pochybnosti o tom, zda dodatečná sociální opatření ve výši 38,5 mil. EUR určená na podporu ve prospěch osoby nemohou představovat nepřímé zvýhodnění podniku. Zdůraznila také riziko možného rozporu při zahrnutí dodatečných náhrad za propuštění do rizik nesených informovaným investorem.

7. STANOVISKO FRANCOUZSKÝCH ORGÁNŮ

7.1 Navýšení kapitálu z roku 2002

7.1.1 *Částka 53,48 mil. EUR ve světle judikatury ve věci Altmark*

7.1.1.1 Dodržení čtyř kritérií Altmark

(92) V dopise ze dne 7. dubna 2006 a v rámci připomínek předložených v návaznosti na rozhodnutí z roku 2006 vyzvaly francouzské orgány Komisi, aby shledala, že kvůli povaze „vyrovnání za veřejnou službu“ za období 1991–2001 se nejedná u části navýšení kapitálu z roku 2002, přesněji u částky 53,48 mil. EUR, podle juridikatury ve věci *Altmark* o státní podporu, a vyjádřily přesvědčení, že v tomto případě jsou splněny čtyři podmínky stanovené uvedenou judikaturou.

(93) Pokud jde přesněji o druhou podmínku *Altmark*, francouzské orgány zdůrazňují, že podle rozsudku ve věci *Altmark* musí být předem stanoveny objektivně a jasně pouze parametry výpočtu. A v tomto konkrétním případě upřesňují, že částka 53,48 mil. EUR byla vyplacena v listopadu 2003 na základě výpočtových parametrů stanovených před dotčeným obdobím (1991–2001) ([68]).

(94) Tím pádem podle Francie skutečnost, že k vyplacení částky přehodnocené kvůli nedostatečnému vyrovnání došlo až poté, nezpochybňuje její závěr, podle kterého výpočtové parametry sloužící k výpočtu vyrovnání ve výši 53,48 mil. EUR byly jasně a objektivně stanoveny před provedením úkolů vyplývajících z veřejné služby.

(95) Pokud jde o čtvrtou podmínku *Altmark*, francouzské orgány se domnívají, že tato podmínka stanoví vlastnosti podniku pověřeného veřejnou službou jako kvalifikovaného a průměrně dobře hospodařícího, ale v žádném případě nezmiňuje požadavek průměrné nebo minimální výnosnosti dotčeného podniku.

(96) V tomto smyslu se francouzské orgány domnívají, že společnost SNCM může za období od roku 1991 do roku 2001 uplatnit „presumpci dobrého hospodaření“ a že jí nemůže být přisuzována „presumpce špatného hospodaření“ jen kvůli finančním ztrátám, které utrpěla v období 1991–2001. Podle francouzských orgánů nelze ztráty společnosti SNCM přisuzovat jejímu špatnému hospodaření, nýbrž nepružnosti smluv uzavřených v roce 1991 a v roce 1996 a náhlé proměně dřívějšího trhu této společnosti, kde přešla z monopolního postavení do silně konkurenčního prostředí. Společnost SNCM se tedy údajně chovala jako průměrně dobře spravovaný podnik.

(97) Francie zdůrazňuje, že veřejný subjekt byl jediným podnikem schopným plnit své povinnosti ohledně celoroční pravidelnosti a četnosti služeb, a to přes zahájení činnosti soukromého subjektu v roce 1996, který provozoval jen jistá spojení, a to pouze v hlavní sezóně. Ostatně údajně neexistuje v *přesném slova smyslu* podnik, který by mohl posloužit jako měřítko při rozhodování, zda výše vyrovnání udělená společnosti SNCM převyšuje náklady nutně vzniklé při výkonu povinností vyplývajících ze zajišťování veřejné služby, či ne. Podle francouzských orgánů by proto bylo choulostivou záležitostí provést srovnání mezi strukturou nákladů společnosti SNCM a jiných námořních dopravců vzhledem ke zvláštnostem činnosti SNCM a trhu, na kterém provozuje svoji činnost.

(98) Přes faktickou nemožnost nalézt podnik, který by mohl sloužit jako měřítko pro dané období, se Francie domnívá, že se během jednání s Komisí v létech 2005 a 2006 snažila předložit objektivní a oprávněné podklady, které umožnily prokázat, že společnost SNCM je „středně velkým podnikem dobře spravovaným a vybaveným odpovídajícím způsobem“ a že je tedy splněna čtvrtá podmínka stanovená rozsudkem ve věci *Altmark* ([69]).

(99) Francie se mimoto domnívá, že srovnání založené na dostupných informacích o struktuře nákladů společností CFF a SNCM zdaleka nevyvrací presumci dobrého hospodaření společnosti SNCM, a to především proto, že neumožňuje zohlednit značnou část nákladů spojených se zajišťováním veřejné služby v oblasti nákladní přepravy.

(100) Francie dále tvrdí, že v daném případě je nutné chápat judikaturu vedoucí k rozsudku ve věci *Altmark* (a především rozsudek ve věci *Ferring*) jako ověření omezené na kontrolu, zda nedošlo k nadměrnému vyrovnání. V této souvislosti francouzské orgány uvádějí, že přidělené dotace nepřesáhly skutečné náklady společnosti SNCM spojené s jejími povinnostmi zajišťovat veřejnou službu, jak na to poukázala Komise ve svém rozhodnutí ze dne 30. října 2001 ([70]).

(101) Francouzské orgány dále tvrdí, že skutečnost uplatňování judikatury ve věci Altmark na smlouvu o pověření veřejnou službou pro období 2001–2006 by měla odstranit pochybnosti o uplatňování této judikatury na vyrovnání nákladů na veřejnou službu v období 1991–2001. Podle Francie byla vyrovnání přiznaná v obdobích 1991–2001 a 2002–2006 stejné povahy, protože parametry použité pro jejich vyměření, tedy náročné požadavky veřejné služby, přítomnost pouze jednoho podniku schopného je zajistit a schéma zohlednění provozních nákladů, byly stejné.

(102) V důsledku toho se Francie domnívá, že existence závazků veřejné služby ve spojení s neexistencí nadměrných vyrovnání v období 1991–2001 potvrzují dodržení čtyř podmínek judikatury ve věci *Altmark*.

7.1.1.2 Slučitelnost částky 53,48 mil. EUR s ohledem na čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES

(103) Pokud by Komise měla dojít k závěru, že tento zásah představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, domnívají se francouzské orgány, že je toto samostatné opatření nezávislé na plánu restrukturalizace z roku 2002 v souladu s čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, přičemž tento soulad Soud ve svém rozsudku z roku 2005 nezpochybnil.

(104) Francouzské orgány zdůrazňují, že v tomto případě je dotčená částka opatřením, které by nemělo být posuzováno podle pokynů pro státní podporu na restrukturalizaci z roku 1999 nebo z roku 2004, a zejména by dotčená částka neměla být zohledňována při posuzování podmínek stanovených plánem z roku 2002. Podle Francie nemohou pokyny pro státní podporu na restrukturalizaci z roku 2004 (bod 68) odůvodnit začlenění 53,48 mil. EUR do státních podpor na restrukturalizaci.

(105) V tomto ohledu Francie tvrdí, že částka 53,48 mil. EUR pokrývající vyrovnání za náklady na veřejné služby za období 1991 až 2001 nepředstavuje opatření povolené během restrukturalizace, ať jde o plán restrukturalizace oznámený v roce 2002 nebo o jeho aktualizaci, ale o opatření předcházející zmíněnému plánu restrukturalizace. Francouzské orgány mimoto uvádějí, že opatření, jehož cílem je vyrovnat náklady podniku vzniklé na základě jeho povinností vyplývajících z veřejné služby, nemají povahu podpory na restrukturalizaci, jak je definována v hlavních pokynech.

(106) Francouzské orgány se domnívají, že přestože tato částka byla oznámena v rámci celkové finanční injekce jako podpora na restrukturalizaci, není Komise vázána označeními přijatými členskými státy a jejím úkolem naopak je, aby opatření nově označila jako opatření, které není státní podporou, nebo případně jako opatření státní podpory, přestože dotčený členský stát ho tímto způsobem nepředstavil.

7.1.2 *Zůstatek oznámený jako státní podpora na restrukturalizaci*

(107) S ohledem na výše uvedené se Francie domnívá, že pokud je částka 53,48 mil. EUR považována za částku bez prvků podpory, nebo pokud je označena za podporu slučitelnou s čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, nečinila by částka podpory, která má být považována za podporu na restrukturalizaci podle oznámení z roku 2002, 76 mil. EUR, nýbrž 15,81 mil. EUR.

7.2 **Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002**

(108) Francie úvodem připomíná, že závažnost stávek v letech 2004/2005 a zhoršení ekonomické a finanční situace společnosti SNCM přiměly v lednu 2005 akcionářský stát k vyhlášení výběrového řízení pro soukromé investory a k zavedení nouzových opatření (zejména prodej plavidla Asco a podílu ve společnosti Sud-Cargos ([71]).

7.2.1 *Záporná prodejní cena společnosti SNCM*

(109) Uplatňováním judikatury Společenství v této věci francouzské orgány vyzývají Komisi, aby vzala v úvahu, že záporná prodejní cena společnosti SNCM ve výši 158 mil. EUR neobsahuje žádné opatření označitelné za podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, protože se francouzský stát údajně choval jako soukromý investor v tržním hospodářství.

(110) Francie úvodem uvedla, že konečná cena 158 mil. EUR, která je nižší než záporná cena, kterou původně požadovali nabyvatelé na základě svého auditu společnosti SNCM, je výsledkem vyjednávání o postoupení kontroly probíhajícího v rámci volné, transparentní a nediskriminační hospodářské soutěže, a proto představuje tržní cenu.

(111) Francie se domnívá, že pokud hledání soukromého partnera společnosti SNCM proběhlo v rámci otevřené, transparentní a nediskriminační hospodářské soutěže, na jejímž základě byla vybrána nejlepší nabídka, je prodejní cena tržní cenou.

(112) Podle francouzských orgánů měl prodej za zápornou cenu 158 mil. EUR proběhnout v souladu s judikaturou Společenství a s rozhodovací praxí Komise za co nejvýhodnějších podmínek pro stát a neobsahuje tak údajně žádný prvek podpory. Francie se domnívá, že tato negativní cena je nižší než náklady na likvidaci, které by stát musel zaplatit v případě likvidace podniku.

(113) Tento závěr by se nabízel jak při uplatňování přístupu podle judikatury Soudního dvora Evropských společenství (dále jen „judikatura ve věci Gröditzer“ ([72])), tak i při uplatňování přístupu založeného na analýze skutečných nákladů na likvidaci společnosti SNCM (rozhodnutí ABX ([73])).

(114) Pokud jde o první metodu založenou na judikatuře ve věci Gröditzer, Francie uvádí, že tento rozsudek potvrdil posouzení Komise v jejím rozhodnutí ze dne 8. července 1999, podle nějž *„pouze likvidační hodnota […] aktiv, […], musí být zohledněna jako likvidační náklady“* ([74]).

(115) V tomto ohledu zprávy společnosti CGMF ([75]) a kabinetu Oddo-Hastings ([76]) odhadují likvidační hodnotu aktiv na minimálně […] mil. EUR ke dni 30. září 2005 ([77]).

(116) Pokud proto stát jako vlastník podílů určité společnosti nese odpovědnost za své dluhy jen do výše likvidační hodnoty jeho aktiv (judikatura ve věci „Hytasa“ ([78])), Francie tvrdí, že likvidační hodnota aktiv společnosti odhadovaná na minimálně […] mil. EUR je podstatně vyšší než záporná prodejní cena 158 mil. EUR.

(117) V případě druhé metody Francie uvádí, že vychází z rozhodnutí Komise o státní podpoře, kterou poskytla Belgie společnosti ABX Logistics, v němž Komise prověřila zápornou prodejní cenu, která stejně jako v tomto případě měla povahu tržní ceny, tím, že ji porovnala s náklady, které by akcionářský stát skutečně nesl v rámci smírné nebo soudní likvidace, tak jak bylo znalecky posouzeno nezávislou třetí stranou. Podle Francie Komise právě v tomto rozhodnutí uznává platnost určitého počtu nákladů, které mohly vzniknout vyrovnáním pasiva věřiteli nebo likvidací v jiných odvětvích skupiny likvidující svoji dceřinou společnost.

(118) Na základě výše uvedených zpráv společnosti CGMF a kabinetu Oddo-Hastings se francouzské orgány domnívají, že všechny skutečné náklady, který by jako akcionář musela nést Francouzská republika, by se pohybovaly mezi […] a […] mil. EUR ke dni 30. září 2005.

(119) Tato metoda zohledňuje zejména riziko, že by byl francouzský stát vyzván k „vyrovnání pasiv“, pokud by ho soud byl nucen považovat za skutečný řídící orgán společnosti SNCM. Francouzské orgány se domnívají, že riziko vyrovnání pasiv nemůže být vyloučeno zejména s ohledem na předchozí případ posuzovaný Kasačním soudem ve Francii ([79]). Francouzské orgány tak v několika dopisech zaslaných Komisi tvrdily, že předpoklad odsouzení státu vnitrostátním soudcem k vyrovnání pasiv podniku, který řídí, by byl více než pravděpodobným scénářem, a že by měl být zohledněn ve výpočtu skutečných nákladů případné likvidace společnosti SNCM.

(120) Ke dni 30. září 2005 by zbytková hodnota aktiv společnosti SNCM (tedy […] mil. EUR) po zaplacení přednostních pohledávek činila […] mil. EUR. Mezi ostatní náklady zohledněné v souladu s vyrovnáním pasiv státem patří zejména náklady spojené s vypovězením hlavních smluv o provozování, náklady spojené s ukončením leasingu plavidel a platba dluhů vázaných podpisem, což by vedlo k nedostatečnosti aktiv ve výši […] mil. EUR. Francouzské orgány se domnívají, že stát by byl odsouzen k uhrazení […] až […] % této částky.

(121) Francouzské orgány se mimoto domnívají, že v důsledku svého propojení se společností SNCM a podle jiné francouzské judikatury ([80]) by likvidace podniku mohla vést k tomu, že by soudce nařídil vyplatit zaměstnancům odškodnění. Podle této judikatury se francouzské orgány domnívají, že by bylo více než pravděpodobné, že by soudce stanovil výši dodatečné náhrady na základě náhrady, která by byla vyplacena v rámci sociálního plánu předloženého před likvidací.

(122) Při uplatnění judikatury ve věci *Aspocomp v* tomto konkrétním případě se Francie domnívá, že by stát musel zaplatit dodatečné náhrady za propuštění v celkové hodnotě pohybující se mezi […] a […] mil. EUR, což by nakonec vedlo k celkovým likvidačním nákladům hrazeným státem ve výši […] až […] mil. EUR.

(123) Podle tohoto přístupu ukazuje analýza skutečných nákladů, které by musel uhradit akcionářský stát, že náklady státu při prodeji společnosti SNCM za zápornou cenu 158 mil. EUR jsou nižší než skutečné náklady, které by stát musel uhradit v případě soudní likvidace společnosti.

(124) V důsledku toho se francouzské orgány domnívají, že tato částka nemůže být označena za státní podporu.

7.2.2 *Společný kapitálový vklad akcionářů*

(125) Francie se domnívá, že se prostřednictvím této účasti chovala jako informovaný investor, neboť na jedné straně zasáhla souběžně a menšinově po boku společností BCP a VT a na druhé straně jí tato účast přináší odměnu ve formě fixního kapitálu ve výši […] % ročně, což stát zbavuje rizik spojených s prováděním podnikatelského plánu. Francie uvádí, že tato míra výnosnosti je pro soukromého investora velmi uspokojivá ([81]). Francie nicméně upřesňuje, že v případě ozdravného plánu, právní likvidace společnosti SNCM nebo uplatnění zrušující doložky nabyvateli by neměla nárok na žádnou odměnu.

7.2.3 *Doplňková sociální opatření (podpora ve prospěch osoby)*

(126) Francie se odvolává na rozhodovací praxi Komise, zejména na případ společnosti SFP – *Société française de production* ([82]), a domnívá se, že toto financování představuje podporu ve prospěch osoby, ze které nemá prospěch podnik. Provádění doplňkových sociálních opatření ve prospěch propuštěných osob z veřejných prostředků, aniž by tato opatření zaměstnavateli snížila úhradu běžných dávek, spadá do sociální politiky členských států a nepředstavuje státní podporu.

7.2.4 *Závěr*

(127) Pokud by Komise nicméně měla všechna nová opatření nebo jejich část označit za státní podporu, Francie upozorňuje Komisi na skutečnost, že nová opatření zajištěním životaschopnosti společnosti SNCM umožnila zachovat konkurenční prostředí na dotčených trzích, zejména na trhu zajišťujícím dopravní obslužnost Korsiky. Podle Francie je právě tento prvek jednou ze zásad pokynů pro záchranu podniku v obtížích, jak připomněla Komise v této věci (odstavec 283 jejího zrušeného rozhodnutí) a Soud ve svém rozsudku ze dne 15. června 2005. Soud zejména připomněl, že Komise při výkonu své široké posuzovací pravomoci může usoudit, že přítomnost určitého podniku je nutná, aby se zabránilo vzniku posílené oligopolní struktury na daných trzích.

(128) Pokud jde o stanovení případných protiplnění požadovaných po společnosti SNCM, Francie navrhuje, aby Komise zohlednila strukturu trhu. Snížení kapacit společnosti SNCM by totiž posílilo nyní dominantní postavení společnosti CFF na trhu zajišťujícím dopravu na Korsiku ([83]).

(129) Podle francouzských orgánů odpovídá plán restrukturalizace ve své aktualizované podobě požadavkům slučitelnosti stanovených Komisí v pokynech z roku 1999 a 2004. Všechna opatření uvedená v souvislosti s privatizací společnosti SNCM údajně také umožní obnovit od konce roku 2009 dlouhodobou životaschopnost společnosti SNCM a jsou omezena na minimum nutné k návratu k této životaschopnosti.

7.3 **Odstranění omezení stanovených zrušeným rozhodnutím z roku 2003**

(130) Francouzské orgány připomínají, že na jedné straně byly v období 2003–2006 provedeny a dodrženy všechny podmínky uložené rozhodnutím z roku 2003. Na druhé straně se francouzské orgány domnívají, že tato opatření již nejsou nutná k tomu, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže, a že jejich zachování by bylo v rozporu se zásadou proporcionality s ohledem na omezení částky státní podpory na restrukturalizaci, která je nyní snížena na 15,81 mil. EUR. Francouzské orgány se především domnívají, že je nutné zrušit podmínky, které by stále ještě mohly být uplatňovány, tedy podmínky ohledně zákazu modernizovat flotilu lodí společnosti SNCM, ohledně dodržování zásady *price leadership v* případě sazeb a ohledně zachování určité četnosti spojení.

8. **PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

8.1 **Rozhodnutí z roku 2002 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení**

8.1.1 *Připomínky společnosti Corsica Ferries (CFF)*

(131) Společnost CFF nejprve popírá, že by společnost SNCM byla podnikem v obtížích ve smyslu pokynů ([84]), a poté se zabývá otázkou schopnosti společnosti SNCM stát se ziskovou na spojích bez dotací. Společnost CFF také uvádí, že v rozporu s tím, co je uvedeno v plánu restrukturalizace ([85]), je spojení do Livorna stále zajišťováno.

(132) Pokud jde o otázku snížení nákladů, společnost CFF lituje, že nemá přístup k některým prvkům plánu restrukturalizace, k němuž její zástupci vznesli kritické připomínky ([86]).

(133) Společnost CFF se domnívá, že francouzskými orgány vypočítaná částka 76 mil. EUR je fiktivní ([87]), zatímco poměr 79 % mezi vlastním kapitálem a finančním zadlužením stanovený francouzskými orgány, jí připadá nadhodnocený ([88]). Pokud jde o účasti společnosti SNCM, společnost CFF poznamenává, že některé dceřiné společnosti nejsou nutné pro činnosti námořní společnosti ([89]).

(134) Společnost CFF uzavírá, že cílem plánu podpory je obejít nařízení o kabotáži a zbavit smyslu veřejnou soutěž na zajištění dopravní obslužnosti Korsiky z Marseille. Společnost CFF naléhá, aby navrhovaná státní podpora neumožnila společnosti SNCM agresivnější komerční nabídku. Navrhuje, aby státní podpora na restrukturalizaci byla poskytnuta jen v roce 2007 a pouze v případě, kdyby společnost SNCM prohrála příští veřejnou soutěž v roce 2006, což je podle ní jediná situace, která by veřejné námořní společnosti skutečně způsobila obtíže.

8.1.2 *Připomínky skupiny Stef-TFE* ([90])

(135) Skupina *Stef-TFE* zdůrazňuje, že podíly společnosti SNCM ve společnosti CMN musí být analyzován jako čistě finanční aktiva. Podle skupiny *Stef-TFE* jsou společnosti CMN a SNCM nezávislé a konkurují si, pokud jde o spojení z Marseille, přestože obě společnosti jsou smluvními stranami smlouvy o pověření veřejnou službou.

(136) Dopis uvádí, že skupina *Stef-TFE* by se zavázala „k odkoupení části nebo pokud možno celého podílu společnosti SNCM ve společnosti CMN“, jehož cenu odhaduje na 15 až 17 mil. EUR, pokud by Komise v podmínkách uložených ve svém konečném rozhodnutí došla k závěru, že „takovýto prodej je nutný pro dobré vyvážení plánu restrukturalizace“.

8.1.3 *Připomínky zástupců místních samospráv*

(137) Primátor města Marseille, předseda generální rady departementu *Bouches-du-Rhône* a předseda rady regionu *Provence-Alpes-Côte d'Azur* zdůrazňují hospodářský význam společnosti SNCM pro regionální hospodářství.

(138) Předseda rady regionu *Provence-Alpes-Côte d'Azur* doplňuje, že podle něj existují všechny předpoklady k tomu, aby plán restrukturalizace společnosti SNCM zaručil životaschopnost podniku.

(139) Předseda výkonné rady Korsického shromáždění předal usnesení uvedeného orgánu ze dne 18. prosince 2002, během nějž Korsické shromáždění vydalo „kladné stanovisko“ k projektu navýšení kapitálu společnosti SNCM.

8.1.4 *Připomínky Korsického dopravního úřadu*

(140) Korsický dopravní úřad (OTC) ([91]) zdůrazňuje, že do nabídkového řízení vyhlášeného za účelem uzavření smlouvy o pověření veřejnou službou přišla pouze jedna nabídka, a to nabídka podaná seskupením společností CMN a SNCM. Ve snaze zajistit kvalitní spolehlivou dopravní obslužnost začlenily korsické územní samospráva do své smlouvy vyrovnávací nebo opravné finanční mechanismy v závislosti na účinnosti a spolehlivosti služby. Poukázala také na skutečnost, že územní samospráva Korsiky zohlednila vývoj nabídky na dopravní obslužnost z přístavů kontinentální Francie od roku 1996 a závazky veřejné služby neomezila jen na spojení z Marseille.

(141) OTC rovněž uvádí, že společnost SNCM je dnes jedinou společností schopnou plnit požadavky smlouvy ohledně přepravy cestujících, a její zánik by proto „okamžitě vyvolal výrazné omezení služeb“. Kromě toho připomíná význam společnosti SNCM pro hospodářství Korsiky.

8.2 **Rozhodnutí z roku 2006 o prodloužení formálního vyšetřovacího řízení**

8.2.1 *Připomínky společnosti Corsica Ferries (CFF)*

(142) Společnost CFF zdůrazňuje, že dotčené finanční částky jsou vysoké, neúměrné ve vztahu k obratu společnosti SNCM a že byly společnosti SNCM vyplaceny ještě předtím, než se Komise vyjádřila k jejich kvalifikaci podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(143) Společnost CFF upozorňuje Komisi na skutečnost, že podpora francouzského státu určená společnosti SNCM má strategický význam pro rozvoj společnosti CFF. Tato nedovolená opatření umožnila společnosti SNCM velmi agresivní cenovou politiku na spojích, kde společnost CFF působí již 10 let a kde poprvé od doby svého fungování ztrácí část trhu.

(144) Společnost CFF se domnívá, že existují alternativní možnosti přítomnosti společnosti SNCM na všech dotčených spojích, ať už v rámci pověření veřejnou službou nebo bez něj, což by znamenalo řadu výhod jak pro společnost SNCM, tak i pro hospodářskou soutěž všeobecně. Pokud jde o pověření veřejnou službou ([92]), společnost CFF se domnívá, že by společnost SNCM měla omezit svoji nabídku na spojeních poskytovaných v rámci pověření veřejnou službou, a tak by se zabránilo zneužívání jejího dominantního postavení na tomto trhu, zamezilo by se novým investicím a omezil by se sociální plán na 120 sezónních pracovních míst bez nákladného vypovídání smluv na dobu neurčitou. Pro spojení mimo pověření veřejnou službou společnost CFF navrhuje, aby společnost SNCM stáhla jednu sezónní loď.

8.2.1.1 Navýšení kapitálu v roce 2002

(145) Pokud jde o částku 53,48 mil. EUR, společnost CFF si klade otázky o jejím možném dvojím zahrnutí do výpočtu vyrovnání ve výši 787 mil. EUR schválené rozhodnutím Komise z roku 2001.

(146) Společnost CFF se domnívá, že judikatura rozsudku ve věci *Altmark* vznikla sice až po podpisu pověření veřejnou službou, ale vyrovnání vyplácená na jejím základě musí být prověřována s ohledem na kritéria uvedené judikatury. V tomto bodě se společnost CFF domnívá, že kromě prvního kritéria nejsou ostatní kritéria *Altmark* splněna.

(147) Zejména pokud jde o čtvrté kritérium *Altmark*, společnost CFF pochybuje stejně jako Komise, zda je možné společnost SNCM považovat za v minulosti dobře řízený a odpovídajícím způsobem vybavený podnik. V tomto ohledu společnost CFF upozorňuje Komisi na skutečnost, že více než 50 % ztrát společnosti SNCM pocházelo údajně z let 2000 a 2001, což by mohlo vézt k úvaze, že ztráty společnosti SNCM nesouvisejí pouze se závazky veřejné služby.

(148) Pokud jde o možnost vyhodnotit tuto částku s ohledem na čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, společnost CFF se domnívá, že Soud vyzval Komisi k posouzení omezenému na kvalifikaci této částky jako státní podpory, a ne k jejímu odůvodnění podle výše uvedeného článku. Komise měla ověřit, zda tato částka není příliš vysoká v poměru k vícenákladům vzniklým plněním závazků veřejné služby.

8.2.1.2 Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002

(149) Pokud jde o postup při veřejné soutěži na prodej společnosti, společnost CFF se domnívá, že nebyl zcela transparentní, protože vybraná společnost, konkrétně společnost BCP, již nevykonává operační řízení společnosti SNCM a svoje místo postoupila skupině VT. Jelikož se finanční okolnosti změnily a staly se mnohem příznivějšími pro nabyvatele, společnost CFF si klade otázku uplatnění zásady rovného zacházení s investory, která by měla celé operaci dominovat.

(150) Pokud jde o zápornou prodejní cenu ve výši 158 mil. EUR, společnost CFF pochybuje, že bylo v daném případě uplatněno měřítko informovaného investora v tržním hospodářství. Společnost CFF si na jedné straně klade otázku, zda je opravdu možné považovat danou operaci za akci státu souběžně probíhající s výrazným a současným zásahem dotčených soukromých subjektů za srovnatelných podmínek, když stát navýšil kapitál před společným navýšením ze strany akcionářů a novým plánem restrukturalizace. Na straně druhé se domnívá, že informovaný investor by ve vážné finanční situaci společnosti SNCM zasáhl dříve, aby zabránil znehodnocení své investice ([93]).

(151) Společnost CFF se domnívá, že odkaz na věc „ABX Logistics“ není relevantní. Kromě skutečnosti, že okolnosti této záležitosti nejsou přenesitelné, zdůrazňuje společnost CFF významný příspěvek příjemce podpory v uvedené záležitosti, což zjevně není případ společnosti SNCM. Podle společnosti CFF rozhodnutí Komise z roku 2006 nezohlednilo náklady spojené s rizikem soudních řízení v rámci likvidace dotčeného podniku. V této souvislosti se společnost CFF domnívá, že vnitrostátní judikatura, na kterou se odvolávala Francie, aby odůvodnila náklady spojené s likvidací společnosti SNCM, se na tento konkrétní případ nevztahuje ([94]).

(152) Společnost CFF se domnívá, že uplatnění judikatury Společenství ve věci „Gröditzer“ a „Hytasa“ na tento konkrétní případ může vést pouze k závěru, že se stát nechoval jako soukromý investor, jelikož svůj kapitálový vklad spojil s prodejem 75 % svého podílu ve společnosti SNCM, a tím si snížil možnosti budoucího zisku.

(153) Společnost CFF se domnívá, že srovnání nákladů na likvidaci a nákladů na navýšení kapitálu by mělo zohlednit cenu aktiv, která je v obou případech převedena na nabyvatele. Společnost CFF odhaduje hodnotu aktiv postoupených nabyvateli na 640 až 755 mil. EUR ([95]) vzhledem k tržní hodnotě plavidel společnosti SNCM, kterou společnost CFF odhaduje na 644 až 664 mil. EUR k srpnu 2006.

(154) Pokud jde posouzení opatření uskutečněných po navýšení kapitálu v roce 2002 jako podpory na restrukturalizaci, společnost CFF se domnívá, že splnila-li společnost SNCM podmínky podniku v obtížích podle pokynů z roku 2004 v období před prvním navýšením kapitálu ve výši 142,5 mil. EUR, pro období předcházejícímu druhé navýšení kapitálu o 8,75 mil. EUR se toto označení stává značně sporným, protože došlo k obnově vlastního kapitálu.

(155) Pokud jde o životaschopnost podniku, společnost CFF zdůrazňuje, že prodej společnosti SNCM je jen částečný a není neodvolatelný s ohledem na zrušující doložku vyjednanou s nabyvateli. Tato skutečnost je důležitým prvkem nejistoty v otázce vůle a schopnosti nabyvatelů ozdravit společnost SNCM a zdrojem pochybností o trvalé životaschopnosti podniku. Společnost CFF také uvádí, že v rozporu s požadavky pokynů z roku 2004 francouzské orgány neplánovaly ukončit činnosti, které by i po restrukturalizaci zůstaly strukturálně ztrátové ([96]). Společnost CFF se dále vyjadřuje skepticky k plánu snížení nákladů, protože údajně došlo k rozrůstání lodní flotily společnosti SNCM ([97]), a k plánu snížení počtu zaměstnanců vzhledem k neúspěchu sociálního plánu z roku 2002.

(156) Společnost CFF vyjadřuje pochybnosti ke skutečnosti, že by nové státní podpory byly omezeny na minimum, jednak kvůli nejasnosti ohledně toho, na co se vlastně vztahují sociální náklady, a jednak kvůli obsahu zápisu z valné hromady společnosti SNCM ze dne 28. dubna 2006, z něhož vyplývá, že část této státní podpory údajně sloužila v letech 2006 a 2007 ke krytí provozních ztrát společnosti. Společnost CFF se rovněž domnívá, že noví vlastníci společnosti SNCM nepřispívají výrazným způsobem k restrukturalizaci podniku.

(157) Aby se zabránilo neoprávněnému narušování hospodářské soutěže, společnost CFF považuje za nutné obnovit a upřesnit protiplnění uložená společnosti SNCM v roce 2003 a přidat nová týkající se omezení přítomnosti společnosti SNCM na trhu ([98]). Společnost CFF se také domnívá, že nebyla dodržena část opatření uložená společnosti SNCM rozhodnutím z roku 2003 ([99]).

(158) Pokud jde o povahu druhého navýšení kapitálu o 8,75 mil. EUR, společnost CFF se domnívá, že kromě souběžnosti veřejných a soukromých investic musí být soukromý zásah významný a uskutečněný ve srovnatelných podmínkách, aby bylo možné uznat zásah státu za platný. V tomto konkrétním případě nebyly tyto dvě podmínky splněny. Na jedné straně vklad nových vlastníků, přísně spojený s prvním navýšením kapitálu o 142,5 mil. EUR, nebyl významný. Na druhé straně zásah nových vlastníků nebyl proveden za podmínek srovnatelných s podmínkami států, a to zejména kvůli zrušující doložce a očekávané výnosnosti menšinového podílu společnosti CGMF.

(159) Pokud jde o sociální opatření ve výši 38,5 mil. EUR, společnost CFF napadá označení této částky jako podpory ve prospěch osoby. Je sice pravda, že tuto částku využívají přímo zaměstnanci společnosti SNCM, ale společnost CFF zdůrazňuje, že uvedené opatření by mohlo mít pro společnost SNCM nepřímé pozitivní účinky, a to zejména uklidnění sociálních vztahů.

8.2.2 *Připomínky společnosti STIM z Orbigny (skupina Stef-TFE)*

8.2.2.1 Navýšení kapitálu v roce 2002

(160) Společnost STIM zdůrazňuje, že vyplacením částky 53,48 mil. EUR jako vyrovnání za veřejnou službu stát odškodnil společnost SNCM dvakrát za stejné závazky veřejné služby. Společnost STIM se také domnívá, že uvedená platba neodpovídá kritériím stanoveným judikaturou rozsudku *Altmark*.

(161) Pokud jde zejména o druhé a čtvrté kritérium *Altmark*, společnost STIM popírá jednak existenci předem objektivně a transparentně vytvořených kritérií a jednak srovnatelnost ukazatelů společností SNCM a CMN v období 1991–2001 ([100]). V tomto ohledu tvrdí, že údaje poskytnuté Komisi byly zjevně překroucené ([101]).

8.2.2.2 Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002

(162) Pokud jde o negativní prodejní cenu 158 mil. EUR, společnost STIM se domnívá, že nejde o tržní cenu vytvořenou na základě otevřené a nediskriminující hospodářské soutěže, protože k navýšení kapitálu došlo za podmínek odlišných od podmínek, které mají být pro soukromého investora obvykle směrodatné. Společnost STIM se totiž domnívá, že přeceněná čistá účetní aktiva by umožnila likvidaci v nejhorším případě bez nákladů pro stát, ale možná i ziskovou, že prodejní cena je v poměru k hodnotě podniku směšná (společnost STIM tuto hodnotu odhaduje na 350 mil. EUR) a že státní podpora je neúměrná potřebám podniku.

(163) Společnost STIM také upozorňuje Komisi na přehnanost zrušující doložky převodu do soukromého sektoru.

(164) Společnost STIM napadá odůvodnění prodeje za zápornou cenu, které vychází z málo realistického předpokladu, že se jedná o likvidaci obtížnou ze sociálního hlediska.

(165) Pokud jde o druhé navýšení kapitálu o 8,75 mil., společnost STIM se domnívá, že tento kapitálový vklad nerespektuje zásadu soukromého investora v tržním hospodářství s ohledem na nedostatečné záruky návratnosti investic. Společnost STIM nesouhlasí s argumentem souběžnosti soukromých a veřejných investic, který byl použit, aby se popřelo, že u tohoto vkladu jde o státní podporu. Takováto souběžnost, pokud bude vůbec prokázána, je pouze příznakem a sama o sobě nemůže být kritériem pro posouzení ([102]). Společnost STIM tvrdí, že tento vklad představuje záruku francouzské vlády novým vlastníkům, že společnosti SNCM bude přiděleno pověření veřejnou službou pro dopravní obslužnost Korsiky.

(166) Pokud jde o 38,5 mil. EUR podpory ve prospěch osoby, společnost STIM se domnívá, že ve skutečnosti je účelem této částky poskytnout společnosti SNCM prostředky, aby mohla dodržet některé podstatné aspekty ozdravného plánu předloženého Komisi, které nebyly provedeny, a to zejména snížení počtu zaměstnanců.

8.2.2.3 Slučitelnost s pokyny z roku 2004

(167) Společnost STIM se domnívá, že podpory poskytnuté společnosti SNCM nejsou omezeny na minimum. Příspěvek společnosti SNCM a nových vlastníků k plánu restrukturalizace je údajně nedostatečný vzhledem k podmínkám stanoveným pokyny z roku 2004 a není prokázáno, že situace společnosti SNCM byla natolik výjimečná, aby bylo možné odůvodnit méně vysoký vlastní příspěvek. Společnost STIM dále poukazuje na neúměrnost přidělených podpor v roce 2006, protože společnosti SNCM umožnily vytvořit rezervy na uhrazení budoucích ztrát. Společnost SNCM k tomu neplánovala postoupit aktiva, která nebyla nezbytná pro přežití podniku, což je v rozporu s požadavky pokynů z roku 2004.

(168) Společnost STIM se domnívá, že vyplacené částky jsou v rozporu se zásadou jednotnosti zavedenou pokyny z roku 2004. Zhoršení finanční situace podniku a sociální spory nelze analyzovat jako výjimečné, nepředvídatelné okolnosti, které nelze přičíst na vrub podniku přijímajícímu podporu.

(169) Společnost STIM tedy žádá dodatečné vyrovnání ve výši poloviny poskytnuté podpory, což představuje 98,25 mil. EUR, prostřednictvím prodeje dalšího plavidla a přímé a nepřímé účasti společnosti SNCM ve společnosti CMN. V tomto ohledu společnost STIM tvrdí, že tyto podíly nejsou strategické ve smyslu pokynů pro podpory na restrukturalizaci, neboť nejsou „nezbytně nutná pro další existenci podniku" a ani nemají povahu nepřevoditelných aktiv.

(170) Společnost STIM dále tvrdí, že údajná součinnost společností SNCM a CMM neexistuje, jelikož společnost SNCM nehraje žádnou skutečnou úlohu v řízení a rozvoji společnosti CMN. Společnost STIM zdůrazňuje, že smlouva akcionářů spojující tyto dva podniky již neexistuje od 15. března 2006, kdy byla vypovězena společností CMN, jak potvrdil Odvolací soud v Paříži.

8.2.3 *Připomínky společnosti SNCM*

(171) Společnost SNCM poskytla Komisi spis shrnující její hospodářskou a konkurenční situaci a přiložila právní konzultaci hodnotící v rámci likvidačního řízení riziko právního posouzení tohoto zásahu jako zásahu státu jakožto skutečného řídícího orgánu společnosti v období před privatizací.

(172) Kancelář […], kterou konzultovala společnost SNCM, dospěla k závěru, že na základě dokumentů společnosti doplněných o korespondenci, informace o zásazích a zápisy ze schůzí kontrolních orgánů francouzský stát […] ([103]) ([104]) ([105]). Zpráva dále zdůrazňuje, že […] ([106]). Ve stejné zprávě se píše, že […].

(173) Na tomto základě odborný znalec společnosti SNCM dospěl k závěru, že by obchodní soud v Marseille s největší pravděpodobností přijal označení francouzského státu za skutečného jednatele.

(174) Kromě toho z faktů, obsažených ve zprávách Účetního dvora, údajně vyplývá, že chyby v řízení způsobené francouzským státem ([107]), jakožto skutečným manažerem společnosti SNCM, přispěly ke zjištěnému nedostatku aktiv společnosti SNCM. Újma, kterou způsobily chyby státu v řízení, je odhadována na […].

(175) V této souvislosti není podle odborného znalce společnosti SNCM pochyb o tom, že francouzský stát by byl odsouzen v soudním řízení o vyrovnání pasiv k částečné nebo celkové úhradě nedostatečnosti aktiv vzhledem k jeho silnému zapojení do řízení společnosti SNCM, jeho zjevným chybám v řízení a s ohledem na rozsah jeho finančních zdrojů.

(176) Na základě odpovídající judikatury došel odborný znalec společnosti SNCM k závěru, že pokud by bývalo došlo k likvidaci společnosti SNCM, stát by byl velmi pravděpodobně odsouzen k uhrazení všech sociálních dluhů společnosti SNCM. Následkem toho by akcionářský stát musel uhradit odhadem […] až […] % zjištěné nedostatečnosti aktiv (tedy částku mezi […] a […] mil. EUR). Tím, že se rozhodl společnost SNCM privatizovat a předtím navýšit její vlastní kapitál o 158 mil. EUR, se tedy francouzský stát zachoval jako informovaný investor.

9. VYJÁDŘENÍ FRANCIE K PŘIPOMÍNKÁM ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

9.1 Vyjádření Francie k připomínkám zúčastněných stran týkajícím se rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení z roku 2002

9.1.1 *Připomínky společnosti Corsica Ferries*

(177) Francouzské orgány uvedly, že některé údaje předložené společností CFF o nabídce společnosti SNCM jsou nepřesné.

(178) V rozporu s tvrzeními společnosti CFF se francouzský stát domnívá, že plán restrukturalizace byl vypracován tak, aby umožnil co nejrychlejší ozdravení společnosti SNCM a vytvořil podmínky pro její střednědobou a dlouhodobou životaschopnost. Francouzské orgány připomínají, že velká část programu snižování nákladů ([108]) již byla provedena. Kromě toho společnost SNCM v roce 2001 uvolnila částku 21,3 mil. EUR na financování restrukturalizačních opatření, a to zejména plánu na záchranu pracovních míst.

(179) Pokud jde o určení výše podpory, francouzské orgány potvrzují, že podíl vlastního kapitálu na celkovém zadlužení ve výši 0,79 je s výjimkou zvláštních případů ([109]) typický pro účetní rozvahy většiny námořních společností.

9.1.2 *Připomínky skupiny Stef-TFE*

(180) Francouzské orgány se domnívají, že skupina *Stef-TFE* popisuje vztahy mezi společnostmi SNCM a CMN v rámci výkonu smlouvy o pověření veřejnou službou způsobem, který neodpovídá skutečnosti.

(181) Podle francouzských orgánů a v rozporu s připomínkami společnosti *Stef-TFE* volba dočasného seskupení podniků, v němž jsou společnosti SNCM a CMN společně pověřenými a ne vzájemně se podporujícími subjekty, v ničem *„nutně nevyplynula z globální povahy nabídkového řízení"*. Rozhodnutí vytvořit seskupení společností SNCM-CMN je výsledkem analýzy provedené oběma společnostmi,

podle níž pokračování historického a přirozeného partnerství v této podobě a v rámci nabídkového řízení jim přinese jenom výhody – zejména pokud jde o konkurenceschopnost. Vstup společnosti CMN do tohoto seskupení je tedy výsledkem uváženého rozhodnutí společnosti CMN, založeného na posouzení vlastních zájmů, a ne na nutnosti vyplývající z podoby nabídkového řízení.

(182) Francouzské orgány upřesňují, že v rozporu s připomínkami skupiny *Stef-TFE* nejsou společnosti SNCM a CMN ani nezávislé, ani v přímé konkurenci. Takováto situace by byla v rozporu se samotnou zásadou výlučné smlouvy o pověření veřejnou službou, kterou obě společnosti spolupodepsaly.

(183) Francouzské orgány trvají na tom, že podíl společnosti SNCM na kapitálu společnosti CMN nelze brát jako čistě finanční aktivum, jak zřejmě tvrdí skupina *Stef-TFE*. Francie zastává stanovisko, že podíl společnosti SNCM ve společnosti CMN je vysoce strategické povahy. Jeho prodej by podle Francie nebyl jen podnikatelsky nesprávný, ale také základní strategickou chybou.

9.1.3 *Vyjádření Francie k připomínkám zástupců místních orgánů*

(184) Francie obecně souhlasí s obsahem dopisu předsedy regionu *Provence-Alpes-Côte d'Azur*, přesto by ale chtěla uvést, že narozdíl od toho, co je uvedeno v bodě 2 dotčeného dopisu ([110]), není nabídka přepravy mezi kontinentální Francií a Korsikou „vzhledem k poptávce předimenzovaná" a že cenová politika společnosti SNCM odpovídá jejím závazkům, že nevyvolá cenovou válku a že se nestane společností určující cenu (*price leader*).

9.2 Vyjádření Francie k připomínkám zúčastněných stran týkajícím se rozhodnutí z roku 2006

(185) Francie poznamenává, že obecně je celá řada připomínek společností STIM a CFF stejná jako připomínky, které tyto společnosti Komisi předložily už v roce 2003. Zejména zdůrazňují, že připomínky společnosti CFF byly předneseny před Soudem prvního stupně v řízení o zrušení rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2003 a že většina z nich byla zamítnuta jak Komisí, tak Soudem.

(186) Pokud jde o pověření veřejnou službou pro spojení Marseille-Korsika, Francie odmítá jakýkoliv argument pro tvrzení, že zadávací řízení u smlouvy o pověření veřejnou službou nebylo regulérní. Ze skutečnosti, že tato národní řízení jsou před vnitrostátními soudci jakožto soudci Společenství na základě společného práva, podle Francie vyplývá, že se Komise nemůže odvolávat na zájem Společenství a prověřovat otázky týkající řízení při udělování smluv o pověření veřejnou službou.

9.2.1 *Předběžné provádění opatření stanovených prvním plánem restrukturalizace a jeho změnami*

(187) K obecné poznámce o předběžném provádění opatření označených Francií za podpory, francouzské orgány odpovídají, že dotčené provádění je odůvodněné zvláštními souvislostmi postupu, to znamená zrušením v roce 2005 schvalovacího rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2003, a ne vůlí francouzských orgánů neuznávat své povinnosti vyplývající ze Smlouvy o ES. Francie upřesňuje, že Komisi vždy informovala o vývoji záležitosti a o různých opatřeních přijatých od ledna 2005 v souladu se zásadou loajální spolupráce mezi členskými státy a Komisí.

(188) Pokud jde o poslední opatření, francouzské orgány se domnívají, že se vzhledem k tomu, že žádné z nich nepředstavuje podporu, na ně v konečném důsledku čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES nevztahuje, a tím pádem není důvod přerušit jejich provádění.

9.2.2 *Navýšení kapitálu v roce 2002*

(189) Francouzské orgány především upřesňují, že nezpochybnily použitelnost rozsudku *Altmark*, a naopak upozorňují na některé nesnáze spojené s prováděním testu uloženého tímto rozsudkem, jelikož dotčená částka pocházela z předcházejícího období, a nemohla proto zohlednit nová kritéria.

(190) Francie upřesňuje, že dotčených 53,48 mil. EUR je součástí 69,3 mil. EUR prohlášených Komisí v roce 2003 za slučitelné. Pochybnosti, které vyjádřila Komise ve svém rozhodnutí o zahájení z roku 2006, se tedy netýkají slučitelnosti těchto opatření, která není zpochybněna, jak to zřejmě tvrdí společnost STIM ve svých připomínkách, ale týkají se povahy podpory této částky udělené jako vyrovnání za náklady spojené se zajišťováním veřejné služby.

(191) Podle Francie připomínky společností CFF a STIM nezpochybňují použitelnost první a druhé podmínky *Altmark* na tento konkrétní případ.

(192) Pokud jde o třetí kritérium *Altmark*, francouzské orgány vyvracejí argument předložený společnostmi CFF a STIM, podle nějž platba této částky by nutně vedla k nadměrnému vyrovnání, neboť Komise ve svém rozhodnutí ze dne 30. října 2001 povolila platbu 787 mil. EUR jakožto vyrovnání za náklady spojené s veřejnou službou. V tomto ohledu Francie upřesňuje, že Komise ve svém rozhodnutí z roku 2003 uznala, že tyto závazky byly vyrovnány nedostatečně a že částka 53,48 mil. EUR byla oprávněná jakožto vyrovnání za veřejnou službu.

(193) Pokud jde o čtvrtou podmínku *Altmark*, francouzské orgány zdůrazňují, že navzdory nepřítomnosti referenčního podniku, a tedy nemožnosti provést souhrnné srovnání společnosti SNCM a jiných podniků, což rovněž uvedla společnost CFF, francouzské orgány usilovaly o předložení podkladů umožňujících co nejpřesnější porovnání s podobnými podniky, a to zejména se společností CMN. Francie rovněž nesouhlasí s argumentem předloženým společnostmi STIM a CFF, podle nějž provozní náklady společnosti SNCM jsou vyšší než náklady společnosti CMN. I kdyby tomu tak bylo, francouzské orgány se domnívají, že míra produktivity společnosti SNCM se velmi blíží míře produktivity společnosti CMN. Z uvedeného plyne závěr, že společnost SNCM byla spravována stejně dobře jako společnost CMN, kterou společnost STIM ani jednou neoznačila za špatně spravovaný podnik.

(194) Francie upřesňuje, že ztráty z období 1991 až 2001 nesouvisely pouze s výkonem veřejné služby, jak tvrdí společnost CFF, ale že závazky veřejné služby společnosti SNCM zabránily přizpůsobit se změnám konkurenčního prostředí. Francouzské orgány rovněž upřesňují, že tyto ztráty nejsou soustředěny do období 2000–2001, ale že se v tomto období urychlily z důvodu zvýšeného počtu plaveb společnosti CFF.

(195) Pokud jde o slučitelnost 53,48 mil. EUR vyplacených jako vyrovnání za náklady veřejné služby podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, francouzské orgány připomínají, že jednak Komise již ve svém rozhodnutí z roku 2003 tuto částku prohlásila za slučitelnou s uvedeným článkem, jednak ji Soud ve svém rozsudku ze dne 15. června 2005 nezpochybnil.

9.2.3 *Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002*

(196) Pokud jde o průběh prodeje, Francie upřesňuje, že od samého začátku plánovala klasická kritéria výběru založená zejména na ceně navržené pro zhodnocení cenných papírů společnosti SNCM a následně na ostatních parametrech (podnikatelský projekt, sociální projekt atd.), mezi kterými byla i částka, kterou kandidáti byli ochotni investovat do společnosti v rámci navýšení kapitálu. Francie důsledně popírá argument předložený třetí stranou, podle něhož postup při prodeji nebyl transparentní, a připomíná, že v tomto konkrétním případě stát dokonce šel nad své již beztak náročné a přísné zákonné a předpisové povinnosti, stanovené pro prodej veřejných podílů. Francie připomíná, že vývoj po nabídce společnosti BCP převzít 100 % cenných papírů společnosti SNCM probíhal za velmi složitých finančních a sociálních podmínek a že přidružení společnosti VT k nabídce společnosti BCP nezměnilo obchodní a finanční podmínky operace (kromě rozdělení kapitálu).

(197) Pokud jde o zápornou cenu 158 mil. EUR, francouzské orgány připomínají, že s ohledem na finanční situaci společnosti SNCM k 30. září 2005 byl podnik prodán za tržní cenu a že prodej byl ekonomicky výhodnější než likvidace podniku. V tomto ohledu francouzské orgány upřesňují, že uplatňování kritéria soukromého investora v případě prodeje podniku na pokraji likvidace nelze považovat za úsilí o „ziskovost zásahu veřejných orgánů“, ale za zabránění vzniku větších ztrát, které by musel nést akcionář v případě dražší likvidace.

(198) Pokud jde o zaplacenou cenu, Francie nesouhlasí s argumentem, podle kterého by společnost SNCM měla být prodána za cenu neodpovídající její skutečné hodnotě ([111]).

(199) Francouzské orgány rovněž vyvracejí argument společnosti CFF, že podcenily prodejní hodnotu loďstva společnosti SNCM, kterou společnost CFF vyčíslila mezi 406,5 mil. EUR a 426,5 mil. EUR. Francouzské orgány vysvětlují, že plavidla zohledněná ve výpočtu společnosti CFF neodpovídají plavidlům, která společnost SNCM k 30. září 2005 přímo vlastnila. Neuplatněním určité srážky z prodejní hodnoty plavidel by se nezohlednily souvislosti, v nichž by proběhla případná soudní likvidace těchto aktiv, a dále pak datum zvolené k výpočtu zmíněné prodejní hodnoty, to znamená srpen 2006, neodpovídá datu případné likvidace společnosti SNCM, k němuž je třeba odkazovat, to znamená 30. září 2005. Francie poznamenává, že pokud by byl výpočet navržený společností CFF přijat, byla by záporná cena třikrát nižší než hodnota likvidace aktiv požadovaná podle judikatury Gröditzer, což by bylo příznivější než předpoklady předložené Komisi francouzskými orgány.

(200) K argumentu společnosti CFF zpochybňujícímu uplatňování judikatury Gröditzer odkazem na skutečnost, že kapitálový vklad státu do společnosti SNCM byl spojen s prodejem 75 % jeho podílu, čímž se ve stejné míře snížily možnosti zisku, francouzské orgány připomínají, že záporná prodejní cena 158 mil. EUR odpovídá prodeji všech podílů společnosti SNCM, po němž následovala nová investice státu ve výši 25 % s návratností […] % ročně. Francie se tudíž domnívá, že návratnost investic je zaručena, protože Francie zůstává akcionářem společnosti ve výši 25 % a protože tato účast představuje záruku vysoké návratnosti.

(201) Francie rovněž nesouhlasí s argumentem předloženým společností CFF, že v tomto konkrétním případě není použitelný přístup ABX, založeným především na analýze skutečných nákladů likvidace společnosti SNCM a na riziku, že by stát mohl být považován za odpovědného za pasiva podniku v rámci soudního řízení o vyrovnání pasiv v souladu s vnitrostátními kolektivními postupy, což potvrzuje vnitrostátní judikatura (rozsudek Odvolacího soudu v Rouen ze dne 22. března 2005). Přestože se francouzské orgány domnívají, že jejich

chování jakožto manažera společnosti SNCM by nemohlo být v tomto soudním řízení označeno za „chybné“, zdůrazňují velké riziko odsouzení státu vnitrostátním soudcem pro nedostatečná aktiva společnosti SNCM z důvodu pružných kritérií při posuzování chyby řízení ve smyslu článku L.651-2 obchodního zákoníku a na základě výše uvedené judikatury, která by byla použitelná na tento případ.

(202) Pokud jde o navýšení kapitálu o 8,75 mil. EUR, Francie připomíná, že v rozporu s tvrzením společností CFF a STIM není tento kapitálový vklad státní podporou z důvodu souběžnosti této investice, podobnosti podmínek úpisu a odměny vyšší než průměr, kterou obdržel stát přes společnost CGMF.

(203) Francouzské orgány zejména upřesňují, že zásada rovného zacházení s investory nemůže být zpochybňována kvůli existenci zrušujících doložek, protože tyto doložky byly stanoveny v rámci prodeje 100 % podílu ve společnosti SNCM, a ne v rámci navýšení kapitálu o 35 mil. EUR, který následoval.

(204) Francie dále připomíná, že její investice je mnohem nižší než investice nových vlastníků, jelikož s investicí nových vlastníků (26,25 mil. EUR) se může porovnávat pouze částka 8,75 mil. EUR. Posouzení prvního navýšení o 142,5 mil. EUR se pak může provádět pouze v rámci srovnání s likvidační cenou.

(205) Francie zpochybňuje argument předložený společností STIM a týkající se skutečnosti, že tento vklad údajně představuje záruku pro nové soukromé vlastníky, že společnosti SNCM bude přiděleno pověření veřejnou službou pro zajištění přepravy na Korsiku. Francouzské orgány tvrdí, že toto navýšení kapitálu je uvážlivé a nezávislé na výkonnosti podniku a že pověření společnosti SNCM veřejnou služby neumožňuje zvýšit výnosnost této investice.

(206) Pokud jde o 38,5 mil. EUR na sociální opatření, Francie opakuje argument, podle nějž jsou tato opatření podporou ve prospěch osob a jejich uhrazení státem nelze považovat za nepřímou výhodu pro podnik, jelikož jdou nad rámec zákonných a dojednaných povinností společnosti SNCM. Mimo jiné Francie připomíná, že tato opatření by neumožnila odchod zaměstnanců, náklady s nimi spojené by v případě jejich neexistence i nadále hradila společnost SNCM.

(207) V rozporu s argumentem společnosti CFF francouzské orgány upřesňují, že částka 38,5 mil. EUR neodpovídá provedení plánovaného snížení počtu zaměstnanců v rámci sociálního plánu z roku 2003, neboť toto snížení již bylo provedeno, přestože k tomu došlo se zpožděním. Nový sociální plán je tedy doplňkem prvních sociálních opatření z roku 2003.

9.2.4 *Slučitelnost s pokyny*

(208) Francie se domnívá, že s ohledem na výše uvedené částka podpory určená k posouzení s ohledem na pokyny činí 15,81 mil. EUR.

(209) V protikladu k tvrzením společnosti CFF se francouzské orgány domnívají, že s ohledem na bod 11 pokynů z roku 2004 prvním navýšením kapitálů, přestože společnosti SNCM umožnilo obnovit vlastní kapitál, neztratila společnost SNCM povahu podniku v obtížích, protože cílem tohoto navýšení bylo udržet společnost v činnosti.

(210) Francie odmítá tvrzení společnosti CFF, podle nějž neměla podniku poskytnout nové finanční „injekce“ vzhledem k tomu, že společnost SNCM mohla požádat o bankovní úvěr. Francouzské orgány připomínají, že dne 24. srpna 2005 banky odmítly poskytnout nové finance ve prospěch společnosti SNCM, a proto se tedy jedinými možnostmi staly privatizace nebo likvidace podniku.

(211) Francie nesouhlasí s argumenty předloženými společnostmi CFF a STIM o neúspěchu plánu restrukturalizace z roku 2002, který byl proveden i přes určité zpoždění a umožnil dosáhnout cílů v roce 2005. Zhoršení hospodářské a finanční situace společnosti SNCM způsobené faktory mimo podnik si vyžádalo prodloužení plánu oznámeného v roce 2002 a zavedení nových opatření.

(212) Francie se domnívá, že společnost SNCM má dobré vyhlídky na ozdravení a že opatření plánovaná novými akcionáři, zejména provedení sociálního plánu, ozdravení jednotlivých spojů a obnova některých plavidel, umožní návrat k životaschopnosti podniku. V tomto ohledu Francie poznamenává, že z důvodu příjmů z pověření veřejnou službou (přibližně […] obratu společnosti SNCM) a s ohledem na důležitost fixních nákladů a potíže s přesuny 6 lodí používaných na spoji Marseille-Korsika je pověření veřejnou službou zásadním prvkem strategie podniku a jeho životaschopnosti.

(213) Pokud jde o omezení podpory na minimum, Francie se domnívá, že omezila náklady na restrukturalizaci na striktní minimum, aby umožnila realizaci restrukturalizace. V tomto ohledu francouzské orgány připomínají, že podnik sám dostatečně přispěl k plánu restrukturalizace ze svých vlastních zdrojů prodejem aktiv v hodnotě 30,2 mil. EUR, jak uznala Komise ve svém rozhodnutí z roku 2003. S ohledem na ostatní prodeje uskutečněné společností SNCM v částce 12,2 mil. EUR činí celkový vlastní příspěvek podniku 42,4 mil. EUR. Francie se domnívá, že tato částka je výrazně vyšší než vlastní příspěvek nutný ke schválení podpory na restrukturalizaci, která nakonec činila 15,81 mil. EUR, jelikož ostatní opatření nepatří mezi státní podpory.

9.2.5 *Podmínky uložené rozhodnutím Komise z roku 2003 a případná nová protiplnění*

(214) V rozporu s tvrzeními společností STIM a CFF francouzské orgány tvrdí, že dodržovaly všechny podmínky uložené rozhodnutím z roku 2003 a závazné až do konce roku 2006, a to zejména zachování počtu 11 lodí a uplatňování nižších cen než konkurence.

(215) Francie se také domnívá, že v rámci nového konečného rozhodnutí by úroveň protiplnění uložená společnosti SNCM měla být přizpůsobena, protože částka podpor na restrukturalizaci bude nadále činit 15,81 mil. EUR místo 69,3 mil. EUR.

(216) V tomto ohledu Francie popírá připomínky společnosti STIM ohledně možnosti, že by Komise uložila společnosti SNCM jako protiplnění prodej svého podílu ve společnosti CMN. Francie odmítá argument předložený společností STIM, podle nějž definice strategických aktiv byla zpochybněna v pokynech z roku 2004 oproti pokynům z roku 1999.

(217) Pokud jde o opatření zmíněná společností CFF a jejichž cílem je omezit přítomnost společnosti SNCM na trhu, francouzské orgány připomínají, jak to ostatně učinila také Komise ve svém rozhodnutí z roku 2003 (bod 87), že dotčené trhy (Francie – Korsika – Maghreb) netrpí nadkapacitou a že nové uspořádání spojů na Korsiku a z ní jak v rámci, tak mimo pověření veřejnou službou by ohrozilo životaschopnost podniku.

(218) Pokud jde o argument předložený společností CFF, podle nějž provádění výše popsaných opatření ve prospěch společnosti SNCM představuje vážné riziko, že z trhu spojení kontinentální Francie-Korsika zmizí její hlavní konkurent, to znamená společnost CFF, francouzské orgány uvádějí, že s ohledem na současné uspořádání tohoto trhu, kde společnost CFF má většinový podíl, závisí zachování konkurenční struktury na schválení plánu restrukturalizace společnosti SNCM a na její přítomnosti na dotčeném trhu.

10. **POSOUZENÍ OPATŘENÍ**

(219) Čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES stanoví, že *„podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak“*.

(220) Pro označení vnitrostátního opatření za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES musí být splněny následující kumulativní podmínky, a to: 1) dotčené opatření poskytuje selektivní hospodářské zvýhodnění; 2) toto zvýhodnění je financováno ze státních prostředků; 3) toto zvýhodnění narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a konečně 4) toto zvýhodnění ovlivňuje obchod mezi členskými státy ([112]).

(221) Komise konstatuje, že společnost SNCM obdržela státní prostředky v celkové částce 274,54 mil. EUR prostřednictvím společnosti CGMF, kterou vlastní ze 100 % francouzský stát.

(222) Vzhledem k tomu, že společnost SNCM působí v oblasti námořní dopravy otevřené evropské hospodářské soutěži, může poskytnuté hospodářské zvýhodnění narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

(223) Okolnost, že trh kabotážní dopravy na středomořské ostrovy byl až do 1. ledna 1999 dočasně vyňat z uplatňování nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž)) ([113]), neumožňuje předem vyloučit, že dotace vyplácené za kabotážní dopravu na ostrovy ve Středozemní moři v rámci pověření veřejnou službou nemohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž.

(224) V každém případě, i kdyby dotace poskytnuté na zajištění kabotážních spojů před 1. lednem 1999 obchod neovlivnily a hospodářskou soutěž nenarušily, situace se od tohoto data změnila, protože podle nařízení (EHS) č. 3577/92 je kabotáž nyní otevřena pro všechno subjekty Společenství. Je třeba zdůraznit, že společnost SNCM nevykonává pouze kabotážní přepravu, ale působí i na trhu mezinárodní námořní přepravy, který byl liberalizován nařízením Rady (EHS) č. 4055/86 ze dne 22. prosince 1986 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi ([114]).

(225) Komise se tudíž domnívá, že v tomto konkrétním případě jsou tří poslední kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES uvedená v bodě 220 tohoto rozhodnutí splněna. Následující části postupně posuzují, zda jednotlivá opatření představovala selektivní hospodářské zvýhodnění a případně zda jsou opatření posouzená jako státní podpora slučitelná se společným trhem.

10.1 **Kapitálový vklad 53,48 mil. EUR jakožto vyrovnání za poskytování veřejných služeb**

(226) Přestože Komise ve svém rozhodnutí z roku 2003 přiznala části ze 76 mil. EUR, tj. 53,48 mil. EUR, povahu vyrovnání za závazky veřejné služby za přepravu na Korsiku v letech 1991 až 2001, přesto posoudila celý kapitálový vklad, tj. 76 mil. EUR, jako podporu na restrukturalizaci, jelikož tuto částku oznámily francouzské orgány z tohoto titulu. Ve svém rozsudku ze dne 15. června 2005, který zrušil rozhodnutí Komise z roku 2003, soudce Společenství vyzval Komisi, aby částku 53,48 mil. EUR prověřila s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003 ve věci *Altmark*.

(227) Francouzské orgány mimoto požádaly Komisi, aby část podpory na restrukturalizaci z roku 2002 nepovažovala z důvodu její povahy „vyrovnání za poskytování veřejných služeb" za podporu s ohledem na judikaturu ve věci *Altmark*.

(228) Vzhledem k tomu že se francouzské orgány odvolávaly v tomto případě na judikaturu ve věci *Altmark* a případně na odchylku stanovenou čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, musí se Komise v tomto ohledu vyjádřit, protože tyto argumenty jsou velmi důležité v argumentaci Francie ([115]).

10.1.1 *Předběžné poznámky*

Použitelnost judikatury ve věci Altmark v tomto konkrétním případě

(229) Úvodem Komise připomíná, že navzdory skutečnosti, že rozsudek ve věci *Altmark* byl vynesen až po provedení uvedeného opatření, jsou kritéria stanovená soudcem Společenství v tomto rozsudku použitelná na tento případ.

(230) Jak nedávno připomněl Soud ([116]), Soudní dvůr časově neomezil působnost vyjádření uvedených v rozsudku *Altmark*. V případě neexistence takovéhoto časového omezení jsou vyjádření vyplývající z výkladu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES plně použitelná na skutkovou a právní situaci této věci.

Stanovení částky vyrovnání obdržené za vykonávání veřejných služeb

(231) Nejprve je třeba poznamenat, že společnost SNCM vykazovala v letech 1991 až 2001 značné schodky u veškeré dopravní obslužnosti Korsiky podléhající závazkům veřejných služeb jako celku, a to navzdory státním dotacím povoleným rozhodnutím Komise z roku 2001 ([117]). Komise zjistila v odstavci 105 uvedeného rozhodnutí, že kumulovaná ztráta před zdaněním za období 1991–1999 za provozování služeb na Korsiku ([118]), jak ji stanovila zpráva odborného znalce pověřeného Komisí, činila včetně obdržených dotací 217 milionů francouzských franků, to znamená 33,08 mil. EUR.

(232) Pokud jde o roky 2000 a 2001 ([119]), Komise uplatnila stejný přístup jako výše uvedená odborná zpráva a na základě poskytnuté výsledovky v analytickém členění přepočítala výsledek před zdaněním, od něhož odečetla rezervy na restrukturalizaci, které jsou již do oznámených nákladů na restrukturalizaci započteny. Komise mohla ostatně podle ročních závěrek ověřit, že během těchto dvou let nedošlo k prodeji plavidel.

(233) Komise se domnívá, že ztráta z roku 2002 na spoji Marseille-Korsika nemůže být brána v úvahu s ohledem na skutečnost, že od 1. ledna 2002 byly provozní ceny za spojení z Marseille na Korsiku a výše finančního vyrovnání na rozdíl od úmluv z roku 1991 a z roku 1996 stanoveny veřejnými orgány a společností SNCM na smluvním základě.

(234) Tím v souladu s přístupem a odůvodněním rozhodnutí z roku 2001 Komise dospívá k následujícím závěrům:

Tabulka č. 3

Výsledovka v analytickém členění za období 1991–2001

Síť Korsika	2001		2000		1991–1999 ([1])		Celkem 1991–2001	
	Mil. FRF	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR
Výsledek před zdaněním	– 302,575	– 46,127	– 40,256	– 6,137	– 216,98	– 33,078	– 559,811	– 85,343
Tvorba rezerv / opravná položka Liamone ([2])	96,895	14,771	0,000	0,000	0,000	0,000	96,895	14,771
Tvorba rezerv / sociální plán	112,110	17,091	0,000	0,000	0,000	0,000	112,110	17,091

Síť Korsika	2001		2000		1991–1999 [1]		Celkem 1991–2001	
	Mil. FRF	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR	Mil. EUR
Oprava výnosu (PH) u plavidel	0,000	0,000	0,000	0,000	182,100	27,761	182,100	27,761
Hospodářský výsledek před zdaněním vyjma PH a vyjma restrukturalizace	– 93,571	– 14,265	– 40,256	– 6,137	– 216,980	– 33,078	– 350,807	– 53,480

[1] Údaje pocházející z rozhodnutí 2002/149/ES.
[2] V roce 2001 byla vytvořena rezerva 14,8 mil. EUR z titulu vysokorychlostního plavidla Liamone. Jejím účelem je snížit roční náklady na loď na úroveň nákladů plavidla přizpůsobeného novým požadavkům stanoveným pro tuto trasu a financovaných za stejných podmínek. Tato rezerva byla vytvořena v souladu s účetními pravidly, podle kterých musí podnik upravit svou účetní rozvahu zohledněním výjimečné opravné položky, jakmile zjistí, že některé z jeho aktiv má skutečnou nebo prodejní hodnotu nižší, než je hodnota účetní.

(235) Celková úhrnná ztráta zaznamenaná společností SNCM na spoji Marseille-Korsika, kromě státních dotací povolených rozhodnutím z roku 2001, opravená o výnosy z lodí prodaných v tomto období a o náklady na restrukturalizaci, činí 53,48 mil. EUR za celé období 1991–2001.

(236) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že z kapitálového vkladu 76 mil. EUR oznámeného v roce 2002 ([120]) může být 53,48 mil. EUR ohodnoceno jako vyrovnání za veřejnou službu.

10.1.2 *Existence hospodářské výhody s ohledem na judikaturu ve věci Altmark*

(237) Podle Soudního dvora, pokud má být státní zásah považován za vyrovnání představující protiplnění za služby provedené přijímacím podnikem v rámci plnění závazků veřejné služby, musí být proveden tak, aby dotčený podnik nebyl ve skutečnosti finančně zvýhodněn a aby tento zásah neuvedl dotčený podnik do konkurenčně výhodnějšího postavení oproti konkurenčním podnikům. V tom případě spadá takový zásah pod čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(238) Nicméně aby tato náhrada nebyla považována za státní podporu, musí být splněn určitý počet kumulativních podmínek (viz poznámka pod čarou 68 tohoto rozhodnutí).

(239) Zejména pokud jde o čtvrté kritérium, které Soudní dvůr uvedl v rozsudku *Altmark*, je třeba uvést, že společnost SNCM nebyla vybrána na základě postupu pro zadávání veřejných zakázek umožňujícího vybrat kandidáta schopného poskytovat tyto služby za co nejmenší náklady pro územní správní celek.

(240) Pokud se postup pro zadávání veřejných zakázek neuskutečnil, Komise se domnívá, že je na členském státu, aby prokázal v souladu s požadavky judikatury Soudního dvora, že výše vyrovnání vyplaceného společnosti SNCM nepřevyšuje náklady vynaložené středně velkým, dobře spravovaným a odpovídajícím způsobem vybaveným podnikem při zohlednění příslušných příjmů a přiměřeného zisku z plnění závazků.

(241) V tomto konkrétním případě francouzské orgány samy ve svém dopise ze dne 16. listopadu 2006 uznávají, že je v podstatě nemožné najít podnik, který by mohl sloužit jako referenční bod za období 1991–2001, a to kvůli závazkům veřejné služby, které váží společnost SNCM jako jediný podnik schopný jim dostát. Za těchto okolností se francouzské orgány snažily dodat podklady umožňující co nejpřesnější porovnání s podobnými podniky, a to zejména se společností CMN. Přitom ale zdůrazňovaly, že tyto podniky neprovozují svou činnost ve stejných podmínkách jako společnost SNCM, která musela dodržovat podmínky vyplývající ze smlouvy o poskytování veřejných služeb v letech 1991 až 2001.

(242) V tomto ohledu se Komise domnívá, že francouzské orgány ve své argumentaci neprokázaly, v čem představují referenční bod požadovaný judikaturou Společenství podniky, které ony samy považují za podobné. V této souvislosti Komise zdůrazňuje, že údaje poskytnuté Francií a týkající se těchto podniků jí neumožňují vyhodnotit uváděný stupeň podobnosti a ani analyzovat vliv odlišnosti zmiňovaných provozních podmínek na porovnání, které by mělo být provedeno za účelem uplatnění výše uvedeného čtvrtého kritéria.

(243) Za těchto okolností se Komise domnívá, že na základě informací a údajů poskytnutých francouzskými orgány v rámci tohoto řízení, nejsou tyto orgány schopny prokázat splnění čtvrtého kritéria *Altmark*.

(244) S ohledem na předcházející vývoj se Komise domnívá, že dotčené opatření poskytlo společnosti SNCM hospodářské zvýhodnění. Vzhledem k tomu, že toto opatření bylo poskytnuto pouze společnosti SNCM, je toto hospodářské opatření selektivní. Proto náhrada poskytnutá společnosti SNCM v rámci smluv z let 1991 a 1996 ve výši 53,48 mil. EUR představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

10.1.3 *Slučitelnost dotčeného opatření se společným trhem podle č. 86 odst. 2 Smlouvy o ES*

(245) Vzhledem k tomu, že se francouzské orgány odvolaly na odchylky podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, Komise použije k vyhodnocení dotčeného opatření stejný přístup a stejné odůvodnění jako v rozhodnutí z roku 2001.

(246) Podle tohoto článku se vyplacení státní podpory může vyhnout zákazu stanovenému článkem 87 Smlouvy o ES, pokud cílem dotčené podpory je pouze vyrovnat vícenáklady vzniklé plněním zvláštního úkolu svěřeného podniku, který byl pověřen zajištěním služby obecného hospodářského zájmu, a pokud se podpora jeví jako nutná, aby tento podnik mohl dostát svým závazkům veřejné služby v podmínkách hospodářské rovnováhy.

(247) S ohledem na judikaturu použitelnou na období 1991–2001 ([121]) je úkolem Komise, jak to učinila ve svém rozhodnutí z roku 2001:

— ověřit, zda lze služby, jejichž správa byla svěřena společnosti SNCM, označit za služby obecného hospodářského zájmu a

— prověřit přiměřenost výše dotací poskytnutých společnosti SNCM v rámci závazků veřejné služby v oblasti námořní dopravní obslužnosti Korsiky vzhledem k vícenákladům, které vznikly společnosti SNCM plněním požadavků smlouvy o poskytování veřejné služby.

Odůvodnění veřejné služby

(248) Pokud jde v tomto konkrétním případě o vyrovnání vyplacená za období 1991–2001, jak Komise konstatovala ve svém rozhodnutí z roku 2001, závazky veřejné služby uložené společnostem SNCM a CMN vyplývají ze dvou pětiletých smluv podepsaných společností SNCM a korsickým úřadem Office de transport de la Corse (OTC). Tyto smlouvy, jejichž právním základem je rámcová smlouva 1976–2001, upřesnily způsoby výkonu veřejné služby pro období 1991–1996 a 1996–2001. Stanovily také zásady vyplácení paušální částky vyrovnání čerpané z dotací určených na zajištění územní kontinuity jako protiplnění za uložené závazky.

(249) Pokud jde o otázku, zda tyto závazky odpovídají skutečné potřebě veřejné služby, Komise ve výše zmíněném rozhodnutí z roku 2001 uvedla, že rámcová smlouva a pětileté smlouvy odpovídají zásadě územní kontinuity, jejímž cílem je omezit nevýhody vyplývající z ostrovní povahy a zajistit dopravu na Korsiku způsoby, které se co nejvíce blíží čistě kontinentálním spojům. Komise rovněž poznamenává, že tohoto cíle, který patří mezi oprávněné veřejné zájmy, nebylo historicky nikdy dosaženo pouhým působením tržních sil ([122]).

(250) Komise se proto domnívá, že dopravní systém navržený v rámcové smlouvě a v pětiletých smlouvách odpovídá skutečné potřebě veřejné služby.

Nepaušální povaha vyrovnání

(251) Jak Komise uvedla ve svém rozhodnutí z roku 2001, obdržela společnost SNCM v souladu s výše uvedeným právním rámcem v období 1991–2001 paušální roční dotaci, jejíž výše byla stanovena na pět let a upravována každý rok podle vývoje hrubého domácího produktu, informací a analytických účetních výkazů předkládaných společností SNCM.

(252) V bodě 30 svého rozhodnutí z roku 2001 bere Komise na vědomí skutečnost, že „ ([123]) je částka ročních dotací vyplácena ve formě dvanácti stejně velkých měsíčních záloh. Aby bylo možné vyplatit zůstatek dotace, musí společnost SNCM předložit nejpozději k 1. červenci každého roku své hospodářské výsledky za uplynulý rozpočtový rok potvrzené státním kontrolorem. Případné přeplatky vyplacené společnosti SNCM se odečítají ze zálohy či záloh běžného účetního období. Mechanismus opravy záloh počítá také s případnými doplatky vyplacenými státem. Následně uzavřené smlouvy stanoví také pokuty, pokud během jednoho roku počet základních spojení neuskutečněných společnosti SNCM přesáhne 2 % počtu základních spojení stanovených ve smlouvě. Schvalující orgán může taktéž společnosti SNCM oznámit pozastavení paušálních dotací za zajištění územní kontinuity v případě významných událostí, které by způsobily přerušení veřejné služby.“

(253) V bodě 82 téhož rozhodnutí Komise uvádí, že druhá část bodu IV stanoví, že „v případě, že hospodářské podmínky a zejména provozní náklady a úroveň provozu sloužící jako základ pro výpočet dotací by se výrazným způsobem zhoršily, společnosti SNCM a OTC se sejdou, aby společně prostudovaly opatření, která bude třeba provést v oblasti obslužnosti, cen nebo navýšení dotací s cílem obnovit finanční rovnováhu společnosti."

(254) S ohledem na výše uvedené a s ohledem na závěry svého rozhodnutí z roku 2001 se Komise domnívá, že vyrovnání ve výši 53,48 mil. EUR vyplacená státem není paušální z důvodu mechanismu umožňujícího upravit finanční nerovnováhu vzniklou nesouladem mezi skutečnými provozními náklady a náklady, které sloužily jako základ pro výpočet dotace.

Přiměřenost vyrovnání za náklady na zajištění veřejné služby

(255) Jak Komise uvedla ve svém rozhodnutí z roku 2001 ([124]), vyrovnávací platby obdržené v daném období v souladu s pětiletými smlouvami z roku 1991 a 1996 neumožnily společnosti SNCM zcela vyrovnat ztráty spojené s plněním závazků veřejných služeb. Komise se domnívala, že toto nedostatečné vyrovnání činilo 53,48 mil. EUR.

(256) Komise dospěla k závěru, že částka 53,48 mil. EUR vyplacená státem se rovná nedostatečnému vyrovnání zjištěnému v období 1991–2001, a proto je přiměřená s ohledem na čisté náklady způsobené úkolem veřejné služby, který byl svěřen společnosti SNCM.

10.1.4 *Závěr*

(257) Na základě výše uvedeného se Komise domnívá, že dotčené opatření představuje státní podporu slučitelnou se společným trhem podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES. Vzhledem k tomu, že opatření bylo provedeno dne 14. listopadu 2003, Komise uvádí, že tato státní podpora je protiprávní.

(258) V této souvislosti částka podpory považovaná za podporu na restrukturalizaci podle oznámení z roku 2002 činí 22,52 mil. EUR ([125]). Tato částka se přidá k opatřením oznámeným v roce 2006, pokud jejich součástí jsou podpory na restrukturalizaci (viz oddíl 10.5 tohoto rozhodnutí).

10.2 **Prodej společnosti SNCM za zápornou prodejní cenu 158 mil. EUR**

(259) Komise musí v tomto konkrétním případě posoudit, zda kapitálový vklad státu ve výši 158 mil. EUR poskytnutý před prodejem společnosti SNCM soukromým nabyvatelům, tedy v konečném důsledku záporná prodejní cena podniku za stejnou částku, je prosta prvků státní podpory.

(260) Otevřené, transparentní a nediskriminační výběrové řízení, na jehož základě stát prodal podnik poté, co došlo k navýšení kapitálu (v částce vyšší než prodejní cena), neumožňuje s jistotou vyloučit existenci podpory ve prospěch jak privatizovaného podniku, tak jeho kupce ([126]).

10.2.1 *Výchozí právní rámec*

(261) Aby bylo možné ověřit, zda podnik nepožívá ekonomické výhody vzniklé kapitálovým vkladem státu, Komise v podstatě uplatňuje kritérium „soukromého investora v tržním hospodářství" (dále jen „kritérium soukromého investora"). Kritérium soukromého investora vychází ze zásady rovného zacházení s veřejným a soukromým sektorem, který vyplývá z článku 295 Smlouvy o ES. Podle této zásady nelze kapitál poskytnutý, ať již přímo či nepřímo, státem podniku v souvislostech odpovídajících obvyklým tržním podmínkám považovat za státní podporu ([127]).

(262) Pro tento účel může Komise rovněž vyhodnotit, zda se dodavatel zdrojů choval jako soukromý investor uplatňující globální nebo odvětvovou strukturální politiku a zda se řídil dlouhodobými perspektivami návratnosti investovaného kapitálu. Tento přístup uznal platným soudce Společenství v rámci několika věcí ([128]).

(263) Podle ustálené judikatury kapitálový vklad poskytnutý veřejným investorem bez jakékoliv perspektivy zisku, i dlouhodobé, představuje státní podporu ([129]).

(264) Soudce Společenství rovněž stanovil, že soukromý investor uplatňující globální nebo odvětvovou strukturální politiku a řídící se dlouhodobými perspektivami výnosnosti by si nemohl rozumně dovolit, aby po letech neustálých ztrát přistoupil ke kapitálovému vkladu, který se z ekonomického hlediska jeví jako nákladnější než likvidace aktiv, a je k tomu spojen s prodejem podniku, čímž přichází o veškerou naději na zisk, a to i z dlouhodobého hlediska ([130]).

(265) Přesněji řečeno, Soud ve svém rozsudku „Gröditzer" rozhodl, že k určení, zda privatizace podniku za zápornou prodejní cenu obsahuje prvky státní podpory: „je třeba posuzovat, zda by bylo možné soukromého investora velikosti srovnatelné s orgány spravujícími veřejný sektor za podobných okolností přimět k tomu, aby provedl stejně velký vklad kapitálu v rámci prodeje dotčeného podniku, nebo zda by se rozhodl pro jeho likvidaci" ([131]).

10.2.2 *Uplatňování na tento případ*

(266) S ohledem na výše uvedené a s cílem určit povahu podpory dotčeného opatření musí Komise „vyhodnotit, zda státem zvolené řešení je nepodmíněně a v poměru k ostatním řešením, včetně řešení žádný zásah nepodniknout, řešením nejlevnějším, což by vedlo, pokud tomu tak je, k závěru, že stát jednal jako soukromý investor“ ([132]).

10.2.2.1 Dodržování zásady soukromého investora v tržním hospodářství

(267) V této souvislosti je třeba poznamenat, že se velké skupiny podniků v současné době při zavírání závodů a rušení dceřiných společnosti nemohou nezajímat o sociální důsledky způsobené zavřením nebo zrušením.

(268) Proto nejčastěji přistupují k sociálním plánům zahrnujícím opatření na přeškolení zaměstnanců, pomoc při hledání zaměstnání, odstupné při výpovědích či akce v oblasti místního hospodářství, která jdou často dále, než stanoví zákon a kolektivní smlouvy.

(269) V tomto konkrétním případě Komise shledává, že společnost SNCM je společností kontrolovanou státem prostřednictvím skupiny CGMF (Compagnie Maritime Générale et Financière).

(270) Komise se domnívá, že za předpokladu likvidace společnosti SNCM ([133]) by taková opatření byla zavedena vedle těch vyplývajících ze zákonných požadavků s cílem nepoškodit pověst značky holdingu, k němuž patří, a jméno jeho konečného akcionáře ([134]).

(271) Komise připomíná, že vidina likvidace podniku v roce 2004 vyvolala řadu významných sociálních nepokojů. Vyhrocený sociální konflikt v září 2004 například zablokoval loďstvo společnosti SNCM na 16 dnů. Komise doplňuje, že francouzské orgány na základě číselných údajů prokázaly, že stávky v roce 2004 zhoršily obraz příslušného holdingu u zákazníků, a způsobily tak újmu, neboť snížily počet cestujících přepravených společností SNCM a tím obrat společnosti. Komise mimoto zdůrazňuje, že se v důsledku zhoršených sociálních vztahů v létě 2004 zhoršila finanční situace společnosti SNCM a akcionář společnosti zavedl po konzultaci s odborovými organizacemi na jaře roku 2005 sociální plán pozastavený v dubnu 2005. Na základě výše uvedeného se Komise domnívá, že se prokázalo, že by v případě likvidace společnosti SNCM nepřevzetí odpovědnosti skupinou CGMF za doplňkové náhrady za propuštění jistě poškodilo pověst holdingu, ke kterému společnost patří, a jeho konečného akcionáře.

(272) Proto se Komise domnívá, že náklady spojené s těmito opatřeními musí být započteny do výpočtu nákladů na likvidaci. Uvedené náklady by byly připsány k likvidační hodnotě společnosti SNCM, pokud by byla pozitivní a/nebo by byly uhrazeny přímo společností CGMF/státem, jakožto akcionářem. Komise se domnívá, že všechna ostatní řešení by nezohlednila sociální skutečnost, jíž v dnešní době čelí velké skupiny podniků ([135]).

(273) Pro vyčíslení nákladů likvidace pro akcionáře zvolila Komise minimální předoklad, to znamená pouze doplňkové náhrady za propuštění.

(274) V tomto ohledu se francouzské orgány domnívají, že na základě sociálního plánu z roku 2005, založeného na sociálním plánu z roku 2002, je nutné vycházet z rozpětí od […] do […] EUR na zaměstnance, což představuje celkovou částku mezi […] mil. EUR a […] mil. EUR. Francouzské orgány upřesňují, že nejnižší hranice uvedeného rozpětí zohledňuje skutečnost, že náklady referenčního sociálního plánu jsou navýšeny s ohledem na velký podíl zaměstnanců blížících se důchodovému věku, jejichž odchod probíhá za mimořádně výhodných podmínek. Zohledněna je také skutečnost, že okolnosti související s likvidací společnosti a s propuštěním všech zaměstnanců nelze srovnávat s úpravou počtu zaměstnanců, která umožňuje pokračování v činnosti, jak tomu je v referenčním sociálním plánu.

(275) Odborný znalec Komise provedl srovnávací analýzu číselných údajů poskytnutých francouzskými orgány se sociálními plány nedávno provedenými ve Francii. Sociální plán společnosti Hewlett Packard v roce 2003 stál 214 000 EUR na osobu a v roce 2005 mezi 50 000 a 400 000 EUR. Sociální plán z roku 2004 provedený společností Péchiney po sloučení se společností Alcan stál 128 000 EUR na osobu. Během sociálního plánu společnosti Giat Industries v roce 2004 byly celkové náklady na zaměstnance přibližně 162 000 EUR, zatímco u společnosti Gemplus v roce 200 271 000 EUR a u společnosti Danone (výroba oplatek) v roce 200 169 000 EUR. Společnost Yves Saint Laurent Haute Couture oznámila v roce 2002 sociální plán s náklady 115 000 EUR na zaměstnance. Plán Power 8 oznámený společností Airbus France v únoru 2007 počítal s náklady 68 000 EUR na zaměstnance ([136]). V roce 2008 činily náklady sociálního plánu společnosti Michelin 157 400 EUR na zaměstnance.

(276) Pokud jde o přístavní dělníky, Komise upřesňuje, že Účetní dvůr ve své veřejné tematické zprávě z července 2006 nazvané „Francouzské přístavy čelí změnám v námořní dopravě: neodkladnost kroků“ připomíná, že celkové náklady na osobu podle sociálního plánu z roku 2004 činily 145 000 EUR za odchod v případě samostatných přístavů a 209 000 EUR u odchodu z přístavu v Marseille.

(277) Komise připomíná, že její rozhodnutí ze dne 17. července 2002 týkající se společnosti Société Française de Production umožní nastínit velkorysost nákladů v případě privatizace podniku v obtížích. Velkorysost tak stála stát 43,1 mil. EUR (což je 151 000 EUR na zaměstnance, přičemž plán počítal s odchodem 285 zaměstnanců), které se připočítají k nákladu 5,3 mil. EUR za zákonné a smluvní závazky (což představuje celkové náklady 169 000 EUR na zaměstnance).

(278) S ohledem na tuto srovnávací analýzu se Komise domnívá, že předpokládaná částka […] EUR vyplacená každému zaměstnanci jako doplňková náhrada za propuštění odpovídá nákladům na zaměstnance propuštěného v rámci sociálních plánu provedených soukromými akcionáři ve stejném období.

(279) Komise se domnívá, že předpoklad propustit všechny zaměstnance společnosti SNCM v rámci likvidace společnosti je tím nejpravděpodobnějším předpokladem zejména proto, že přidělení pověření veřejnou službou na období 2007–2013 ještě nebylo předmětem nabídkového řízení, a tudíž ani konečného rozhodnutí. Kromě toho je vzhledem ke znepokojující finanční situaci společnosti SNCM nepravděpodobné, že by byl vypracován plán pokračování činnosti, aby se společnost mohla stát subjektem řízení kvůli platební neschopnosti a aby se mohlo předejít propouštění z práce.

(280) S ohledem na výše uvedené informace Komise bere za svou celkovou částku […] mil. EUR, kterou by společnost CFMF (stát) bývala musela věnovat na doplňkové náhrady za propuštění.

(281) V této fázi analýzy Komise musí stanovit likvidační hodnotu společnosti SNCM bez doplňkové náhrady za propuštění. Je to totiž právě rozdíl mezi touto likvidační hodnotou, pokud by byla pozitivní, a doplňkovými náhradami za propuštění, který musí být porovnán se zápornou prodejní cenou, aby bylo možné ověřit, zda se stát choval jako soukromý investor v tržním hospodářství. Komise proto vychází z výpočtu nově oceněných čistých aktiv. Podle metody nově oceněných čistých aktiv je nedostatečnost aktiv uznána v případě, kdy ekonomická hodnota skutečných aktiv (obvykle větší než čistá účetní hodnota) nepokrývá ekonomickou hodnotu skutečných dluhů.

(282) Aby bylo možné konstatovat nedostatečnost aktiv v tomto konkrétním případě, Komise za pomoci svého odborného znalce ([137]) ověřila, jak je vysvětleno dále, že ke dni 30. září 2005 nebyla hodnota aktiv společnosti SNCM do té míry dostatečná, aby šlo uspokojit přednostní a nepřednostní věřitele (včetně zaměstnanců v rámci klasických pohledávek).

Volba metody ocenění

(283) Komise se domnívá, že metoda ocenění čistých aktiv je metodou běžně používanou k ocenění společností v odvětví námořní dopravy. Dále soudí, že tato metoda je mimořádně vhodná pro posouzení situace společnosti SNCM, jelikož její hlavní akcionář má jako náhradní možnost k prodeji pouze vyhlášení úpadku společnosti, která by byla likvidována.

(284) Pokud jde o další metody ocenění, a to zejména o metodu diskontovaných volných provozních peněžních toků, se Komise domnívá, že se pro tento případ nehodí, protože předpokládá pokračování činnosti společnosti, což není případ SNCM.

Referenční datum

(285) Komise zvolila jako referenční datum pro ocenění společnosti SNCM den 30. září 2005 vzhledem k tomu, že jde o den, kdy bylo skutečně rozhodnuto, zda bude přijata nabídka převzetí nebo zda dojde k likvidaci společnosti, přičemž o výběru společnosti BCP bylo rozhodnuto dne 27. září 2005.

Hodnota aktiv společnosti SNCM

(286) Komise bere na vědomí zejména skutečnost, že akcionář společnosti SNCM provedl ve spolupráci s kanceláří Ernst & Young kvantifikaci likvidačních nákladů podniku (výše uvedená zpráva CGNF) ke dni 30. září 2005, kterou znalecky posoudila i společnost Oddo Corporate Finance a kabinet Paul Hastings. Komise připomíná, že výše uvedená zpráva Oddo-Hastings ocenila aktiva společnosti SNCM na […] mil. EUR.

(287) Pokud jde o ocenění přímo vlastněného loďstva ([138]), byla hrubá prodejní hodnota plavidel společnosti SNCM stanovena specializovaným makléřem BRS na […] mil. EUR ke dni 30. září 2005, zatímco zpráva Oddo ocenila loďstvo společnosti SNCM na […] mil. EUR po diskontu ([139]), provizi za zprostředkování ([140]) a nákladech spojených s právním rizikem ([141]).

Tabulka č. 4

Scénáře ocenění aktiv společnosti SNCM ke dni 30. září 2005

(v mil. EUR)

	Hodnota aktiva zpráva Oddo	Hodnota aktiva znalec Komise
Nehmotný investiční majetek	—	—
Hmotný investiční majetek		
— Přímo vlastněná plavidla	(…)	(…)
— Budovy (1)	(…)	(…)
Dlouhodobé investice (2)	(…)	(…)
Dlouhodobá aktiva	(…)	(…)
Zásoby	—	—
Poskytnuté zálohy	—	—
Pohledávky	(…)	(…)
Ostatní pohledávky (3)	(…)	(…)
Čistá finanční disponibilita	(…)	—
Přechodné účty	—	—
Ostatní aktiva	(…)	(…)
Aktiva celkem	(…)	(…)

(1) Pokud jde o budovy (včetně sídla společnosti SNCM), francouzské orgány upřesňují, že stanovená likvidační hodnota je založena na hodnocení znalce v oboru nemovitostí z listopadu 2003 a byla aktualizována o +[…] %, aby zohlednila zvýšení cen.
(2) Dlouhodobé investice se týkají pouze kapitálových podílů společnosti SNCM v společnostech Sudcargos, Aliso, CGTH, CMN a Ferrytour.
(3) Tato položka se týká v zásadě pohledávek vůči státu, a to zejména vyrovnání za závazky veřejné služby za září 2005 a proplacení zaměstnavatelských sociálních srážek organizací Assedic za účetní rok 2004.
Zdroje: Zpráva Oddo-Hastings, zpráva odborného znalce Komise.

(288) Na základě výše uvedené tabulky Komise shledává, že rozhodujícím prvkem ocenění aktiv podniku je jeho flotila plavidel. V tomto ohledu znalec Komise po provedení, v rámci možností, srovnávací analýzy usoudil, že diskont uplatněný na hrubou prodejní hodnotu plavidel a náklady spojené s právním rizikem jsou v logickém souladu. Na tomto základě dospěl k závěru, že nemá argumenty k odmítnutí ocenění hodnoty flotily plavidel, které vypracoval francouzský stát.

(289) Pokud jde o diskont, Komise se domnívá, že jeho míra odpovídá míře diskontů zaznamenané při prodeji lodí v rámci soudní likvidace. Podle znalce Komise belgická státní společnost Régie des Transports Maritimes, která provozuje spoj Ostende-Ramsgate, například prodala v roce 1997 dva trajekty s diskontem odhadovaným na 35 % a 45 %. Společnost Festival Cruises nedávno prodala tři výletní lodě s průměrným diskontem 20 %. Diskonty zaznamenané v podobných případech jsou podobné diskontům uplatňovaným francouzskými orgány v tomto konkrétním případě.

(290) Pokud jde o právní rizika, se Komise vzhledem k tomu, že na trhu neproběhla žádná srovnatelná transakce, domnívá, že argumenty odůvodňující uplatňování právního rizika jsou v logickém souladu s omezením trhu v případě určitého typu plavidel projektovaných pro specifické využití.

(291) Komise poznamenává, že její nezávislý odborník zvýšil ocenění dlouhodobých investic, a to zejména podílů společnosti SNCM ve společnosti CMN (z […] mil. EUR na […] mil. EUR). V této souvislosti a vzhledem k nabídce koupě tohoto podílu společností *Stef-TFE* za […] mil. EUR poskytnutou Komisi v rámci tohoto šetření se Komise domnívá, že ocenění podílu společnosti SNCM ve společnosti CMN na částku […] mil. EUR je v podmínkách likvidace společnosti rozumné.

(292) Pokud jde o ocenění ostatních položek aktiv, znalec Komise neměl zvláštní připomínky. Nepřijal ale položku „čistá finanční disponibilita“, protože vykazuje schodek. Komise se domnívá, že tato položka by měla být přeřazena do pasiv společnosti SNCM.

(293) S ohledem na provedené úpravy oceňuje Komise aktiva společnosti SNCM ke dni 30. září 2005 na […] mil. EUR.

Ocenění pasiv společnosti SNCM

(294) Komise shledává, že francouzské orgány vyčíslily částku související s přednostními pohledávkami na […] mil. EUR a na […] mil. EUR částku související s nepřednostními pohledávkami (mimo doplňkovou náhradu za propuštění).

(295) Pokud jde o sociální pasiva, francouzské orgány odhadují náklady na sociální plán v rámci kolektivní dohody na […] mil. EUR. Náklady související se sociálním plánem v rámci kolektivní dohody byly stanoveny na individuálním základě při zohlednění druhu pracovní smlouvy (na dobu neurčitou a určitou), statusu a uplatňované kolektivní smlouvy (plavební personál, pozemní personál a vedení), odpracované doby, zařazení a výdělku každého zaměstnance. Tato částka zahrnuje odškodnění za výpovědní lhůtu ([…] mil. EUR), uhrazení nároku na placenou dovolenou za dobu výpovědní lhůty ([…] mil. EUR), zákonné odškodnění za propuštění ([…] mil. EUR) a příspěvek Delalande ([…] mil. EUR) ([142]).

(296) Náklady sociálního plánu nad rámec kolektivní dohody odhadují francouzské orgány na […] mil. EUR. Tento sociální plán zahrnuje všechna průvodní opatření prováděná v rámci zákonných a předpisových povinností společnosti SNCM v případě propouštění ([143]) a nepřímé náklady spojené se sociálním plánem v rámci kolektivní dohody ([144]).

(297) Náklady spojené s vypovězením nejdůležitějších smluv o provozu se týkají hlavně uplatnění bankovní kauce ve výši […] mil. EUR, kterou společnost SNCM dala jako záruku řádného plnění závazků vyplývajících z pověření veřejnou službou, k níž je nutné připočíst penále, které bylo stanoveno dotčenou smlouvou pro případ, že by pověřený subjekt nedostál svým závazkům, a které se rovná […] % referenčního finančního vyrovnání za rok 2005 ve výši […] mil. EUR, to znamená přibližně […] mil. EUR.

(298) Pokud jde o čisté pasivum spojené s postoupením plavidel provozovaných v rámci leasingu ([145]), francouzské orgány zdůrazňují, že na základě několika předpokladů ([146]) je čistý výtěžek z prodeje po diskontu, provizi za zprostředkování a odečtení finančních nákladů za převod oceněn specializovaným makléřem BRS ke dni 30. září 2005 na […] mil. EUR. Při zohlednění úspor na daních a bankovním zadlužení ve výši […] mil. EUR zůstává zůstatek bankovního zadlužení kvůli plavidlům provozovaným v rámci leasingu ve výši […] mil. EUR.

Tabulka č. 5

Scénáře ocenění pasiv společnosti SNCM ke dni 30. září 2005

(v mil. EUR)

	Hodnota pasiva zpráva Oddo	Hodnota pasiva znalec Komise
Přednostní závazky, z nichž		
— *sociální a daňové závazky*	(…)	(…)
— *finanční závazky ručené aktivy* ([1])	(…)	(…)
Náklady na sociální plán v rámci kolektivní dohody	(…)	(…)
Náklady na připojištění důchodců ([2])	(…)	(…)
Náklady na likvidační řízení	(…)	(…)
Provozní ztráty z odstavení lodí ([3])	(…)	(…)
Uspokojení přednostních věřitelů	(…)	(…)
Nezajištěné závazky ([4])	(…)	(…)
Náklady sociálního plánu nad rámec kolektivní smlouvy	(…)	(…)
Náklady spojené s vypovězením nejdůležitějších smluv o provozu	(…)	(…)

(v mil. EUR)

	Hodnota pasiva zpráva Oddo	Hodnota pasiva znalec Komise
Dodatečné náklady spojené s postoupením plavidel provozovaných v rámci leasingu	(…)	(…)
Uspokojení nepřednostních věřitelů	(…)	(…)

([1]) Plavidla Napoléon Bonaparte a Paglia Orba slouží jako záruka u půjček, které sloužily k jejich financování.
([2]) Tato položka se týká rámce, ve kterém se společnost SNCM zavazuje převzít část nákladů spojených s organizací vzájemného připojištění svých důchodců.
([3]) Až do ukončení likvidačního řízení. Ztráty spojené s odstavením lodí vycházejí z předpokladu vyplacení jednoměsíční mzdy. Zahrnují také odstrojení plavidel v přímem vlastnictví, které nebylo odečteno z hodnoty aktiv. Tento náklad odpovídá nákladům na odstavení plavidel v přístavu v očekávání jejich prodeje.
([4]) Nezajištěné závazky jsou zúčtovány následovně: rezervy na rizika a náklady ([…] mil. EUR), dlouhodobé závazky k podnikům ve skupině ([…] mil. EUR), provozní dodavatelé ([…] mil. EUR), náklady na reprezentaci ([…] mil. EUR), závazky k podnikům ve skupině a ke společníkům ([…] mil. EUR), přechodné účty pasiv ([…] mil. EUR).
Zdroje: Zpráva Oddo-Hastings, zpráva odborníka Komise.

(299) Komise poznamenává, že sociální pasivum je hlavním prvkem pasiva společnosti SNCM. Pokud jde o přednostní sociální pasivum, to znamená náklady na sociální plán v rámci kolektivní dohody, znalec Komise ověřil výpočtové vzorce pro všechny součásti plánu na základě namátkové kontroly a neobjevil ani neobvyklé skutečnosti, ani chyby. S ohledem na toto ověření Komise považuje částku […] mil. EUR vyplacenou francouzskými úřady na sociální plán v rámci kolektivní smlouvy za přiměřenou.

(300) Pokud jde o ztráty způsobené odstavením plavidel, Komise se domnívá, že odhad je opatrný s ohledem na právní předpisy, a to zejména na články L 622-10 obchodního zákoníku a 119-2 nařízení č. 85-1388 ze dne 27. prosince 1985, podle nichž by příslušný Obchodní soud mohl společnosti SNCM přikázat, aby pokračovala ve své činnosti další dvě měsíce s možností dalšího prodloužení na základě žádosti vnitrostátních orgánů z důvodu jejích závazků při zajišťování veřejné služby.

(301) Znalec Komice neměl zvláštní výhrady, pokud jde o nezajištěné závazky. Upravil ale částku […] mil. EUR vzniklou přepracováním položky aktiv „čistá finanční disponibilita“ o částku […] mil. EUR. Komise se domnívá, že toto přepracování je v souladu se změnami ocenění aktiv společnosti SNCM.

(302) Pokud jde o náklady sociálního plánu mimo rámec kolektivní smlouvy (kromě doplňkového odškodnění za propuštění), znalec Komise se domnívá, že vyčíslení nákladů právních sporů by mělo být sníženo na […] mil. EUR místo částky […] mil. EUR uváděné francouzskými orgány. V tomto bodě se Komise domnívá, že by sice odborové organizace jistě požádaly o překvalifikování smluv na dobu určitou na smlouvy na dobu neurčitou ([147]), ale že do vyčíslení by měli být zahrnuti pouze ti zaměstnanci se smlouvou na dobu určitou, u nichž se tento postup dá předpokládat (což představuje […] pracovníků se smlouvou na dobu určitou). Vezmeme-li v úvahu hrubou měsíční mzdu ve výši […] EUR s odškodněním odpovídajícím platu za 9 měsíců u prvních […] pracovníků s pracovní smlouvou na dobu určitou a platu za 6 měsíců u […] dalších, dojdeme k částce […] mil. EUR.

(303) Pokud jde o čisté pasivum spojené s postoupením plavidel provozovaných v rámci leasingu, Komise se domnívá, že předpoklady zřejmě použité pro výpočet jsou oprávněné, a to zejména kvůli smluvnímu formalismu hospodářského zájmového sdružení GIE, které omezuje možnosti nahrazení společnosti SNCM třetí stranou a podmiňuje daňové úlevy provozováním plavidel pod francouzskou vlajkou. Je také oprávněné, že právní riziko neplatí pro plavidla provozovaná v rámci leasingu, protože tato plavidla jsou prodávána bankami, které úvěrují GIE. V této souvislosti se Komise domnívá, že je oprávněné zohlednit finanční náklady převodu mezi 30. zářím a dnem skutečného prodeje.

(304) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že ke dni 30. září 2005 přednostní pasiva společnosti SNCM činila […] mil. EUR a nepřednostní pasiva společnosti SNCM činila […] mil. EUR.

Zjištění nedostatečnosti aktiv

(305) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že ke dni 30. září 2005 nebyla hodnota aktiv společnosti SNCM (tedy […] mil. EUR) dostatečná, aby mohlo dojít k vyrovnání s přednostními věřiteli (tedy […] mil. EUR) a nepřednostními věřiteli (tedy […] mil. EUR).

Závěr

(306) V souvislosti s nevyrovnáním pasiv (viz *níže*), vzhledem k bodu 0 tohoto rozhodnutí a kvůli nedostatečnosti aktiv, by se náklady likvidace společnosti SNCM společností CGMF omezily na náklady spojené s doplňkovým odškodněním za propuštění, to znamená na částku […] mil. EUR.

(307) Z toho plyne, že rozhodnutí francouzských orgánů prodat společnost SNCM za zápornou cenu 158 mil. EUR v porovnání s minimálními náklady na její likvidaci ve výši […] mil. EUR lze považovat za shodné s rozhodnutím, které by učinila soukromá skupina podniků v tržním hospodářství.

10.2.2.2 Následky soudní likvidace společnosti SNCM

(308) Komise rovněž posoudila argument francouzských orgánů, podle nějž stát jakožto většinový akcionář by mohl být vyzván k vyrovnání pasiv v případě likvidace podniku (viz níže). Podle francouzských orgánů se musí v tomto případě při výpočtu nákladů na likvidaci pro akcionářský stát zohlednit vnitrostátní právo, jak to Komise uznala ve svém rozhodnutí ABX Logistic ([148]), a výpočet musí být vyhodnocován případ od případu s ohledem na zvláštnosti dotčeného odvětví ([149]) a okolnosti každého jednotlivého případu.

(309) V tomto konkrétním případě Komise zaznamenává, že francouzské orgány ji dne 28. března 2006 předaly dokumenty potvrzující, že akcionář společnosti SNCM hledal pro něj co nejlevnější řešení a od začátku prověřoval zároveň dvě možnosti, tedy likvidaci podniku a její prodej za zápornou cenu.

(310) Na základě výše uvedených znaleckých posouzení předaných Komisi se francouzské orgány domnívají, že veškeré skutečné náklady, které by Francouzská republika jako akcionář musela prostřednictvím společnosti CGMF uhradit, by dosáhly ke dni 30. září 2005 částky […] až […] mil. EUR. Tento odhad především zohledňuje riziko, že by francouzský stát mohl být vyzván k „vyrovnání pasiv“, pokud by ho soud musel považovat za skutečného manažera společnosti SNCM, a riziko odsouzení státu k platbě doplňkového odškodnění za propuštění propuštěným zaměstnancům. Francouzské orgány mají za to, že zmíněná rizika je třeba zahrnout do výpočtu skutečných nákladů případné likvidace společnosti SNCM.

(311) Vyvstává otázka vyhodnocení všech skutečných nákladů, které by pravděpodobně musela uhradit Francie jako akcionář v případě soudní likvidace společnosti SNCM, aby bylo možné určit, jestli by soukromý informovaný akcionář vzhledem k možnosti odsouzení k uhrazení zmíněných nákladů a s ohledem na jejich rozsah ([150]) dal raději přednost okamžitému prodeji své dceřiné společnosti za zápornou cenu 158 mil. EUR, než by se tomuto riziku vystavil.

a) **Možné odsouzení státu k vyrovnání pasiv**

(312) Ve francouzském právu má likvidátor společnosti v likvidaci možnost zahájit řízení ve věci odpovědnosti proti bývalému vedení společnosti, tzv. „řízení o vyrovnání pasiv“, v rámci plánu zachování společnosti, nuceného vyrovnání nebo soudní likvidace ([151]).

(313) Zahájení řízení o vyrovnání pasiv vůči bývalým vedoucím společnosti v konkurzu je odůvodněno nutností obnovit majetek společnosti, což je jedním z úkolů likvidátora.

(314) Francouzské orgány zastávaly v několika dopisech Komisi názor, že nejpravděpodobnějším scénářem je odsouzení státu vnitrostátním soudcem k vyrovnání pasiv podniku, který řídí, a že tento předpoklad má být zohledněn při výpočtu skutečných nákladů v případě likvidace společnosti SNCM.

(315) Společnost SNCM zaslala v korespondenci ze dne 28. února 2008 také zprávu odborných znalců, která vyhodnocovala právní důsledky řízení o vyrovnání pasiv vedeného proti francouzskému státu. Zpráva dochází k závěru, že obchodní soud pověřený touto věcí by s velkou pravděpodobností rozhodl v tomto bodě o odpovědnosti státu a odsoudil by ho k uhrazení všech sociálních závazků společnosti SNCM.

(316) V tomto konkrétním případě se Komise domnívá, že s ohledem na nedostatečnost aktiv společnosti SNCM (viz výše) a na možné uplatnění občanskoprávní odpovědnosti likvidátora v případě nečinnosti podle zákona z roku 1985 a od roku 2005 práva věřitelů jednat by za předpokladu soudní likvidace společnosti SNCM ([152]) bylo s největší pravděpodobností proti francouzskému státu zahájeno řízení o vyrovnání pasiv.

(317) Příslušné právní předpisy stanoví, že sociální závazky společnosti v likvidaci mohou být uloženy k uhrazení bývalým zákonným nebo skutečným vedoucím s výhradou splnění čtyř kumulativních podmínek.

i) *Uznání státu za zákonný nebo skutečný řídící orgán podniku v soudní likvidaci* ([153])

(318) V tomto konkrétním případě Komise poznamenává, že znalec společnosti SNCM poskytl podrobnou analýzu vedoucí k závěru, že francouzský stát by s největší pravděpodobnosti byl označen za skutečný řídící orgán společnosti SNCM. Výše uvedená znalecká zpráva prokázala v souladu s odpovídající judikaturou ([154]), že stát prováděl po dlouhou dobu aktivní kroky ve správě a vedení společnosti, které zjevně nespadají do rámce administrativní kontroly zavedené zákonem. Podle zprávy znalce společnosti SNCM stát především přijímal rozhodnutí v rámci kontrolních pravomocí, které sám zavedl, čímž je vyžíval k přijímání rozhodnutí ve jménu společnosti místo jejích vedoucích pracovníkům, kterým právo přijímat tato rozhodnutí vlastně náleželo. Navíc se zdá, že řídící orgány společnosti SNCM nebyly při správě podniku na státu vůbec nezávislí. A protože stát sám přijímal strategická rozhodnutí, aniž o tom informoval vedoucí orgány společnosti SNCM, vlastně je nahrazoval.

(319) Komise shledává, že francouzské orgány ve své korespondenci ze dne 28. března 2008 nevznesly výhrady k označení francouzské státu za skutečného správce společnosti SNCM. V dopise ze dne 20. listopadu 2006 francouzské orgány samy uvádějí, že soudce by nepochybně označil stát jako akcionáře společnosti SNCM za skutečný řídící orgán podniku. Je ale jasné, že takovéto prohlášení vynesené v rámci řízení o státních podporách nemůže samo o sobě stačit k právní jistotě, že by soudce považoval vnitrostátní orgány za skutečný řídící orgán podniku požívajícího zmíněných opatření, a zejména ke stanovení míry pravděpodobnosti této možnosti.

(320) Za těchto okolností není nutné, aby se Komise vyjadřovala více k posouzení prvků uvedených francouzskými orgány s ohledem na závěr, k němuž Komise dospěla ve výše uvedeném oddíle 10.2.2.1.

ii) *Existence jedné nebo více chyb v řízení podniku francouzským státem, skutečným řídícím orgánem společnosti v soudní likvidaci*

(321) V tomto konkrétním případě Komise zjišťuje, že zpráva znalce společnosti SNCM uvádí na základě nevyčerpávajícího seznamu faktických podkladů řadu prvků, aby prokázala, že se stát jako skutečný řídící orgán společnosti SNCM dopustil v řízení společnosti chyb.

(322) Zejména se uvádí, že se francouzský stát dopustil chyb v investicích […]. Stát se údajně rovněž dopustil mnoha chyb při řízení v oblasti […].

(323) V tomto ohledu […] ([155]). V dopise ze dne 30. dubna 2007 francouzské orgány označily riziko odsouzení státu za jeho odpovědnost za velmi vysoké s ohledem na kritéria […] posuzování chyb řízení ve smyslu článku L. 651-2 obchodního zákoníku. Je ale jasné, že takovéto prohlášení učiněné v rámci řízení o státních podporách nemůže samo o sobě stačit k právní jistotě, že by soudce dospěl k závěru, že se vnitrostátní orgány dopustily zmíněných chyb, a zejména ke stanovení míry pravděpodobnosti této možnosti.

iii) *Zjištění nedostatečnosti aktiv*

(324) V tomto konkrétním případě Komise shledává, že francouzské orgány v dopise ze dne 16. listopady 2006 poskytly ocenění nedostatečnosti aktiv společnosti SNCM na základě výše uvedených znaleckých zpráv společnosti CGMF a kabinetu Oddo-Hastings. Komise bere na vědomí, že znalecké posudek společnosti SNCM týkající se vyrovnání pasiv předané Komisi v únoru 2008 je založené na stejných zprávách a konstatuje nedostatečnost aktiv v případě soudní likvidace společnosti. Zejména zpráva kabinetu Oddo-Hasting poukazuje na nedostatečnost aktiv ve výši […] mil. EUR ke dni 30. září 2005, vypočítanou jako rozdíl mezi hodnotou aktiv společnosti SNCM ([…] mil. EUR) a hodnotou pasiv podniku (přednostní závazky oceněné na […] mil. EUR a nepřednostní na […] mil. EUR).

(325) Komise uvádí, že v souladu s uvedenými francouzskými právními předpisy je shledána nedostatečnost aktiv, jakmile likvidátor společnosti nemá k dispozici dostatečná aktiva, aby mohl uspokojit věřitele, ať už jsou přednostní, nebo ne. Pokud jde zejména o sociální pohledávky podniku, sociální pasiva podniku jsou minimálně tvořena klasickými zaměstnaneckými pohledávkami, tedy pohledávkami, které jsou dány přímo pracovní smlouvou, kolektivní smlouvou nebo zákonem a které likvidátor automaticky zapíše jako pasiva společnosti ([156]).

(326) Komise výše odhadla nedostatečnost aktiv společnosti SNCM ke dni 30. září 2005 na […] mil. EUR.

iv) *Existence příčinné souvislosti mezi chybami a zjištěnou nedostatečností aktiv*

(327) Podle francouzských orgánů není ve francouzském právu úkolem žadatele o vyrovnání pasiv určit částku navýšení pasiv vzniklou chybou řízení řídícího orgánu. Řídící orgán právnické osoby může být na základě článku L 624-3 obchodního zákoníku prohlášen za odpovědného, i když chyba v řízení, které se dopustil, je pouze jednou z příčin nedostatečnosti aktiv, a může být odsouzen k uhrazení všech nebo části sociálních závazků, přestože jeho chyba měla za následek pouze část z nich ([157]).

(328) V tomto konkrétním případě bere Komise na vědomí, že znalec společnosti SNCM považuje zřejmý vztah mezi chybami v řízení a zjištěnou nedostatečností aktiv za zjištěný. Na základě odhadů předložených zmíněným znalcem by finanční škoda vyplývající z neúplného seznamu chyb státu v řízení uvedených v 322. bodě odůvodnění tohoto nařízení činila […] mil. EUR ([158]).

(329) Francouzské orgány […] ([159]).

(330) Komise mimoto konstatuje, že francouzské orgány v dopisech ze dne 16. listopadu 2006, 27. dubna 2007 a 28. března 2006 […] ([160]). Francouzské orgány […] ([161]). Samy francouzské orgány v dopise ze dne 16. listopadu 2005 přiznaly, že „bylo jasné, že akcionářský stát, jehož by soudce označil za skutečný řídící orgán společnosti SNCM, společnosti s ručením omezením, by byl nejspíš odsouzen podle článku L651-2 obchodního zákoníku, aby uhradil celou nedostatečnost aktiv společnosti SNCM“.

(331) V okolnostech tohoto konkrétního případu není nutné, aby se Komise vyjadřovala více k posouzení informací uvedených francouzskými orgány s ohledem na závěr, k němuž dospěla ve výše uvedeném oddíle 0.

b) **Odhad celkových nákladů soudní likvidace společnosti SNCM**

Stanovení části nedostatečnosti aktiv určené k uhrazení skutečným řídícím orgánem

(332) S ohledem na výše uvedené není při současné stavu věcí úkolem Komise stanovit skutečné ekonomické náklady spojené s odpovědností akcionáře.

(333) V tomto ohledu Komise uvádí, že za podobných okolností je na základě článku L624-3 obchodního zákoníku skutečný nebo zákonný řídící orgán společnosti v konkurzním řízení odsuzován k uhrazení části nebo celku zjištěné nedostatečnosti aktiv.

(334) Komise shledává, že výše uvedený článek ponechává soudcům naprostou svobodu k posouzení, zda je na místě odsoudit vedoucího k zaplacení celého sociálního závazku nebo jen jeho části. Z příslušných judikatur vyplývá, že soudy přihlížejí k chování stíhaných řídících orgánů a upravují rozsudky na základě prokazatelných zjištění.

(335) Jak bylo uvedeno výše, domnívají se francouzské orgány, že francouzský stát by musel uhradit částku pohybující se přibližně mezi […] a […] % zjištěné nedostatečnosti aktiv, to znamená […] mil. EUR až […] mil. EUR.

(336) Komise zdůrazňuje, že společnost Les Mines de Salsignes, nepřímá dceřiná společnost společnosti BRGM (veřejná průmyslová a obchodní organizace) ([162]) se ocitla v podobné situaci jako společnost SNCM. V tomto případě obchodní senát Kasačního soudu odsoudil společnost BRGM a její dceřiné společnosti jako skutečné vedoucí orgány solidárně s ostatními vedoucími společnosti Les Mines de Salsignes k uhrazení celé částky nedostatečnosti aktiv ([163]). Podíl sociálních závazků, který musely uhradit společnosti Coframines a BRGM, a v konečném důsledku tedy stát, činil 73,6 %. Podle tohoto rozsudku soud zjistil, že správní rada společnosti byla postavena do závislého postavení vůči oběma dotčeným subjektům.

(337) Komise se nicméně domnívá, že francouzské orgány s ohledem na pravidla o státních podporách neprokázaly, v čem jsou výše uvedené chyby státu v řízení, které poškodily podnik, chybami, které by mohl udělat jakýkoliv jiný soukromý akcionář v tržním hospodářství. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že pouze tyto řádně stanovené chyby mohou být zohledněny k určení, zda by soukromý informovaný subjekt s ohledem na možnost odsouzení k uhrazení těchto nákladů a vzhledem k jejich rozsahu (tzn. čistá aktualizovaná hodnota rizika budoucího odsouzení) upřednostnil okamžitě zaplatit zápornou cenu 158 mil. EUR nebo zda by se raději vystavil riziku odsouzení. Nelze totiž brát v potaz, že by chyby soukromého investora mohly být důsledkem nepodnikatelské motivace, ale motivace obecnější povahy (jako např. sociální účely nebo regionální rozvoj).

(338) Komise nepopírá, že některé vnitrostátní právní předpisy umožňují v některých výjimečných případech, aby se třetí osoby obrátily proti akcionářům společnosti v likvidaci, a to zejména pokud lze tyto akcionáře považovat za skutečné nebo zákonné řídící orgány, které se dopustily chyb v řízení, jež poškodily podnik. Přesto, že takovou možnost francouzské právo zná, se Komise domnívá, že v tomto konkrétním případě nevyvrátily francouzské orgány v dostatečné míře její pochybnosti o argumentech založených na riziku možného odsouzení francouzského státu k vyrovnání pasiv společnosti SNCM v případě její likvidace. S ohledem na závěr, k němuž Komise došla ve výše uvedeném oddíle 10.2.2.1, není nutné, pokud jde o tento bod, dojít v tomto rozhodnutí k závěru.

Určení úhrady případných doplňkových náhrad za propuštění v případě vyhlášení konkurzu společnosti SNCM

(339) Kromě nedostatečnosti aktiv by podle francouzských orgánů soudce s ohledem na judikaturu v této oblasti ([164]) odsoudil francouzský stát k uhrazení doplňkové náhrady za propuštění (tzn. k částce […] až […] mil. EUR). Podle francouzských orgánů by se veškeré skutečné náklady, které by jakožto akcionář musela uhradit Francouzská republika, pohybovaly mezi […] mil. EUR a […] mil. EUR.

(340) Francouzské orgány upřesňují, že v nedávných rozsudcích francouzské soudy odsoudily skutečný nebo zákonný řídící orgán kromě nedostatečnosti aktiv k uhrazení také doplňkové náhrady za propuštění vypočítané na základě sociálního plánu sestaveného podnikem před zahájením likvidace.

(341) Francouzské orgány zejména uvádějí, že ve věci *Aspocomp* francouzská společnost Aspocomp SAS, z 99 % dceřiná společnost finské společnosti Aspocomp Group Oyj, podepsala dne 18. ledna 2002 podnikovou dohodu stanovující podmínky náhrad v rámci sociální plánu týkajícího se 210 zaměstnanců z celkového počtu 550. Tato dohoda pojednávala rovněž o částkách vyrovnávacích a doplňkových náhrad a o podporách při dobrovolném odchodu. V návaznosti na změnu strategie skupiny se mateřská společnost Aspocomp Group Oyj dne 21. února 2002 rozhodla, že již nebude financovat svoji dceřinou společnost Aspocomp SAS, která tak musela vyhlásit konkurz. Toto rozhodnutí ve skutečnosti dceřiné společnosti zabránilo splnit závazky přijaté v rámci podnikové dohody a vedlo k propuštění všech ostatních zaměstnanců.

(342) V této souvislosti rozsudek Odvolacího soudu v Rouen potvrdil rozhodnutí Conseil des Prud'hommes v Evreux a společnost Aspocomp Group Oyj, která z 99 % kontrolovala řízení své dceřiné společnosti, odsoudil k vyplacení: i) zaměstnancům, na něž se vztahovala podniková dohoda, veškerých vyrovnávacích a doplňkových náhrad stanovených v této jediné podnikové dohodě a dále pak náhrady škody za propuštění bez skutečných a závážných důvodů a ii) zaměstnancům propuštěným v rámci konkurzu společnosti Aspocomp odpovídající náhrady. Soud se domníval, že nesplněním přijatých závazků se mateřská společnost chovala neloajálně a pokáráníhodně.

(343) V tomto konkrétním případě Komise shledává, že z dokumentů tohoto případu vyplývá, že vyjednaný sociální plán vytvořený na základě sociálního plánu z roku 2002 a prováděný na jaře v roce 2005 byl dne 25. dubna 2005 akcionářem společnosti SNCM pozastaven bez konzultací s vedením společnosti. Komise mimo jiné konstatuje, že sociální plán byl vypracován ještě před rozhodnutím státu o prodeji společnosti.

(344) Komise se domnívá, že pokud by byla na společnost SNCM likvidována, její zaměstnanci by si jistě nenechali ujít příležitost prosadit uplatnění ustanovení zmíněného sociálního plánu před soudem.

(345) Aby podobný postup v dotčeném případě mohl být relevantní, musela by Komise posoudit, i) zda by soudce odsoudil členský stát za pozastavení zmíněného sociálního plánu bez porady s vedením podniku, ii) částku, kterou by členský stát musel v tomto případě na základě soudního rozhodnutí zaplatit, a iii) míru pravděpodobnosti této možnosti ([165]).

(346) Komise poznamenává, že stejným směrem jako judikatura ve věci Aspocomp se ubírá i rozsudek obchodního senátu Kasačního soudu, v němž soud uvádí, že je připraven přijmout žalobu na odpovědnost dominantní společnosti, která svým chybným chováním způsobila zánik dceřiné společnosti, a tím hromadné propouštění ([166]).

(347) V tomto ohledu Komise nicméně shledává, že zásada vyplývající z rozsudku Odvolacího soudu v Rouen nebyla do dnešního dne podpořena jinými stejnými rozsudky. Komise se tak domnívá, že francouzské orgány nedostatečně vyvrátily pochybnosti Komise o skutečnosti, že by byl akcionář společnosti SNCM na základě této judikatury s dostatečnou jistotou volán k odpovědnosti a odsouzen k uhrazení doplňkových náhrad za propuštění. S ohledem na závěr, k němuž Komise došla ve výše uvedeném oddíle 10.2.2.1, není nutné, pokud jde o tento bod, dojít v tomto rozhodnutí k závěru.

10.2.2.3 Závěr

(348) Komise se domnívá, že na základě výše uvedeného je volba prodeje společnosti SNCM za zápornou cenu 158 mil. EUR v souladu s volbou, kterou by učinila soukromá skupina v tržním hospodářství při zohlednění sociálních nákladů, které by si likvidace podniku vyžádala.

(349) Komise se ve výše uvedené analýze opírala o předpoklady, které jí připadaly jako rozumné a dostatečně odůvodněné. Tyto odhady vedou k úvaze, že rozdíl mezi scénářem zvoleným francouzskými orgány a alternativní možností by byl přinejmenším […] mil. EUR, což by mělo plně pokrýt případnou chybu v odhadech přijatých po analýze.

(350) Komise se mimoto domnívá, že záporná cena 158 mil. EUR je výsledkem obchodních vyjednávání mezi státem a novými vlastníky na základě otevřeného, transparentního, nediskriminačního a bezpodmínečného výběrového řízení. V tomto ohledu se Komise domnívá, že tato cena, která je v rámci možností co nejméně záporná, je tržní cenou.

(351) Navzdory omezením uvedeným v 284. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí Komise uvádí, že znalec Komise prověřil scénáře ocenění společnosti SNCM na základě metody diskontovaných volných provozních peněžních toků, které pocházejí ze zprávy banky HSBC objednané francouzskými orgány. Znalec Komise se domnívá, že výpočty banky HSBC byly provedeny správně. Na základě výsledků těchto simulací je možné dojít k závěru, že cena zaplacená za společnost SNCM odpovídá hodnotě podniku oceněné na základě metody diskontovaných volných provozních peněžních toků v okamžiku transakce.

(352) Aniž by bylo nutné dojít k závěru na základě informací uvedených v oddílu 10.2.2.1, vyplývá z výše uvedeného oddílu 10.2.2.2, že toto opatření neposkytuje ekonomické výhody ani společnosti SNCM, ani novým soukromým vlastníkům. Proto kapitálový vklad státu ve výši 158 mil. EUR provedený před prodejem podniku soukromým nabyvatelům, tedy záporná prodejní cena ve výši 158 mil. EUR, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

10.3 **Kapitálový vklad společnosti CGMF ve výši 8,75 mil. EUR**

10.3.1 *Referenční právní rámec*

(353) Pokud k zásahu dotčených orgánů veřejné moci dochází souběžně s významným zásahem soukromých subjektů za srovnatelných podmínek, je možné ekonomické zvýhodnění ([167]) rovnou vyloučit.

(354) Rozhodovací postup Komise, potvrzený soudcem Společenství, za těchto okolností rovnou vylučuje, že kapitálový vklad státu má povahu podpory, jsou-li dodrženy následující tři podmínky:

— soukromý zásah musí pocházet od hospodářských subjektů. Tak tomu není v případě účasti zaměstnanců na kapitálu dotčeného podniku ([168]),

— soukromý zásah musí být významný. Tak tomu není například u soukromého zásahu, který se týká jen 3,3 % dotčené celkové částky ([169]),

— soukromý zásah musí proběhnout současně s veřejným zásahem. Soudní dvůr tak potvrdil analýzu Komise, podle níž mohou veřejné vklady představovat státní podporu, pokud soukromé investice do stejného podniku jsou provedeny až po poskytnutí veřejného vkladu ([170]). Komise občas nicméně souhlasí s tím, že vezme v potaz soukromý zásah, k němuž došlo krátce po veřejném zásahu, a to zejména pokud soukromý investor již v okamžiku veřejného zásahu podepsal prohlášení o úmyslu ([171]).

10.3.2 *Uplatňování v tomto konkrétním případě*

(355) Komise nejprve shledává, že akcie společnosti SNCM jsou prodány hospodářským subjektům, společnostem BCP a VT. Souběžně s ukončením prodejní transakce měl stát vložit do podniku částku 8,75 mil. EUR, aby si zachoval 25 % podíl ve společnosti SNCM, jak se tomu zavázal především zaměstnancům.

(356) Vklad francouzského státu ve výši 8,75 mil. EUR je nutné porovnat s vkladem 26,25 mil. EUR nových soukromých vlastníků. Jak je uvedeno výše, vyplývá toto rozdělení ze závazku francouzských orgánů zachovat si 25 % podíl v dotčeném podniku. Soukromý zásah ve výši 75 % celkové částky považuje Komise za významný. Komise na okraj ještě zdůrazňuje, že soukromí partneři mají pevnou finanční strukturu, nabytí společnosti SNCM dokonale zapadá do jejich podnikatelské strategie a podnikatelský plán zmíněných nabyvatelů počítá s návratem k výnosnosti na konci roku 2009.

(357) Pokud jde o souběžnost obou operací kapitálového vkladu, znalec Komise ověřil, zda dotčené vklady byly vyplaceny všemi akcionáři společnosti SNCM, včetně společnosti CGMF.

(358) Ověřil, že správní rada společnosti SNCM dne 31. května 2006 shledala, že všechny výše uvedené transakce proběhly. Zejména dne 31. května 2006 došlo ke společnému a souběžnému navýšení kapitálu všemi akcionáři v hodnotě 35 mil. EUR. Navýšení proběhlo ve dvou souběžných etapách: i) první navýšení kapitálu o […] akcií bylo zcela upsáno nabyvateli nepeněžitými vklady a v nominální hodnotě ([…] EUR), ii) druhé navýšení kapitálu o […] akcií (splatných po čtvrtinách) bylo upsáno částečně nabyvateli ([…] akcií, to znamená ve výši 26,25 mil. EUR) a částečně francouzským státem prostřednictvím společnosti CGMF ([…] akcií, to znamená ve výši 8,75 mil. EUR) za stejných podmínek, tedy upsáním nepeněžitým vkladem ve jmenovité hodnotě […] EUR.

(359) Veřejné a soukromé kapitálové vklady jsou tak striktně souběžné.

(360) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že jsou splněna kritéria stanovená judikaturou pro to, aby bylo možno rovnou vyloučit povahu podpory u dotčeného opatření. Komise se proto domnívá, že kapitálový vklad francouzského státu ve výši 8,75 mil. EUR neposkytuje společnosti SNCM ekonomickou výhodu, protože tento vklad proběhl souběžně se soukromým vkladem kapitálu ve srovnatelných podmínkách ve smyslu judikatury Společenství.

(361) V každém případě se Komise domnívá, že míra výnosnosti vkladu státu ve výši […] % ročně představuje pro soukromého investora odpovídající výnosnost investovaného kapitálu v dlouhodobém horizontu.

(362) V této souvislosti Komise shledává, že pevný výnos kapitálových investic státu do společnosti SNCM jej zbavuje všech rizik spojených s prováděním podnikatelského plánu, protože není nijak vázán na výkonnost (vyšší nebo nižší) podniku. Udělení pověření veřejnou službou společnosti SNCM neumožňuje státu zvýšit očekávanou výnosnost svého podílu.

(363) Znalec Komise dospěl k závěru, že z hlediska rizik se kapitálový vklad francouzského státu spíše podobá dluhopisu s pevnou úrokovou mírou než investici do akcií. Z toho vyplývá, že míru výnosnosti ve výši […] % je nutné porovnávat s mírou výnosnosti dluhopisů francouzského soukromého sektoru v okamžiku transakce. Podle znalce Komise byla tato míra na konci května 2006 4,15 %.

(364) Komise se domnívá, že zrušující doložka k prodeji společnosti SNCM nezpochybňuje zásadu rovného zacházení s investory. Tato doložka se týká úplného prodeje společnosti SNCM soukromým nabyvatelům, a ne souběžného investování (35 mil. EUR) ze strany soukromých nabyvatelů (26,25 mil. EUR) a státu (8,75 mil. EUR) do privatizované společnosti SNCM.

(365) S ohledem na výše uvedené Komise shledává, že dotčené opatření nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o EU.

10.4 **Opatření podpory ve prospěch osoby (38,5 mil. EUR)**

10.4.1 *Referenční právní rámec*

(366) Aby bylo možné rozhodnout, zda opatření uděluje podniku hospodářskou výhodu, „je třeba […] určit, zda přijímající podnik získal hospodářskou výhodu, kterou by za běžných tržních podmínek neobdržel“ ([172]), nebo naopak zda se pokouší zbavit se „nákladů, které by za běžné situace musel hradit z vlastních finančních zdrojů, a narušit tak běžné fungování tržních sil.“ ([173]).

(367) Podle zavedené judikatury je běžným nákladem náklad, který musí podnik obvykle uhradit v rámci svého běžného řízení a svých běžných činností ([174]). Soudní dvůr přesněji řečeno uvedl, že snížení sociálních nákladů představuje státní podporu, pokud toto opatření je „určeno k částečnému osvobození podniků určitého specifického průmyslového odvětví od finančních sociálních zatížení vyplývajících z běžného uplatňování obecného systému sociálního zabezpečení, aniž je tato výjimka odůvodněna povahou nebo ekonomií tohoto systému“ ([175]). Tímto rozsudkem Soudní dvůr jasně uvádí, že ekonomická výhoda musí být prokázána ve vztahu k obecnému systému sociálního zabezpečení, a uplatňuje tak odůvodnění podobné odůvodnění používaného v daňových záležitostech.

(368) Dne 20. září 2001 Soudní dvůr tento přístup potvrdil: „podpora spočívá ve snížení nákladů, které zpravidla zatěžují rozpočet podniků vzhledem k povaze nebo struktuře předmětného režimu nákladů, zatímco zvláštní zatížení je naopak dodatečným nákladem vůči uvedeným obvyklým nákladům“ ([176]).

(369) Aby bylo tedy možné určit, co představuje výhodu ve smyslu judikatury týkající se pojmu státní podpory, je nezbytné stanovit referenční pravidlo nebo obecně použitelný režim v rámci daného právního režimu, podle něhož se bude tato výhoda posuzovat ([177]). Soudní dvůr v tomto ohledu již ostatně vynesl rozsudek, že určení referenčního rámce nabývá větší důležitosti v případě daňových opatření, jelikož samotná existence výhody může být zjištěna jedině ve vztahu k takzvanému „obvyklému“ zdanění, tedy k sazbě daně platné v referenční zeměpisné oblasti ([178]).

(370) Ostatně podle ustálené judikatury „pro účely uplatnění článku 92 Smlouvy je bez významu, že situace předpokládané osoby oprávněné z opatření se zlepšila nebo zhoršila vzhledem k dřívějšímu právnímu stavu, nebo se naopak plynutím času nezměnila […]. Je třeba pouze vymezit, zda v rámci daného právního režimu může státní opatření zvýhodnit „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ ve smyslu čl. 92 odst. 1 Smlouvy vůči ostatním podnikům, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným opatřením ve srovnatelné skutkové a právní situaci.“ ([179]).

10.4.2 *Uplatňování v tomto konkrétním případě*

(371) Z judikatury a z rozhodovacího postupu ([180]) Komise vyplývá, že aby bylo možné vyloučit povahu podpory dotčeného opatření, Komise musí ověřit, že opatření nesnižuje náklady společnosti SNCM na běžný provoz, tedy náklady vyplývající z běžného uplatňování sociálních právních předpisů použitelných na toto odvětví v rámci vypovězení pracovní smlouvy.

(372) V tomto ohledu Komise shledává, že v souladu s memorandem o porozumění podepsaným stranami může k obstavení účtu dojít pouze s cílem financovat náhrady vyplácené jednotlivcům, jejichž pracovní smlouva se společností SNCM byla předtím přerušena. Cílem ani následkem těchto opatření tak není umožnit odchod zaměstnanců, u nichž náklady s nimi spojené by i v případě neexistence těchto opatření mohla hradit společnost SNCM.

(373) Komise rovněž poznamenává, že poskytnutí těchto vyrovnání propuštěným zaměstnancům po prodeji společnosti SNCM odsouhlasil stát jakožto veřejná moc, a ne podnik.

(374) Komise mimo jiné poznamenává, že tato doplňková sociální opatření přesahují náhrady stanovená právními předpisy upravujícími sociální otázky a použitelnými kolektivními smlouvami. Náklady vyplývající z uplatňování kolektivních smluv hradí tedy celé společnost SNCM.

(375) Komise shledává, že tato doplňková sociální opatření budou prováděna v případě, když noví vlastníci po prodeji společnosti SNCM budou provádět plán na snížení počtu zaměstnanců. Jinými slovy, tato vyrovnání neodpovídají plánům na snížení počtu zaměstnanců předpokládaných v souvislosti s plánem restrukturalizace z roku 2002.

(376) Komise se proto domnívá, že náklady na doplňkové sociální náhrady se neshodují s náklady sociálních plánů před prodejem, které hradil stát, ale ani se sociálními náklady vyhodnocenými výše v rámci soudní likvidace společnosti SNCM.

(377) Z toho vyplývá, že doplňková sociální opatření nepředstavují náklady vyplývající z běžného uplatňování sociálních právních předpisů použitelných v rámci zrušení pracovní smlouvy.

(378) Dále Komise shledává, že i kdyby se ke kapitálovému vkladu státu ve výši 142,5 mil. EUR připočetla částka 38,5 mil. EUR, tak by upravená záporná prodejní cena 196,50 mil. EUR byla stále výrazněji nižší než náklady na soudní likvidaci společnosti SNCM (viz bod 3 tohoto rozhodnutí).

(379) S ohledem na výše uvedené a v souladu s rozhodovacím postupem ([181]) se Komise domnívá, že provedení doplňkových sociálních opatření ve prospěch propuštěných osob z veřejných prostředků, aniž by tato opatření snížila běžné náklady zaměstnavatele, spadá do sociální politiky členských států a nepředstavuje přímou podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Komise se domnívá, že nejde ani o nepřímou podporu, jelikož toto opatření je poskytnuto zaměstnancům pouze v případě propuštění.

10.5 **Zůstatek 22,52 mil. EUR oznámený jakožto podpora na restrukturalizaci**

(380) Na základě výše uvedeného a v souladu s 258. bodem odůvodnění tohoto rozhodnutí částka dotací k posouzení jako státní podpora mimo vyrovnání za poskytování veřejných služeb činí 22,52 mil. EUR ([182]) a představuje část kapitálových příspěvků oznámených francouzskými orgány v roce 2002.

(381) Komise se domnívá, že tato částka uděluje společnosti SNCM selektivní hospodářskou výhodu, a proto tato dotace představuje státní podporu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

10.5.1 *Slučitelnost opatření podle pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci*

(382) Dotčené opatření oznámily francouzské orgány v roce 2002 podle pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci z roku 1999 ([183]).

(383) Pokyny Společenství pro státní podpory v námořní dopravě ([184]) v případě hodnocení podpor na restrukturalizaci námořních společností odkazují na výše uvedené pokyny. Podle bodu 19 těchto pokynů „je jediným základem, pomocí něhož lze považovat podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích za slučitelnou, ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. c)“.

(384) Pokud jde o slučitelnost státní podpory na restrukturalizaci s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES, vyplývá z judikatury, že rozhodnutí Komise musí uvést důvody, proč se Komise domnívá, že podpory jsou odůvodněné s ohledem na podmínky stanovené pokyny, a to jsou zejména existence plánu restrukturalizace, uspokojivé prokázání dlouhodobé životaschopnosti a přiměřenost podpory v poměru k příspěvku příjemce.

Podnik v obtížích

(385) Podnik může být způsobilý pro udělení podpory na restrukturalizaci, pouze pokud ho lze označit za podnik v obtížích ve smyslu hlavních pokynů z roku 1999 ([185]).

(386) V tomto konkrétním případě Komise připomíná, že shledala dodržení tohoto kritéria jak v rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002 o podpoře na záchranu společnosti SNCM ([186]), tak v rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ohledně plánu navýšení kapitálu na základě roční účetní závěrky společnosti SNCM za rok 2001.

(387) Pro účely tohoto rozhodnutí Komise ověřila na základě účetní uzávěrky podniku pro rok 2002, zda společnost SNCM tuto podmínku splňuje. Vlastní kapitál kromě předepsaných rezerv ([187]) zůstává i v roce 2002 záporný ve výši – 26,5 mil. EUR po schodku – 30,7 mil. EUR v roce 2001. Tato čísla představují více jak poloviční snížení základního kapitálu, přičemž více než čtvrtina připadá na období 12 měsíců po oznámení. Tím byla ověřena dostatečná a ne nutná podmínka obsažená v bodě 5 písm. a) pokynů.

(388) Kromě vývoje základního kapitálu Komise shledává, že:

— v období mezi lety 2001 a 2002 se běžný hospodářský výsledek před zdaněním snížil z hodnoty – 5,1 mil. EUR v roce 2001 na hodnotu – 5,8 mil. EUR v roce 2002 a čisté ztráty v roce 2002 mohly být zmírněny jen díky prodeji některých plavidel,

— kapacita samofinancování společnosti SNCM, která byla 39,2 mil. EUR na konci roku 2001, se na konci roku 2002 snížila na 35,7 mil. EUR,

— čisté finanční závazky kromě leasingu se v období 2000 až 2002 zvýšily ze 135,8 mil. EUR na 144,8 mil. EUR,

— finanční náklady (úroky a podobné náklady) se zvýšily ze 7,0 mil. EUR v roce 2000 na 9,503 mil. EUR v roce 2002.

(389) Francouzské orgány ostatně Komisi potvrdily, že banky odmítají společnosti SNCM půjčit peníze kvůli jejímu zadlužení, a to přesto, že jim společnost SNCM nabídla jako záruku svá poslední plavidla nezatížená hypotékou nebo podobnými břemeny.

(390) Smlouva o pověření veřejnou službou na této analýze nic nemění. Přestože tato smlouva má ve spojení s úspěšně provedeným plánem restrukturalizace společnosti SNCM umožnit dosáhnout v dlouhodobém výhledu kladných provozních výsledků, zůstává skutečností, že akutní nedostatek vlastního kapitálu, rostoucí zadlužení a náklady na prováděcí opatření restrukturalizačního plánu ji za určitou dobu přivedou do stavu platební neschopnosti.

(391) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že společnost SNCM splňuje jak podmínku uvedenou v bodě 5 písm. a) pokynů z roku 1999, tak podmínku bodu 6. Shledává proto, že společnost SNCM byla v roce 2002 společností v obtížích ve smyslu výše uvedených pokynů.

Návrat k životaschopnosti (body 31 až 34 pokynů)

(392) V souladu s pokyny z roku 1999 je poskytnutí podpory podmíněné prováděním plánu restrukturalizace předtím schváleného Komisí. Jak bylo uvedeno v bodě 79 rozhodnutí o rozšíření formálního vyšetřovacího řízení z roku 2006 a vzhledem k tomu, že Komise shledala, že opatření prováděná po oznámení z roku 2002 nepředstavují státní podporou, se Komise domnívá, že slučitelnost kapitálového vkladu ve výši 22,52 mil. EUR s pokyny z roku 1999 musí být prověřena na základě plánu restrukturalizace z roku 2002. „Je třeba se přenést do kontextu doby, kdy bylo rozhodnuto o opatřeních finanční podpory […], a vyvarovat se veškerého hodnocení podle pozdější situace“ ([188]).

(393) Na základě informací poskytnutých francouzskými orgány Komise shledává, že bez ohledu na skutečnost, že plán restrukturalizace z roku 2002 předpokládal díky krokům rozvrženým hlavně na období 2002 až 2003 návrat k výnosnosti již od roku 2003, dosáhla společnost SNCM „dostatečné“ úrovně kapitálu až okolo let 2005–2006. Komise proto stanoví konec období restrukturalizaci na 31. prosinec 2006.

(394) S návratem k výnosnosti dopravního spojení mezi Marseille a Korsikou se počítá v blízké budoucnosti a spojení se zeměmi Maghrebu ziskovou činnost již představuje. Nejisté zůstává pouze spojení z Nice, ovšem jeho význam se snižuje a urychlený odpis Liamone v roce 2001 usnadní návrat ke kladným výsledkům na této trase. Komise přijímá argument, podle nějž je i omezená přítomnost společnosti na spojení z Nice nadále důležitá pro zajištění postavení společnosti na celém trhu. Přesun činnosti směrem k zemím Maghrebu přispěje ke snížení závislosti společnosti na zavedených spojích a měl by také přispět k návratu k životaschopnosti s ohledem na […].

(395) Pokud jde o dlouhodobou životaschopnost, to znamená o období po skončení platnosti nynější smlouvy o pověření veřejnou službou, se Komise domnívá, že provádění plánu má podniku umožnit účinně čelit konkurenci při obnovování smluv. Komise poznamenává, že i v případě částečné ztráty jednoho lodního spoje, tedy jednoho trajektového plavidla, by tato smlouva měla společnosti umožnit zachování kladných výsledků. Pokud by ztráta této smlouvy měla způsobit pokles o 40 % a více příjmů společnosti na jejím historickém

trhu, jak předpokládá jiný scénář, Komise se domnívá, že bychom se tím dostali do situace, kterou by jen málo plánů restrukturalizace bylo schopno zvládnout, a to ať už s veřejnou podporou nebo bez ní. V současném stadiu je proto předčasné o tom uvažovat.

(396) Pokud jde o „reálné předpoklady budoucích provozních podmínek", Komise považuje studii trhu za spolehlivou a domnívá se, že je dobrým základem pro vytváření scénářů dalšího vývoje společnosti.

(397) Komise shledává, že pro zajištění návratu k životaschopnosti podniku plán restrukturalizace předpokládá, že východisko zlepšení životaschopnosti spočívá hlavně ve vnitřních opatření, jako jsou lepší kontrola výrobních nákladů a lepší produktivita. Pokud plán restrukturalizace z roku 2002 vidí možnost vylepšení finanční situace společnosti SNCM v přesunu činnosti na spoje se zeměmi Maghrebu vzhledem k růstovému potenciálu tohoto trhu, počítá také s ukončením některých činností, jako například své dceřiné společnosti Corsica Maritima.

(398) Komise soudí, že dopady opatření oznámeného plánu a jeho úspěch nezávisejí na vývoji trhu s výjimkou posílení spojů se zeměmi Maghrebu, kde jde hlavně o návrat do postavení, které zde společnost SNCM zaujímala až do poloviny devadesátých let.

(399) Komise zaznamenává, že plán restrukturalizace zohledňuje situaci a předpokládaný vývoj nabídky a poptávky na trhu s dotčenými výrobky a pracuje se scénáři založenými na optimistických, pesimistických a středních předpokladech a na specifických silných a slabých stránkách společnosti SNCM.

(400) Komise se domnívá, že plán restrukturalizace navrhuje takovou proměnu společnosti SNCM, aby mohla po skončení restrukturalizace čelit všem svým nákladům, včetně amortizace a finančních závazků.

(401) S ohledem na výše uvedené Komise shledává, že na základě informací dostupných v době, kdy opatření o finanční pomoci byla přijata, je kritérium životaschopnosti podniku splněno.

Vyvarování se nepřípustných narušení hospodářské soutěže (body 35 až 39 pokynů)

(402) Podle bodu 35 uvedených pokynů musí být přijata opatření, která nepříznivé důsledky podpory pro konkurenci v největší možné míře zmírní. V opačném případě by podpora musela být považována za odporující obecnému zájmu, a tedy neslučitelnou se společným trhem.

(403) V tomto konkrétním případě se musí touto podmínkou stát omezení přítomnosti podniku na jeho dřívějším trhu, tedy v zajištění dopravní obslužnosti Korsiky, který je zároveň trhem, kde čelí konkurenci společností sídlících ve Společenství, což není případ dopravní obslužnosti zemí Maghrebu.

(404) Komise se domnívá, že trh námořní dopravy na Korsiku není vzhledem k silné sezónnosti a výraznému růstu provozu přesycen. Komise také poznamenává, že průměrná obsazenost lodí hlavního konkurenta společnosti SNCM je menší než u veřejné společnosti. Vzhledem k tomu, že trh není přesycen ve smyslu hlavních pokynů, není nutné přistoupit k jeho ozdravění. Prodej lodí – spíše než jejich ničení – představuje ve smyslu hlavních pokynů přijatelné snížení kapacity.

(405) Nucené omezení nebo snížení přítomnosti na dotčeném trhu nebo trzích, na nichž podnik provozuje svou činnost, představuje pro konkurenty protiplnění, jehož rozsah musí být úměrný důsledkům narušení trhu, které vyvolá nebo může vyvolat podpora na restrukturalizaci.

(406) Plán restrukturalizace významným způsobem připívá ke snížení přítomnosti podniku na trhu v přímý prospěch jeho konkurentů prováděním následujících kroků:

— uzavřením dceřiné společnosti Corsica Marittima (82 000 cestujících v roce 2000), která zajišťovala spojení Itálie s Korsikou, a tedy odchodem skupiny SNCM z trhu dopravní obslužnosti mezi Itálií a Korsikou,

— téměř úplným odchodem společnosti SNCM ze spoje mezi Toulonem a Korsikou, tedy z trhu, který v roce 2002 představoval ne méně než 460 000 cestujících,

— omezením nabídky celkového počtu míst a rotací zajišťovaných od roku 2003 společností SNCM, a to především na spoji mezi Nice a Korsikou,

— prodejem čtyř lodí.

(407) V celé oblasti Janovského zálivu a města Toulon snižuje společnost SNCM v porovnání s rokem 2001 svou nabídku v přímý prospěch konkurentů o více než milion míst, tedy o polovinu, přestože jde o spoje s největším růstem.

(408) Ačkoliv jde o opatření velkého rozsahu, byla doplněna uložením povinnosti společnosti SNCM nepodnikat během restrukturalizace nové investice, s výjimkou nákladů spojených s přesunem činnosti na spojení se zeměmi Maghrebu zahrnutými do plánu restrukturalizace.

(409) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že kritérium zabránění narušení hospodářské soutěže je splněno.

Podpora omezená na minimum (body 40 a 41 pokynů)

(410) Výše podpory musí být omezena na přísné minimum nutné k restrukturalizaci s přihlédnutím k dostupným finančním zdrojům společnosti, jejích akcionářů nebo obchodní skupiny, k níž náleží, aniž by se zatížila dluhem pravděpodobnost jejího návratu k životaschopnosti.

(411) Ve svém rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 vyjádřila Komise pochybnosti o metodě výpočtu, kterou použily francouzské orgány pro určení výše podpory. Přestože Francie poskytla doplňková vysvětlení, Komise provedla své vlastní vyhodnocení.

(412) Pokud jde o přístup zvolený francouzskými orgány, konkrétně přístup založený na poměru vlastního kapitálu k zadlužení, Komise se domnívá, že:

— seznam pěti podniků předložený francouzskými orgány není dostatečně reprezentativní pro odvětví námořní kabotáže,

— míra 79 % pro poměr vlastního kapitálu k finančnímu zadlužení, ke které se dospělo na základě seznamu podniků, není v žádném případě věrohodným ukazatelem dobrého zdraví podniku,

— francouzské orgány nevysvětlily, co přímo pokrývá částka finančních dluhů uvedených pěti společností, a nemohly tedy zaručit, že tyto údaje odpovídají složení zadlužení společnosti SNCM, jak je uvedené v plánu restrukturalizace,

— francouzské orgány neprokázaly, že míra 79 % vyplývající z dotčeného seznamu podniků pro poměr vlastního kapitálu k finančnímu zadlužení je skutečně ve finanční části plánu restrukturalizace pro období 2002–2007 dodržena.

(413) U ostatních přístupů, které Komisi navrhla Francie k prokázání, že kapitálový vklad je omezen na minimum, kritizuje Komise jejich průkaznost ([189]).

(414) Komise se domnívá, že prvním účelem kapitálového vkladu nemá být zvýšení vlastního kapitálu podniku (pouhá finanční restrukturalizace), ale podpora podniku při přechodu z monopolní situace v režimu upraveném smlouvou z roku 1976 k situaci konkurenční. Komise proto zaujímá zdrženlivý postoj vůči nastavení podpory pomocí metody zvolené francouzskými orgány kvůli potížím s určením vhodné úrovně vlastního kapitálu společnosti SNCM. Komise poznamenává, že pokud do seznamu vytvořeného francouzskými orgány přidá či odebere některý z podniků, může se průměrný poměr vlastního kapitálu k zadlužení výrazným způsobem měnit.

(415) Komise se domnívá, že podpora na restrukturalizaci může pokrývat náklady na různé činnosti v rámci plánu restrukturalizace (operační restrukturalizace), kterou si vyžádají změny v právních a konkurenčních souvislostech společnosti. Pokud jde o náklady spojené s operačními restrukturalizačními opatřeními, Komise souhlasí s částkou 47 mil. EUR (viz 55. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) ([190]).

(416) Pokud jde o přesný výpočet potřeby podpory společnosti SNCM, Komise připomíná, že „je třeba se přenést do kontextu doby, kdy byla přijata opatření na finanční podporu […], a vyvarovat se veškerého hodnocení vycházejícímu z pozdější situace“ ([191]).

(417) V tomto konkrétním případě Komise s ohledem na bod 40 pokynů poznamenává, že k významnému prodeji aktiv, hlavně plavidel, ve výši 26,25 mil. EUR čistého výnosu po odečtení přidružených finančních závazků ([192]) došlo v období mezi 18. únorem 2002, kdy francouzského orgány oznámily podporu na restrukturalizaci, a 9. červencem 2003, kdy Komise předložila své rozhodnutí o schválení podpory na restrukturalizaci.

(418) Uvedené prodeje přesto nestačí k obnovení životaschopnosti společnosti SNCM, jejíž finanční situace je po zmíněných transakcích stále ovlivněna významnými pasivy (19,75 mil. EUR). Vzhledem k tomu, že přes nabídku postoupit svá poslední plavidla nezatížená hypotékou nebo jinými břemeny jako hypoteční záruku nedokáže společnost SNCM získat bankovní úvěr, domnívá se Komise, že podnik není schopen najít jiné vlastní zdroje pro financování své restrukturalizace.

(419) S ohledem na výše uvedené dochází Komise k závěru, že částka 19,75 mil. EUR je oprávněná, aby se podniku umožnilo vrátit se v co nejkratší době na cestu životaschopnosti.

(420) Komise se tudíž domnívá, že ze zůstatku původně oznámeného jako podpory na restrukturalizaci, tedy 22,52 mil. EUR, pouze 19,75 mil. EUR může být odůvodněno na základě potřeby likvidity společnosti SNCM a prodeje aktiv uskutečněného ke dni 9. červenci 2003, za podmínky zohlednění výnosu z prodeje (viz níže), který byl uložen Komisí jejím rozhodnutím z roku 2003 a který byl dodatkem prodejů plánovaných v rámci plánu restrukturalizace.

Dodržování zásady jediné platby podpory

(421) Pokyny ([193]) stanoví, že společnost, které byla v minulosti poskytnuta podpora na restrukturalizaci, nemůže za běžných podmínek v následujících deseti letech po skončení restrukturalizace obdržet další podporu. Mezi podporami, které obdržela společnost SNCM, není uvedena žádná podpora na restrukturalizaci. Jde o první restrukturalizaci společnosti SNCM od doby jejího vzniku v roce 1976.

10.5.2 *Zachování vyrovnávacích opatření*

(422) Jak navrhl Soud v rozsudku z roku 2005 a jak je uvedeno v bodě 137 rozhodnutí o rozšíření z roku 2006, vyvstává vzhledem ke snížení částky podpory schválené na základě hlavních pokynů z roku 1999 otázka zachování vyrovnávacích opatření uložených Komisi rozhodnutím z roku 2003.

(423) Pro připomenutí: Komise svým rozhodnutím z roku 2003 schválila kapitálový příspěvek ve výši 76 mil. EUR na základě hlavních pokynů z roku 1999 a uložila přitom následující podmínky ([194]):

i) zdržení se nabývání nových plavidel a zákaz uzavírání smluv o stavbě, objednávkách nebo nájmu plavidel nových nebo po generální opravě až do 31. prosince 2006,

ii) výlučné provozování jedenácti plavidel, které společnost SNCM vlastnila až do 31. prosince 2006,

iii) prodej veškeré přímé a nepřímé účasti ve společnostech Amadeus France, Compagnie Corse Méditerranée, Société Civile Immobilière (SCI) Schuman, Société méditerranéenne d'investissements a Someca,

iv) zdržení se až do 31. prosince 2006 jakékoliv sazební politiky u zveřejněných cen, která by měla za cíl nabízet ceny nižší než nabízejí její konkurenti pro stejné destinace za obdobných služeb a ve stejných dnech,

v) omezení počtu zpátečních plaveb na jednotlivých námořních spojeních na Korsiku až do 31. prosince 2006.

(424) Znalec Komise prověřil plnění všech podmínek uložených rozhodnutím Komise z roku 2003.

(425) Potvrdil dodržování podmínek týkajících se nenabývání lodí (výše uvedená podmínka i)). V této souvislosti je třeba zdůraznit, že loď Superfast, přejmenovanou na *Jean Nicoli*, získala společnost VT a společnost SNCM si ji mohla od února 2007 pronajímat, to znamená po skončení období stanoveného rozhodnutím z roku 2003 ([195]).

(426) Pokud jde o provozování stávající flotily společnosti SNCM (výše uvedená podmínka ii)), znalec Komise potvrdil, že společnost SNCM udržovala po výměně plavidla Aliso za Asco v roce 2004 ([196]) a prodeji Asca dne 24. května 2005 svou flotilu na počtu 10 plavidel, což je méně než 11 stanovených v rozhodnutí z roku 2003.

(427) Pokud jde o nahrazení plavidla Aliso plavidlem Asco, Komise nejprve poznamenává, že lodě Asco a Aliso jsou dvě „sesterské lodě", to znamená dvě plavidla zkonstruovaná podle stejných výkresů v téže loděnici. Mají zcela stejné rozměry, stejný vzhled a stejnou kapacitu. Komise se domnívá, že cílem záměny těchto dvou lodí není zvýšit kapacitu společnosti SNCM. Komise připomíná, že ke změně složení povolené flotily společnosti SNCM může dojít jen z důvodů nezávislých na vůli společnosti SNCM. V tomto konkrétním případě se Komise domnívá, že problémy společnosti SNCM při prodeji plavidla Asco nezávisely na vůli společnosti. Komise se rovněž domnívá, že našla-li společnost SNCM místo kupce pro Asco kupce pro Aliso, měl prodej Alisa na kapacitu společnosti SNCM stejný dopad, jaký by měl prodej Asca, a že závazky francouzských orgánů dodržet restrukturalizační plán byly splněny, pokud jde o prodej čtyř plavidel z provozní flotily společnosti SNCM.

(428) Znalec na základě účetních pokladů shledal, že došlo ke všem prodejům aktiv uloženým rozhodnutím z roku 2003 (výše uvedená podmínka iii)). Čistý výnos z prodeje činí 5,02 mil. EUR ([197]). Komise zdůrazňuje, že kromě prodejů stanovených plánem restrukturalizace z roku 2002 nebo uložených rozhodnutím z roku 2003 prodala společnost SNCM aktiva ([198]) v celkové výši 12,6 mil. EUR čistého výnosu, přičemž znalec Komise uskutečnění těchto prodejů ověřil.

(429) Pokud jde o podmínku neexistence „price leadership" ([199]), znalec Komise ověřil, že v rámci společnosti SNCM existuje kontrolní postup ohledně dodržování této podmínky. Prověřil také, zda společnost SNCM uplatňovala tuto podmínku na jednotlivých spojích v období od 16. března 2005 do 31. prosince 2006 ([200]). Na základě zmíněné prověrky dospěl znalec Komise k závěru, že v […] % případů jízdenky prodané společností SNCM podmínku iv) dodržely. Na základě podkladů poskytnutých francouzskými orgány Komise poznamenává, že společnost SNCM dodržuje ještě dnes podmínky iv) a v), a to přesto, že k 31. prosinci 2006 přestalo rozhodnutí z roku 2003 platit.

(430) Pokud jde o podmínku v), znalec zjistil, že společnost SNCM v rozpočtových letech 2005 a 2006 počet plaveb dodržela. Avšak v roce 2005 a 2006 překročila na spojích z Marseille normu maximálního počtu nabízených míst a v mnohem menší míře stanovený počet nabízených běžných metrů na spojích z Toulonu v roce 2005 a 2006 a z Marseille v roce 2006.

(431) K poslednímu bodu Komise poznamenává, že u počtu míst je vzhledem k pojmu výlučné kajuty pro jednu rodinu obtížné překročení přesně určit. Na základě této jediné okolnosti se ale nelze domnívat, že by společnost SNCM nesplnila podmínky uložené rozhodnutím z roku 2003.

(432) S ohledem na výše uvedené Komise došla k závěru, že společnost SNCM provedla vyrovnávací opatření uložená rozhodnutím z roku 2003.

10.5.3 *Závěr*

(433) Komise shledává, že téměř všechna vyrovnávací opatření rozhodnutí z roku 2003 byla dodržena. S ohledem na významné snížení částky podpory schválené podle hlavních pokynů z roku 1999 v porovnání s částkou schválenou v roce 2003, která vedla Komisi k uložení uvedených podmínek, Komise nepovažuje za nutné uložit doplňkové podmínky a povinnosti, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže tak, aby to bylo v rozporu se společným zájmem.

(434) S ohledem na výše uvedené a na přesnou částku čistého výnosu z prodejů uložených v okamžiku přijetí rozhodnutí z roku 2005 se Komise domnívá, že státní podpora ve formě kapitálového vkladu ve výši 15,81 mil. EUR ([201]) je slučitelná s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.

11. **ZÁVĚR**

(435) Závěrem se Komise domnívá, že opatření, která jsou předmětem tohoto rozhodnutí, nepředstavují státní podporu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES nebo jsou podporou slučitelnou se společným trhem.

(436) Komise vyzývá Francii:

— aby co nejrychleji a nejpozději do 15 pracovních dnů ode dne přijetí tohoto rozhodnutí upřesnila Komisi skutečnosti, na něž se podle ní má vztahovat služební nebo obchodní tajemství podle článku 25 nařízení Rady (ES) č. 659/1999,

— aby příjemce podpory co nejrychleji informovala o tomto rozhodnutí a případně pomlčela o některých skutečnostech, u nichž usoudí, že se na ně vztahuje služební a obchodní tajemství, a jejichž sdělení příjemci podpory by mohlo poškodit některé zúčastněné strany, a aby mu v předané verzi případně označila jiné skutečnosti, na které se podle ní profesní tajemství vztahovalo a o kterých nepomlčela.

(437) Komise připomíná Francii, že podle pokynů není možné za běžných podmínek, s výjimkou výjimečných, nepředvídatelných okolností, které nelze přičíst podniku, uvažovat o druhé podpoře na restrukturalizaci po dobu deseti let po skončení období restrukturalizace, to znamená v tomto konkrétním případě dne 31. prosince 2006,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Vyrovnání ve výši 53,48 mil. EUR vyplacené francouzským státem společnosti SNCM za závazky veřejné služby v období 1991–2001 představuje protiprávní státní podporu ve smyslu čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, je ale slučitelné se společným trhem podle čl. 86 odst. 2 uvedené smlouvy.

Záporná prodejní cena společnosti SNCM ve výši 158 mil. EUR, převzetí sociálních opatření ve vztahu k zaměstnancům ve výši 38,5 mil. EUR společností CGMF a společné a současné navýšení kapitálu společnosti SNCM společností CGMF ve výši 8,75 mil. EUR nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

Podpora na restrukturalizaci ve výši 15,81 mil. EUR, kterou Francie poskytla ve prospěch společnosti Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) představuje protiprávní státní podporu ve smyslu čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, která je ale slučitelná se společným trhem podle čl. 86 odst. 2 uvedené smlouvy.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 8. července 2008.

Za Komisi

Antonio TAJANI

místopředseda

(1) Úř. věst. C 308, 11.12.2002, s. 29.

(2) Tento plán restrukturalizace následoval po oznámení francouzských orgánů ze dne 20. prosince 2001 o poskytnutí finanční zálohy společností Compagnie Générale Maritime společnosti SNCM ve výši 22,5 milionu EUR jakožto podpory na záchranu. Rozhodnutím ze dne 17. července 2002 (Úř. věst. C 148, 25.6.2003, s. 7), dále jen „rozhodnutí z roku 2002“, Komise schválila podporu na záchranu ve prospěch společnosti SNCM v rámci předběžného vyšetřovacího řízení týkajícího se podpor podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Dne 19. listopadu 2002 předložily francouzské orgány Komisi kopie smluv o zálohách uzavřených mezi společnostmi SNCM a CGMF s doklady o splacení zálohy společnosti CGMF společností SNCM dvěma bankovními převody z 13. května a 14. června 2002.

(3) Zaevidováno pod číslem TREN A/61846.

(4) Společnost CGMF je finanční holdingovou společností ve 100 % vlastnictví francouzského státu. Zajišťuje pro něj veškerou námořní dopravu, výstroj a pronajímání plavidel ve Středozemním moři.

(5) Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Jelikož francouzské orgány požádaly dne 11. září 2002 o opravu několika faktických chyb v rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002, Komise přijala dne 27. listopadu 2002 rozhodnutí, kterým změnila rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 (uveřejněné v Úř. věst. C 308, 11.12.2002, s. 29). Zúčastněné strany byly vyzvány, aby předkládaly své připomínky k návrhu podpory počínaje tímto datem.

(6) Dne 11. září 2002 francouzské orgány požádaly o prodloužení lhůty k předložení svého vyjádření k rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002, útvary Komise s tímto prodloužením souhlasily dne 17. září 2002.

(7) Zaevidováno pod číslem SG(2002) A/10050.

(8) Zaevidováno dne 15. ledna 2003 pod číslem DG TREN A/10962.

(9) Zaevidováno pod číslem SG(2003) A/1691.

(10) Zaevidováno pod číslem TREN A/21531.

(11) Zaevidováno pod číslem SG(2003) A/1546.

(12) Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.

(13) Zaevidováno pod číslem TREN A/21701.

(14) Úř. věst. L 61, 27.2.2004, s. 13. Rozhodnutím ze dne 8. září 2004 (dále jen „rozhodnutí z roku 2004“) pozměnila Komise okrajově své rozhodnutí z roku 2003 a umožnila tak změnou článku 2 rozhodnutí z roku 2003 společnosti SNCM případně zaměnit plavidla Aliso a Asco.

(15) Úř. věst. L 19, 21.1.2005, s. 70.

(16) Zaevidováno pod číslem TREN A/27546.

(17) Zaevidováno pod číslem TREN A/30842.

(18) Dodatečné informace byly předány dopisy ze dne 30. listopadu 2005 (SG(2005) A/10782), 14. prosince 2005 (SG(2005) A/11122), 30. prosince 2005 (TREN A/10016).

(19) Zaevidováno pod číslem TREN A/16904.

(20) Zaevidováno pod číslem TREN A/19105.

(21) Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003, Altmark Trans GmbH e. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (280/00, Rec., s. 7747).

(22) Veolia Transport je dceřinou společností se 100 % podílem společnosti Veolia Environnement. Pod názvem Connex provozuje služby dopravy cestujících pro veřejné samosprávy (hromadná městská doprava, doprava mezi obcemi a regionální doprava), a spravuje tak silniční a železniční spoje a v menší míře také zajišťuje námořní dopravu.

(23) Úř. věst. C 103, 29.4.2006, s. 28.

([24]) Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

([25]) Úř. věst. C 148, 24.6.2006, s. 42.

([26]) Zaevidováno pod číslem TREN A/25295.

([27]) Zaevidováno pod číslem TREN/A/24111.

([28]) Úř. věst. C 303, 13.12.2006, s. 53.

([29]) Zaevidováno pod číslem TREN/A/37907.

([30]) Skupina *Stef-TFE* dne 28. prosince 2007 (A/20313) a společnost Corsica Ferries dne 27. prosince 2006 (A/20056).

([31]) Dopisy ze dne 4. ledna 2007 (D 2007 300067) zaslané skupině *Stef-TFE* a (D 2007 300068) společnosti Corsica Ferries.

([32]) Dne 11. ledna, 16. ledna a 9. února 2007 – zaevidováno pod čísly TREN/A/21142, respektive A/21669 a A/23798.

([33]) Dne 13. února 2007 – zaevidováno pod čísly TREN/A/24447, respektive TREN/A/23981.

([34]) Zaevidováno útvary Komise pod číslem TREN/A/30979. Francouzské orgány požádaly o dva dodatečné termíny v délce jednoho měsíce a byly jim uděleny; svá stanoviska zaslaly v dopisech ze dne 15. března 2007 a ze dne 19. dubna 2007, které byly zaevidovány pod čísly TREN/A/27002 a A/29928.

([35]) Tyto informace byly sděleny společností CFF dne 15.3.2007 (TREN/A/27058), dne 27.9.2007 (TREN/A/43510 ze dne 1.10.2007), dne 30.11.2007 (TREN/A/49918 ze dne 6.12.2007), dne 20.12.2007 (TREN/A/51600 ze dne 26.12.2007), dne 14. března 2008 (TREN/A/87084), společností Stim dne 20.12.2007 (TREN/A/51391) a společností SNCM dne 28. února 2008 (TREN/A/85681). Francie rovněž předala informace dne 21.12.2007 (TREN/A/51441), dne 7.1.2008 (TREN/A/86344) a dne 8.2.2008 (TREN/A/83661). Další podklady předaly francouzské orgány během pracovního zasedání dne 29. února 2008.

([36]) Společnost SNCM má přímý nemajoritní podíl ve společnosti CMN ve výši 45 % a nepřímý nemajoritní podíl přes společnost *la Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH) ve výši 24,1 %. Skutečná kontrola byla v roce 1992 svěřena skupině *Stef-TFE* prostřednictvím jejího podílu ve výši 49 % ve společnosti *Compagnie Méridionale de Participations* (CMP). Společnosti SNCM a CMN byly partnery v rámci pověření veřejnou službou (DSP) v období 2001–2006 a získaly společně novou smlouvu o pověření veřejnou službou pro období 2007–2012/2013.

([37]) Společnost CGTH je holdingovou společností vlastněnou ze 100 % společností SNCM.

([38]) *Aliso Voyage* je vlastním distribučním kanálem společnosti SNCM. Tvoří jej 17 poboček rozmístěných po celé Francii. Tato společnost má na starost prodej jízdenek pro námořní dopravu a zajišťuje 49,9 % prodeje lístků společnosti SNCM.

([39]) V době přijetí rozhodnutí z roku 2003 vlastnila společnost SNCM paritní podíl s dopravním seskupením Delmas ve francouzské společnosti Sud-Cargos specializované na námořní nákladní dopravu do Maroka. Tento podíl byl koncem roku 2005 prodán za částku […] milionů EUR (informace chráněná služebním tajemstvím), jak vyplývá z plánu investic z roku 2005, který předložily francouzské orgány dne 28. března 2006.

([40]) Společnost SNCM vlastní 100 % podíl v této společnosti, která zajišťuje zásobování plavidel společnosti SNCM.

([41]) Společnost *Ferrytour* je veřejnou obchodní společností se 100 % podílem SNCM. Předmětem její činnosti je organizování turistických cest. Nabízí námořní přepravu na Korsiku, Sardinii a do Tuniska. Nabízí ale také lety do celé řady destinací. Okrajově do její nabídky patří rovněž krátké vyjížďky výletními loděmi a služby podnikatelské turistiky.

([42]) Dceřiná společnost *Les Comptoirs du Sud* byla založena v roce 1996 a společnost SNCM v ní má 100 % podíl. Spravuje všechny prodejny na palubách plavidel.

([43]) Viz poznámka pod čarou na straně 12.

([44]) *Napoléon Bonaparte* (kapacita 2 150 cestujících a 708 vozidel, výkon 43 MW, rychlost 23,8 uzlu), luxusní velkokapacitní trajektová loď; *Danielle Casanova,* nové plavidlo dodané v květnu 2002 (kapacita 2 204 cestujících a 700 vozidel, výkon 37,8 MW, rychlost 23,8 uzlu), rovněž luxusní velkokapacitní trajektová loď; *l'Ile de Beauté* (kapacita 1 554 cestujících a 520 vozidel, výkon 37,8 MW, rychlost 21,5 uzlu), uvedena do provozu v roce 1979 a renovována v létech 1989/1990; *Méditerranée* (kapacita 2 254 cestujících a 800 vozidel, výkon 35,8 MW, rychlost 24 uzlů) a *Corse* (kapacita 2 150 cestujících a 600 vozidel, výkon 27,56 MW, rychlost 23,5 uzlu).

([45]) *Paglia Orba,* (kapacita 500 cestujících, 2 000 běžných metrů nákladu a 120 vozidel, výkon 19,7 MW, rychlost 19 uzlů); *Monte d'Oro* (kapacita 508 cestujících, 1 615 běžných metrů nákladu a 130 vozidel, výkon 14,8 MW, rychlost 19,5 uzlu); *Monte Cinto* (kapacita 111 cestujících, 1 200 metrů nákladu, výkon 8,8 MW, rychlost 18 uzlů); od května 2003: *Pascal Paoli* (kapacita 594 cestujících, 2 300 běžných metrů nákladu a 130 vozidel, výkon 37,8 MW, rychlost 23 uzlů).

([46]) Vysokorychlostní plavidlo *Liamone* (kapacita 1 116 cestujících a 250 vozidel, výkon 65 MW, rychlost 42 uzlů), které zajišťuje také spojení s Toulonem.

([47]) Všechna kromě *Danielle Casanova, Pascal Paoli, Liamone,* která jsou na leasing.

([48]) Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (nařízení o kabotáži) (Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7).

([49]) Úř. věst. S 2001/10 – 007-005.

([50]) Orgán udělující pověření k povinnostem veřejné služby od roku 1991 na základě francouzského zákona č. 91-428 ze dne 13. května 1991.

([51]) Úř. věst. 2006/S 100-107350.

([52]) Státní podpora N 781/01, povolená rozhodnutím Komise ze dne 2.7.2002 (Úř. věst. C 186, 6.8.2002, s. 3).

([53]) Státní podpora N 13/07, povolená rozhodnutím Komise ze dne 24. dubna 2007, zveřejněném na internetových stránkách Komise: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports_2007.htm

(*) Informace chráněná služebním tajemstvím.

([54]) Řidič provází soupravu po celou cestu po moři. V některých případech jeden řidič soupravu nalodí a jiný ji v cíli cesty vylodí. To je evidováno jako doprovázená přeprava na rozdíl od přepravy typu ro-ro, kdy je převážen pouze přívěs bez tahače.

([55]) Úř. věst. C 148, 25.6.2003, s. 7.

([56]) Podrobné rozdělení této částky bylo následující: 20,4 mil. EUR na restrukturalizační plán jako takový, 1,8 mil. EUR na náklady na odstrojení prodávaných plavidel, 14,8 mil. EUR na snížení hodnoty Liamone a 9 mil. EUR na náklady na přesun činností do zemí severní Afriky.

([57]) Tento plán byl přijat dne 17. prosince 2001 představenstvem společnosti SNCM.

([58]) Plán restrukturalizace počítal se snížením počtu plaveb z 4 138 (3 835 pro SNCM a 303 pro její dceřinou společnost Corsica Marittima) na 3 410 v roce 2003 s následujícími změnami v přepravě:
— změna námořních spojení mezi Marseille a Korsikou podle zadávacích podmínek smlouvy o veřejné službě na období 2001–2006,
— téměř úplné zrušení spojů mezi Toulonem a Korsikou,
— omezení spojů mezi Nice a Korsikou,
— uzavření linky mezi Livornem a Bastií provozované s vyhrazeným vybavením – skutečně uzavřeno v roce 2003,
— posílení spojů do Alžírska a Tuniska plavidly „Méditerranée", „Ile de Beauté" a „Corse", přerušení spojení mezi Janovem a Tunisem.

([59]) Snížení počtu zaměstnanců mělo proběhnout formou přirozených nebo předčasných odchodů na základě věku (předčasné ukončení pracovní činnosti), volna kvůli pracovní mobilitě a neprodloužení smluv na dobu určitou. Pro společnost SNCM to mělo přesto představovat náklady ve výši 20,4 mil. EUR.

([60]) Jako jsou doprava, výhledový růst hrubého domácího produktu (1,5 %), míra půjček (5,5 %), míra výnosnosti finančních produktů (4,5 %) a míra krátkodobých dluhů (5 %).

([61]) Francouzské orgány uvedly dvě možné metody, které ale odmítly jako příliš nákladné.
První metoda hodnocení spočívala v sečtení nákladů všech restrukturačních opatření. Umožnila dojít ke stanovení finančních potřeb ve výši 90,9 mil. EUR zahrnutím:
— celkových ztrát v období 1991–2001, tedy 41,7 mil. EUR (tedy 29 mil. EUR – částka schválená rozhodnutím 2002/149/ES ze dne 30. října 2001 (Úř. věst. L 50, 21.2.2002, s. 66), 6,1 mil. EUR za rok 2000 a 6,6 mil. EUR za rok 2001 před zahrnutím restrukturačních výdajů),
— snížení zdroje tvořeného zvláštními odpisy ve stejném období, tedy 24 mil. EUR (v rozvaze v tomto období se tato položka snížila z 86 na 62 mil. EUR, což odráží prodloužení doby odpisu z dvanácti na dvacet let, menší využívání tohoto zdroje a využívání „leasingu" u posledních dodaných plavidel),
— výnosu z prodeje uskutečněného během této restrukturalizace, tedy 21 mil. EUR, snižujícího finanční potřeby a
— celkového dopadu restrukturačních nákladů ve výši 46,2 mil. EUR (viz poznámka pod čarou 55).
Druhá metoda hodnocení spočívala ve stanovení výše vlastního kapitálu, který by požadovaly banky pro celou flotilu se zohledněním skutečnosti, že banky pro úvěrování nákupu plavidla obvykle požadují vlastní příspěvek ve výši 20 až 25 % hodnoty plavidla. Výpočet provedený francouzskými orgány na základě historické pořizovací ceny flotily plavidel ve výši 843 mil. EUR vedl k výsledku potřeb vlastního kapitálu ve výši 157 až 196 mil. EUR. Po odečtení stávajícího vlastního kapitálu ke konci roku 2001 se došlo touto metodou ke stanovení potřeby navýšení kapitálu o 101 až 140 mil. EUR.

([62]) Viz níže.

([63]) Ve svém plánu restrukturalizace z roku 2002 plánovala společnost SNCM odstrojit a prodat čtyři ze svých plavidel: Napoléon, Liberté, Monte Rotondo a vysokorychlostní trajekt Asco. Posledně jmenované plavidlo bylo nakonec zaměněno za sesterskou loď Aliso. Dnes jsou všechna tato plavidla prodána. Čistý výnos z převodů dosáhl částky 25 165 000 EUR.
V souladu s rozhodnutím z roku 2003 převedla společnost SNCM své podíly ve společnostech SCI Espace Shuman, Southerna Trader, Someca, Amadeus a CCM za čistý výnos ve výši 5,02 mil. EUR.
Od rozhodnutí z roku 2003 prodala společnost SNCM své podíly ve společnosti Sud Cargos, plavidlo Asco a byty z bytového fondu společnosti SNCM za celkovou částku 12,2 mil. EUR.

([64]) Výběrové řízení soukromých partnerů probíhalo od 26. ledna 2005 do konce září 2005.
Francouzská vláda oznámila dne 26. ledna a 17. února 2005, že začne hledat soukromého partnera, který by vstoupil do kapitálu společnosti SNCM s cílem posílit její finanční strukturu a doprovázet ji v krocích nutných pro její další rozvoj.
Agentura státních podílů (Agence des Participations de l'Etat – APE) nejprve jmenovala nezávislou osobnost k dohledu nad celým vyhledávacím řízením a poté pověřila poradenskou banku („HSBC") oslovit možné nabyvatele. V tomto rámci bylo osloveno sedmdesát dva odvětvových a finančních investorů s cílem stanovit finanční podmínky nabídky, která by měla za cíl posílit podnikatelský plán společnosti, chránit pracovní místa a zajistit řádné plnění veřejné služby. […] z nich projevilo zájem, bylo podepsáno […] dohod o důvěrnosti informací a rozesláno […] informačních memorand. […] podniků předložilo své nabídky v prvním kole dne 5. dubna 2005 a tři nabídky ([…], […] a […]) se dostaly do druhého kola dne 17. června 2005 stejně jako zájemce o menšinový podíl ([…]). Ve třetím kole dne 28. července 2005 se objevily tři nabídky.
Dne 14. září 2005 byla každá společnost vyzvána k předložení pevné a konečné nabídky do 15. září 2005. Jelikož k tomuto datu společnost […] odstoupila, státní orgány dostaly dvě pevné nabídky navýšení kapitálu a převzetí celého kapitálu předložené francouzskými skupinami Butler Capital Partners (BCP) a […].
Dne 27. září 2005 vydala Francie tiskové prohlášení, ve kterém oznámila, že na základě podrobného prověření obou nabídek byla vybrána nabídka skupiny BCP, protože je nejenom nejpřijatelnější z finančního hlediska, ale také nejlépe odpovídá zájmům společnosti, veřejné služby a zaměstnanosti. V původní nabídce skupina BCP navrhovala zápornou cenu […] mil. EUR, a nabídka tak představovala nejnižší odhad záporné ceny.
Původní nabídka možných nabyvatelů výslovně předpokládala možnost úpravy původní nabídky podle výsledků provedených auditů. Francouzské orgány uvedly, že původní cena byla zvýšena po auditech předložených dne 16. prosince 2005 kvůli objektivním prvkům s vlivem na právní a hospodářský rámec, ve kterém podniká společnost SNCM a které vznikly po odevzdání nabídky dne 15. září 2005. Záporná cena byla změněna na […] mil. EUR. Jednání mezi francouzskými orgány a budoucími nabyvateli umožnila dohodnout se na částce 142,5 mil. EUR zvýšené o převzetí části nákladů spojených se vzájemnými pojišťovacími organizacemi důchodců společnosti SNCM (tedy 15,5 mil. EUR).

([65]) Interní postup ve společnosti SNCM při provádění navýšení kapitálu a privatizace začal formálně dne 12. dubna 2006 a byl ukončen dne 31. května 2006. Je nutno zdůraznit, že k 27. listopadu 2007 nebyly provedeny kroky k podílnictví zaměstnanců na kapitálu společnosti.

([66]) Tento mechanismus je uveden v článku II.2 protokolu o převodu ze dne 16. května 2006, který stanoví, že tento účet je určen *„k financování části nákladů spojených s dobrovolnými odchody nebo s vypovězením pracovní smlouvy […] a představuje přídavek k různým částkám povinně vyplácených zaměstnavatelem na základě zákonných a smluvních ustanovení“*. Správce má *„za úkol uvolňovat z fondu prostředky postupně podle toho, jak dotčení zaměstnanci, kteří nejsou převedeni na jiná pracovní místa v rámci skupiny SNCM, budou skutečně opouštět společnost a vyplatit zůstatek spravované částky v okamžiku, kdy skončí jeho úloha správce“*. […].

([67]) Čtyři kritéria *Altmark* jsou:

i) podnik-příjemce musí být skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti musí být jasně definovány,

ii) parametry, na jejichž základě je vyrovnání vypočteno, musí být předem stanoveny objektivně a transparentně, aby neobsahovala hospodářská zvýhodnění způsobilá upřednostnit podnik-příjemce ve vztahu ke konkurenčním podnikům,

iii) vyrovnání nemůže přesahovat meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním k nim vztahujících se příjmů, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností,

iv) když výběr podniku, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, není v konkrétním případě učiněn v rámci postupu pro zadávání veřejných zakázek umožňujícího vybrat zájemce schopného poskytnout tyto služby za nejmenších nákladů pro územně správní celek, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený dopravními prostředky, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním k nim se vztahujících příjmů, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností.

([68]) Francouzské orgány rovněž připomínají, že vyrovnání byla vypočítávána na základě přesně vymezených povinností (počet plaveb, nabízená místa, prostředky náhrady, maximální sazba atd.), a tudíž na základě parametrů, které jsou uvedeny v pětiletých úmluvách veřejné služby uzavřených v roce 1991 a 1996 mezi společností SNCM a příslušným orgánem veřejné samosprávy, a že tyto úmluvy předpokládají úpravu vyrovnání podle obdržených příjmů.

([69]) Francouzské orgány především předložily v dopise ze dne 8. října 2002 (TREN/A/10050) podklady, které měly dokládat, že struktura provozních nákladů společnosti SNCM za období 1991–2001 je srovnatelná se strukturou nákladů obdobných podniků námořní přepravy cestujících jako Brittany Ferries, Seafrance a CMN. Pokud jde o poslední uvedenou společnost, francouzské orgány údajně hodnotily účinnost společnosti SNCM jejím porovnáním v oblasti smíšené nákladní přepravy. Obě společnosti skutečně vyvíjejí činnost v podobných podmínkách, s téměř srovnatelnými plavidly (3 smíšené nákladní lodi u společnosti CMN a 4 u společnosti SNCM) a ve vztahu k podobným destinacím. Údaje získané za období 1991–2001 měly umožnit ověření, že poměry produktivity (poměr mezi mzdovými náklady na jedné straně a obchodní obrat, počet plaveb a lodí na straně druhé) v oblasti smíšené nákladní dopravy, které se lišily v roce 1993, se výrazně přiblížily ve sledovaném období. Tyto údaje tak měly prokázat, že během tohoto období se ukazatel produktivity společnosti SNCM přiblížil ukazateli středního podniku tohoto odvětví.

([70]) Úř. věst. L 50, 21.2.2002, s. 66. Francouzské orgány skutečně připomínají, že Komise došla na základě zprávy znalce jím jmenovaného ve věci účetních a hospodářských podkladů předložených francouzskými orgány v odstavci 98 svého rozhodnutí ze dne 30. října 2001 k závěru, *„že dotace poskytnuté na základě veřejné služby nesloužily k vyrovnání nákladů spojených s činností společnosti SNCM v konkurenčních odvětvích. Oddělení účtů pro výkon veřejné služby a audity provedené regionálními a vnitrostátními kontrolními orgány poskytují záruku, že roční vyúčtování využití dotací na zajištění územní návaznosti věrně odráží náklady spojené s poskytováním veřejné služby“*.

([71]) Francouzské orgány v roce 2002 obhajovaly účast společnosti SNCM ve společnosti Sud-Cargos jakožto účast strategickou. Vývoj v přepravě zboží (rozvoj kontejnerové dopravy na úrok dopravy ro-ro), koupě společnosti Delmas, dalšího akcionáře společnosti Sud-Cargus, společností CMA CGM a hospodářské obtíže společnosti Sud-Cargos jsou faktory dostatečně vysvětlující, proč tato účast nebyla nadále považována za strategickou a proč mohla být v roce 2005 společností SNCM prodána.

([72]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 2003, Spolková republika Německo / Komise (334/99, Rec., s. I -1139).

([73]) Rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2005 o podpoře, kterou poskytla Belgie společnosti ABX Logistics – státní podpora C 53/2003 (ex NN 62/03) – Úř. věst. L 383, 28.12.2006, s. 21.

([74]) Rozhodnutí Komise ze dne 8. července 1999 o podpoře, kterou poskytlo Německo společnosti Gröditzer Stahlwerke GmbH a její dceřiné společnosti Walzwerk Burg GmbH (Úř. věst. L 292, 13.11.1999).

([75]) Tato zpráva byla předána Komisi v březnu 2006 a vypracovala ji společnost CGMF za podpory společnosti Ernst & Young, zákonného auditora společnosti SNCM (dále jen „zpráva CGMF").

([76]) Zpráva vypracovaná dne 29. března 2006 společností Oddo Corporate Finance a kanceláří Paul Hastings (zpráva Oddo) byla předána Komisi dne 7. dubna 2006. Skládá se z kritického přehledu vypracovaného na žádost agentury Agence des Participations de l'Etat (APE), ze zpráv společnosti CGMF a z přístupu likvidačních nákladů považovaných za přijatelné na úrovni Společenství.

([77]) S ohledem na hmotná aktiva ([…] mil. EUR) a finanční aktiva ([…] mil. EUR), pohledávky klientů ([…] mil. EUR), ostatní pohledávky ([…] mil. EUR) a schodek peněžního toku […] mil. EUR. Francie upřesnila, že realističtější odhad zohledňující pozdější finanční informace by vedl k hodnotě […] mil. EUR.

([78]) Rozsudek Soudu ze dne 14. září 1994, Španělsko v. Komise, (278/92, 279/92 a 280/92, Sb. rozh. s. I-4103).

([79]) Rozsudek č. 98-15129 Kasačního soudu ze dne 6. února 2001. Tato věc se týká veřejnoprávní společnosti BRGM (Bureau de Recherches Géologiques et Minières) odsouzené k uhrazení celé nedostatečnosti aktiv své dceřiné společnosti, dolů Salsignes, z důvodu, že společnost BRGM jako její skutečný řídící orgán, přestože věděla o zhoršujících se podmínkách činnosti a byla varována, se chovala chybně, protože nechala svou dceřinou společnost v činnosti pokračovat.

([80]) Věc Aspocomp Group Oyj; rozsudek Odvolacího soudu v Rouen ze dne 22. března 2005.

([81]) Pro srovnání byla 31. října 2006 míra výnosnosti francouzského státního dluhopisu OAT (Obligation Assimilable du Trésor, obligace vydané francouzským státem) na 30, 10, 5 let a na 2 roky 3,95 %, respektive 3,82 %, 3,75 % a 3,72 %.

([82]) Rozhodnutí Komise ze dne 17. července, Société Française de Production, C(2002) 2593 v konečném znění (Úř. věst. C 71, 25.3.2003, s. 3).

([83]) Podle nezávislé studie trhu předložené v této souvislosti Francií ovládá společnost CFF v současnosti přibližně […] % trhu s cestujícími, zatímco podíl společnosti SNCM se změnil z 82 % v roce 2000 na […] % v roce 2005. CFF také zaznamenala výrazný růst na trhu námořní nákladní dopravy, kde společnost SNCM zůstává stále hlavním subjektem díky svému podílu ve společnosti CMN.

([84]) Společnost CFF připomíná, že smlouva o pověření veřejnou službou společnosti zajišťuje veřejnou dotaci v průměrné výši 64,3 mil. EUR ročně, což činí celkem 321,5 mil. EUR za 5 let. Podle společnosti CFF článek 5 smlouvy o pověření veřejnou službou společnosti SNCM zajišťuje cash-flow ve výši 72,8 mil. EUR. Společnost *Corsica Ferries* zdůrazňuje, že ze 40,6 mil. EUR ztrát zaznamenaných společností SNCM v roce 2001 připadá 15 mil. EUR na snížení hodnoty uplatněné na vysokorychlostní plavidlo *Liamone*.

([85]) Rozhodnutí o zahájení řízení uvádělo, že plán restrukturalizace mimo jiné počítá s „uzavřením trasy Bastia-Livorno s vyhrazeným vybavením".

([86]) Společnost CFF obrátila svou kritiku k následujícím bodům: nedošlo ke skutečnému snížení počtu zaměstnanců, společnost SNCM nevyužila svých podílů ve prospěch restrukturalizace a nezohlednila výnos ze svých plavidel.

([87]) Částka 76 mil. EUR odpovídá podle společnosti CFF 500 mil. francouzských franků (FRF), které společnost měla ztratit na dotacích pro zajištění územní návaznosti v novém období 2002–2006.

([88]) S ohledem na poměry, které sama zjistila ve skupině deseti námořních společností. Tyto poměry se pohybují od 23,69 % (*Moby Lines*) do 55,09 % (*Grimaldi*) a 49,7 % v případě společnosti CMN.

([89]) Společnost CFF uvádí podíl 50 % v námořní společnosti Sud-Cargos, podíl 13 % ve společnosti Amadeus, která se zabývá systémy rezervace letenek, a dále podíl ve společnosti CMN a fond nemovitostí společnosti CGTH.

([90]) Hlavní akcionář společnosti CMN.

([91]) Je nutné připomenout, že společnost OTC je společně s korsickou územní samosprávou orgánem schvalujícím smlouvu o pověření veřejnou službou.

([92]) Pokud jde o pověření veřejnou službou na spojení Marseille-Korsika, většina připomínek společnosti CFF se týká postupu při přidělování nového pověření veřejnou službou na období 2007–2012/2013 a soudních žalob podaných společností CFF u vnitrostátních soudů, které je nakonec všechny zamítly.

([93]) V této souvislosti společnost CFF připomíná, že v druhém semestru roku 2005 byla zahájen pohotovostní postup před Obchodním soudem v Marseille a že o vyhlášení úpadku se mohlo uvažovat již od podzimu 2005 po ztrátách vyhodnocených v roce 2005 na 30 mil. EUR.

([94]) Podle společnosti CFF Kasační soud ve věci „Doly a chemické produkty Salsignes" vůbec neuvádí přímou zodpovědnost akcionářského státu v případě likvidace podniku, jehož je akcionářem, ale zmiňuje spíše možnost podat kvůli platbě sociálních dluhů žalobu na veřejnoprávní instituci průmyslové a obchodní povahy a nemožnost jejich ředitelů vymanit se ze svých povinností odkazem na zásah veřejné moci.
Pokud jde o možnost uplatnění judikatury Odvolacího soudu v Rouen ve věci *Aspocomp* na tento konkrétní případ, společnost CFF zdůrazňuje, že případ, který je předmětem této judikatury o odsouzení mateřské společnosti k vyplacení sociálního odškodnění zaměstnancům dceřiné společnosti za „nedodržování dohody" schválené mateřskou společností, je poměrně vzdálen od okolností případu společnosti SNCM. Neexistuje tedy jisté riziko, že by společnost CGMF nebo stát byly odsouzeny k úhradě odstupného při výpovědích v případě soudní likvidace. Společnost CFF vyjádřila pochybnosti o číselném odhadu ostatních sociálních nákladů, neboť se liší podle jednotlivých znalců vyzvaných k jejich stanovení.

([95]) V této souvislosti se společnost CFF domnívá, že skutečná hodnota plavidel, tak jak ji uvedla společnost SNCM při prezentaci své nabídky v rámci pověření veřejnou službou, měla být zohledněna v odhadu aktiv společnosti SNCM provedeném ve zprávách společností Oddo a CGMF.

([96]) Společnost CFF tvrdí, že Francie trvá na mimořádně důležité funkci spojení z Nice, na zachování plavidel na současné úrovni a na podílu společnosti SNCM ve skupině CMN, který považuje za strategický.

([97]) K 1. lednu 2007 a zahájením provozu plavidla Superfast X.

([98]) Společnost CFF navrhuje omezit kapacity na každém z konkurenčních trhů (Nice, Tunisko a Alžírsko) na úroveň z roku 2005, neotvírat nová spojení a přeměnit plavidla na lince Marseille-Korsika na smíšená plavidla pro cestující a nákladní dopravu, a tak snížit náklady.

([99]) Společnost SNCM údajně zakoupila nová plavidla v rozporu s článkem 2 rozhodnutí Komise z roku 2003. Společnost SNCM dále nepostoupila svůj podíl ve společnosti CCM v rozporu s článkem 3 rozhodnutí Komise. A konečně společnost SNCM vedla od roku 2003 agresivní cenovou politiku a její ceny byly v rozporu s článkem 4 uvedeného rozhodnutí nižší než ceny společnosti CFF (jízdenky byly při stejných nebo srovnatelných službách až o 30 % levnější).

([100]) Z důvodu jednak nedostatečné znalosti účetních metod a účetního započítávání obou společností a jednak kvůli tomu, že se společnost CNM studie neúčastnila.

([101]) Podle společnosti STIM společnost SNCM úmyslně podhodnotila své finanční výsledky. Podle auditu nezávislého znalce vypracovaného pro korsický Office des Transports de Corse činil úhrnný schodek korsické sítě společnosti SNCM v období 1996–2001 125 mil. francouzských franků (přibližně 19 mil. EUR) bez započtení výjimečného výsledku dosaženého v roce 2001.

([102]) Rozsudek Soudu ze dne 8. května 2003 ve věci Itálie a SIM 2 Multimedia / Komise (328/99 a 399/00, Rec., s. I-4035).

([103]) Ze skutečností uvedených ve zprávě vyplývá, že […].

([104]) Na základě jedné ze zpráv Účetního dvora zpráva například uvádí, že […].

([105]) Ze skutečností uvedených ve zprávě vyplývá, že […].

([106]) Stát například […].

([107]) Zpráva vyzdvihuje mimo jiné následující chyby řízení: […].

([108]) Plavební prostředky byly omezeny a program prodeje aktiv probíhá v souladu s podnikatelským záměrem. Dopravní trasy byly předělány a akční plán snížení mezispotřeby přinesl první výsledky. Postupně je prováděna část podnikatelského záměru věnovaná zaměstnanosti.

([109]) Pokud jde o podíl 0,497 udávaný společností *Corsica Ferries* pro společnost CMN v roce 2001, je to nepřesný údaj, protože v aktivech rozvahy nezohledňuje disponibilní prostředky. Po opravě tohoto nedostatku dosáhne tento poměr u společnosti CMN výše 0,557. Podle francouzských orgánů je i tak tato výše pro společnost CMN nedostatečná, jak ukazují finanční potíže společnosti v roce 2002. Společnost CMN si tak musela u společnosti Stef-TFE vypůjčit až 8 mil. EUR na financování finančního schodku, který nepokryly její banky.

([110]) Ve svém dopise ze dne 9. ledna 2003 regionální rada *Provence-Alpes-Côte d'Azur* citovala studii trhu, která byla předána Komisi v rámci oznámení a jejíž kopii zřejmě získala, a zdůraznila: „Nabídka [na spojích mezi Korsikou a kontinentální Francií] je vzhledem k poptávce předimenzovaná. Míra obsazenosti lodí se v průměru pohybuje kolem 20 % v zimě a 50 % v létě".

([111]) Zejména nesouhlasí s odhadem hodnoty podniku na přibližně 350 mil. EUR provedeným společností STIM. Posouzení zohlednilo pouze ty informace rozvahy, které zlepšují valorizaci vlastního kapitálu (odchylné odpisy, zbytkový výnos z lodí atd.), a nezohlednilo pasiva, která ji snižují. Tato čistě účetní metoda výpočtu údajně neodpovídá hospodářské skutečnosti námořní společnosti, jako je společnost SNCM, která má hodnotná aktiva uváděná v rozvaze, ale má zároveň omezenou výnosnost a důležitá podrozvahová pasiva.

([112]) Viz např. rozsudek Soudu ze dne 10. ledna 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze / Cassa di Risparmio di Firenze (222/04, Rec., s. I-289, bod 129).

([113]) Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7.

([114]) Úř. věst L 378, 31.12.1986, s. 1.

([115]) Komise není povinna zaujmout stanovisko ke všem argumentům uvedeným zúčastněnými stranami, ale stačí jí uvést skutečnosti a právní námitky mající podstatný význam při rozhodování (rozsudky Soudu ze dne 8. června 1995, Siemens/Komise, (459/93, Rec., s. II-1675, bod 31) a ze dne 13. června 2000, EPAC/Komise, (204/97 a 270/97, Rec., s. II-2267, bod 35).

([116]) Rozsudek Soudu ze dne 12. února 2008, BUPA e.a. / Komise (289/03).

([117]) Viz k tomuto tématu rozhodnutí Komise ze dne 30. října 2001 o státních podporách, které poskytla Francie společnosti SNCM (Úř. věst. L 50, 21.2.2002, s. 66).

([118]) Číslo snížené o kapitálové zisky z vyřazení plavidel.

([119]) Pokud jde o spoje na Korsiku, u těchto dvou let, která odpovídají posledním dvěma rokům uplatňování smlouvy z roku 1996, v tehdejší znalecké zprávě nemohl být kvůli tehdy chybějícím údajům uveden výpočet hospodářského výsledku na základě analytického účetnictví.

([120]) V souladu s rozhodovacím postupem je pro Komisi bezvýznamné, jaký způsob náhrady členský stát použil, pokud může ověřit, že nedošlo ke křížovému dotování ve prospěch konkurenčních činností. Viz zejména rozhodnutí Komise ze dne 12. března 2002 o státních podporách, které Itálie poskytla společnosti Poste Italiane SpA (Úř. věst. L 282, 19.10.2002, s. 29) a rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2003 o navýšení kapitálu o 297,5 mil. EUR ve prospěch společnosti La Poste Belge / De Post (Úř. věst. C 241, 8.10.2003, s. 13).

([121]) Je třeba připomenout, že Komise vypracovala v roce 1997 pokyny Společenství pro státní podpory námořní dopravě a upřesnila podmínky, kdy státní podpory poskytnuté jako vyrovnání za závazky veřejné služby jsou považovány za slučitelné se společným trhem (Úř. věst. C 205, 5.7.1997, s. 5).

([122]) Viz rozhodnutí Komise 2002/149/ES (Úř. věst. L 50, 21.2.2002, s. 66).

([123]) Podmínky pro vyrovnání státního finančního příspěvku jsou uvedeny v bodě IV pětileté smlouvy mezi SNCM a OTC na období 1996–2001.

([124]) Zejména, jak uvádí v poznámce pod čarou č. 71 tohoto rozhodnutí, Komise ověřila existenci oddělených účtů pro poskytování dotčených služeb v prověřovaném období.

([125]) Tato částka je výsledkem rozdílu mezi původně oznámenou částkou (76 mil. EUR) a částkou vyplacenou na základě závazku veřejné služby (53,48 mil. EUR).

([126]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 2003, Německo/Komise (334/99, Rec., p. I-1139, odstavec 142).

([127]) Sdělení Komise členským státům: uplatňování článku 92 a 93 Smlouvy o ES a článku 5 směrnice Komise 90/723/EHS na veřejné podniky zpracovatelského průmyslu (Úř. věst. C 307, 13.11.1993, s. 3 bod 11). Toto sdělení se týká zpracovatelského průmyslu, ale analogicky ho lze stejným způsobem použít i ostatní hospodářská odvětví.

([128]) Viz zejména rozsudek Soudu ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale / Komise (233/99, Rec., s. II-435).

([129]) Rozsudek Soudu ze dne 21. ledna 1999, Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH et Lech-Stahlwerke GmbH / Komise Evropských Společenství (2/96 a 129/95, Rec., s. II-17, odstavec 116).

([130]) Rozsudek Soudu ze dne 14. září, Španělsko/Komise, (278/92, 279/92 et 280/92, Rec., s. I-4103).

([131]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 2003, Německo/Komise (334/99, Rec., 2003, s. I-1139).

([132]) Rozhodnutí Komise 98/2004/ES ze dne 30. července 1997 o podmíněném schvalováním podpor poskytnutých Francií skupině GAN (Úř. věst. L 78, 16.3.1998, s. 1).

([133]) Viz v tomto ohledu rozhodnutí 2006/947/ES ze dne 7. prosince 2005 o podpoře, kterou poskytla Belgie společnosti ABX Logistics (Úř. věst. L 383, 28.12.2006, s. 21).

([134]) Viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 11. března 1991, Itálie/Komise (Rec. 1991, s. I-1433).

([135]) Viz například rozhodnutí Komise 92/266/EHS ze dne 27. listopadu 1991 o přeměně francouzských průmyslových skupin mimo ocelářský průmysl, uhelný průmysl a společnost Compagnie générale maritime podle článků 92 až 94 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 138, 21.5.1992, s. 24). Viz rovněž sociální plány, na něž je dále odkazováno.

([136]) Sluší se ale poznamenat, že polovina dotčeného počtu zaměstnanců byla zaměstnána jako dočasní zaměstnanci nebo jako subdodavatelé na místě. Proto je možné předpokládat, že v případě 5 000 pracovních míst zaměstnanců společnosti Airbus byly náklady na zaměstnance podstatně vyšší.

([137]) Na základě jednoho z nabídkových řízení byl Komisí pověřen nezávislý odborný znalec Moore Stephens ze společnosti Chartered Accountants, jehož závěrečná zpráva byla předána dne 25. ledna 2008.

([138]) Jde o následujících 7 plavidel: Corse, Ile de Beauté, Méditerranée, Napoléon Bonaparte, Paglia Orba, Monte d'Oro a Monte Cino.

([139]) Tento diskont, který činí […] mil. EUR (což je průměrně […] až […] % hrubé prodejní ceny), je mimo jiné odůvodněn zvláštností lodí společnosti SNCM, které jsou přizpůsobeny dopravní obslužnosti zajišťované podnikem, stavem plavidel a skutečností, že všechna plavidla budou nabídnuta na trhu zároveň (a zejména oslabeným postavením prodejce). Ocenění makléřem BRS vychází hlavně z předpokladu prodeje za běžných obchodních podmínek plavidel v řádném stavu, úspěšně zkontrolovaných, dobře udržovaných a fungujících.

([140]) Oceněno na […] mil. EUR.

([141]) Právní riziko je odůvodněno pravděpodobností, že by prozatímní správce společnosti byl nucen k rychlému prodeji plavidel, a přesycením trhu z důvodu jeho omezené schopnosti vstřebání.

([142]) Jde o povinnost zavedenou článkem L.321-13 zákoníku práce, který stanoví, že zaměstnavatel zaplatí odškodnění v případě propuštění každému zaměstnanci ve věku minimálně 50 let.

([143]) Náklady na hospodářské oživení spádové oblasti zaměstnanosti ([…] mil. EUR, náklady plynoucí z dohod o pracovním přeřazení ([…] mil. EUR), náklady na asistenční struktury a pomoc při pracovním přeřazení známé pod názvem „mobilita“ ([…] mil. EUR).

([144]) Náklady plynoucí z propuštění smluvních zaměstnanců společnosti SNCM s detašovaným pracovištěm v přidružených společnostech a zaměstnanců v dceřiných společnostech v likvidaci ([…] mil. EUR) a náklady spojené se žalobami kvůli vypovězení pracovní smlouvy a žádostmi o přehodnocení pracovní smlouvy ([…] mil. EUR).

([145]) Ke dni 30. září 2005 provozovala společnost SNCM tři plavidla v rámci leasingu: vysokorychlostní *Liamone* (vlastněnou hospodářským zájmovým sdružením (GIE) Véronique Bail), *Danielle Casanova* (GIE Joliette Bail) a *Pascal Paoli* (GIE Castellane Bail).

([146]) Zřejmé předpoklady tohoto ocenění jsou následující:
— společnost SNCM vypoví leasingové smlouvy ke dni 30. září 2005, což znamená, že plavidla jsou vrácena příslušným majitelům (GIE) a SNCM přestane platit splátky za pronájem,
— nelze uplatnit opci konečné koupě,
— plavidla jsou prodána bankami úvěrujícími GIE ke dni 30. září 2005; čistý výtěžek z prodeje plavidel je věnován přednostně na splacení bankovních a daňových pohledávek.

([147]) S ohledem na rozsáhlé užívání smluv na dobu určitou ve společnosti SNCM.

([148]) Ve svém rozhodnutí 2006/947/ES ze dne 7. prosince 2005 o podpoře, kterou poskytla Belgie společnosti ABX Logistics (Úř. věst. L 383, 28.12.2006, s. 21) Komise uvedla: „Komise nepopírá, že v některých výjimečných případech některé národní právní předpisy uvádějí, že se třetí osoby mohou obrátit proti akcionářům společnosti v likvidaci, zejména pokud lze uvažovat, že jsou akcionáři […] a/nebo že se dopustili chyb v řízení. Nicméně i když v tomto konkrétním případě ve francouzském právu taková možnost existuje a i když belgické orgány předložily určitý počet údajů o tomto riziku, dostatečně nevyvrátily pochybnosti, které byly vznesené v tomto spise právě při rozšíření řízení v dubnu 2005. Komise dospěla k závěru, že není oprávněné v tomto případě zahrnovat mezi náklady na tento scénář 58 milionů eur spojených podle belgických orgánů s rizikem […].“

([149]) Sdělení Komise o podpoře, kterou Francie poskytla společnosti Marseillaise de crédit (Úř. věst. C 49, 19.2.1997, s. 2).

([150]) Např. čistá aktualizovaná hodnota rizika budoucího odsouzení se zohledněním skutečnosti, že by se osoby obviněné z odpovědnosti za pasivum proti tomuto obvinění bránily.

([151]) Zákon č. 85-89 ze dne 25. ledna 1986 o vyrovnání a soudní likvidaci podniků, kodifikovaný v Obchodním zákoníku v článku L620-1 a dalších; zákon č. 2005-845 ze dne 26. července 2005 o zachování, vyrovnání a likvidaci podniků, kodifikovaný v Obchodním zákoníku v článcích 620-1 až 670-8.

([152]) Scénář plánu na zachování se na tento konkrétní příklad nevztahuje, neboť výše uvedený zákon z roku 2005 vstoupil v platnost až později, zatímco na základě informací, které má Komise k dispozici, nic nedovoluje dospět k závěru, že by případné nucené vyrovnání společnosti SNCM bylo neúspěšné.

([153]) Podle příslušných právních předpisů se uplatňují na veřejné podniky s postavením soukromoprávního subjektu výše zmíněné zákonné úpravy, kterými se řídí soudní likvidace. Vedle toho právní předpisy umožňují postihnout odpovědnost právních subjektů podle veřejného práva jako vedoucích orgánů v rámci řízení o vyrovnání pasiv.

([154]) Francouzská judikatura vyžaduje, aby skutečný vedoucí provedl opakovaně aktivní kroky při správě či řízení.

([155]) Reakce francouzských orgánů na některé připomínky předložené společností SNCM (viz 172. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

([156]) Je zajímavé si uvědomit, že kromě klasických zaměstnaneckých pohledávek existují také soudní zaměstnanecké pohledávky, které vycházejí z rozhodování pracovního soudnictví. V tomto konkrétním případě to znamená, že se zaměstnanec obrátí na pracovní soud, aby posoudil oprávněnost jeho žádosti. Tato žádost je připsána mezi pohledávky společnosti v okamžiku, kdy ji soud přijme.

([157]) Rozsudek Kasačního soudu, 30. listopadu 1993, č. 91-20554, Bull. civ. IV, č. 440, s. 319.

([158]) Toto ocenění provedla poradenská společnost pro finanční investice Sorgem Evaluation. Autor hodnocení Maurice Nussenbaum je finančním znalcem u Odvolacího soudu v Paříži a schválen Kasačním soudem.

([159]) Reakce francouzských orgánů na některé připomínky ze strany společnosti SNCM (viz 174. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

([160]) Reakce francouzských orgánů na připomínky předložené společností SNCM (viz 175. a 176. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

([161]) Reakce francouzských orgánů na připomínky předložené společností SNCM (viz 175. a 176. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

([162]) Bureau de Recherches Géologiques et Minières (BRGM).

([163]) Viz například rozsudek Kasačního soudu ze dne 6. února 2001, č. 98-15129.

([164]) Viz rovněž dva rozsudky vynesené Odvolacím soudem v Rouen dne 22. března 2005 – rozsudek č. RG 04/02549 Aspocomp Group Oyj a rozsudek č. RG 01/02667 – 04/02675.

([165]) S ohledem na skutečnost, že osoby obviněné z chybného pozastavení plánu by se jistě rozhodně bránily, aby nebyly volány k odpovědnosti.

([166]) Cass. com., 19. dubna 2005, Métaleurop.

([167]) Uplatnění článků 92 a 93 Smlouvy o ES týkajících se účasti orgánů veřejné moci, Bulletin CE 9/1984, bod 3.2.

([168]) Rozsudek Soudu ze dne 12. prosince 2000, Alitalia/Komise (296/97, Rec., s. II-3871).

([169]) Viz například rozsudek Soudu ze dne 12. prosince 1995, Air France / Komise (358/94, Rec., s. II-2109, bod 70).

([170]) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 1990, Francie/Komise (301/87, Rec., s. I-307, bod 40).

([171]) Viz sdělení týkající se případné podpory v rámci projektu veřejného kapitálového vkladu do kapitálu Klöckner Stahl (Úř. věst. C 390, 31.12.1994, s. 1).

([172]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. července 1996, SFEI (39/94, Rec., s. I-3547, odstavec 60).

([173]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února, Francie/Komise (301/87, Rec., s. I-307, odstavec 41).

([174]) Rozsudek Soudu ze dne 29. září 2000, Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) / Komise (55/99, Rec., s. II-03207, odstavec 82).

([175]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, Itálie/Komise (173/73, Rec., s. 709, odstavec 33).

([176]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 2001, HJ Banks (390/98, Rec., s. I-6117, odstavec 33).

([177]) Rozsudek Soudu ze dne 1. července 2004, Salzgitter/Komise (308/00, Rec., s. II-1933, odstavec 79). Viz rovněž sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti (Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3 bod 16).

([178]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2006, Portugalsko/Komise (88/03, Rec., s. I-7115, odstavec 56).

([179]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2001, Adria-Wien Pipeline GmbH (143/99, Rec., s. I-8365, odstavec 41).

([180]) Viz například rozhodnutí Komise ze dne 10. října 2007 týkající se reformy financování důchodů v oblasti bankovnictví v Řecku (Úř. věst. C 308, 19.12.2007, s. 9) a rozhodnutí Komise ze dne 10. října 2007 týkající se státní podpory v souvislosti s reformou způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti La Poste (Úř. věst. L 63, 7.3.2008, s. 16).

([181]) Viz rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002 týkající se Société française de production (Úř. věst. C 71, 25.3.2003, s. 3). „Státní financování plánu na snížení počtu zaměstnanců, které podniku umožní uvolnit část zaměstnanců, aniž by musel zcela uhradit náklady s tím spojené, je selektivní výhodou, která by mohla spadat pod zákaz státních podpor. Oproti tomu provádění doplňkových sociálních opatření ve prospěch propuštěných osob prostřednictvím veřejných prostředků, aniž by tato opatření snížila běžné náklady zaměstnavatele, spadá do sociální politiky členských států a nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. […] Společnost SFP plně uhradí tyto náklady. Doplňková sociální opatření ve prospěch propuštěných zaměstnanců společnosti SFP, která budou provedena poté, co zaměstnanci opustí podnik, proto nezprošťují podnik jeho povinností a neobsahují státní podporu ve prospěch společnosti SFP."

([182]) Tato částka pochází z rozdílu mezi již oznámenou částkou (76 mil. EUR) a částkou schválenou jakožto náhrady za poskytování veřejných služeb (53,48 mil. EUR).

([183]) Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.

([184]) Úř. věst. C 205, 5.7.1997, s. 5.

([185]) Viz bod 30 hlavních pokynů z roku 2002.

([186]) Výše uvedené rozhodnutí.

([187]) Zákonné rezervy jsou náklady zapisované na účty podle francouzských daňových předpisů.

([188]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, Francie/Komise (482/99, Rec., 2002, s. I-4397, odstavec 71).

([189]) První alternativní metoda založená na vlastním kapitálu nutném k financování stávajících plavidel se nejeví jako vhodná, protože francouzské orgány při výpočtu vycházely z pořizovací ceny plavidel, a ne z jejich prodejní ceny v roce 2002. Pokud by totiž měla vzniknout nová společnost se stenými plavidly, jaká dnes vlastní společnost SNCM, musela by mít vlastní kapitál odpovídající nákupní hodnotě všech těchto plavidel, a ne jejich výrobní hodnotě. Tento přístup navíc nezohledňuje ostatní aktiva, jako jsou informační rezervační systém nebo budovy sídla společnosti.
Druhou alternativní metodu založenou na výdajích společnosti SNCM považuje Komise za vhodnější. Komise si přesto přeje znovu přezkoumat hodnotu 41,7 mil. EUR týkající se dřívějších ztrát, aby mohla zejména zohlednit hospodářský výsledek z roku 2002 a pouze ztráty spojené s dopravní obslužností Korsiky před rokem 1999.

([190]) Je třeba poznamenat, že nezávislý znalec Komise stanovil reálné náklady plánu restrukturalizace z roku 2002 na základě účetnictví společnosti SNCM na […] mil. EUR.

([191]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, Francie/Komise (482/99, Rec. 2002, s. I-4397, odstavec 71).

([192]) Viz tabulka 2 tohoto rozhodnutí. Součástí této částky je prodej aktiv uskutečněný v době rozhodnutí z roku 2003, konkrétně prodej lodí Napoléon, Monte Rotondo a Liberté a prodej nemovitostí (komplex nemovitostí Schuman a SCI Espace Schuman).

([193]) Viz bod 48 pokynů.

([194]) Viz příloha I.

([195]) Je třeba poznamenat, že dne 11. prosince 2007 společnost VT podepsala s třetím nabyvatelem předkupní smlouvu o prodeji plavidla *Jean Nicoli* s převodem vlastnických práv v dubnu 2008.

([196]) Oznámeno Komisi dopisem ze dne 23. června 2004.

([197]) Tato částka zohledňuje prodej nemovitosti SCI Espace Schuman ([…] mil. EUR) uskutečněný dne 24. června 2003, ale nezohledňuje čistý výnos ze záporného prodeje lodě Aliso ([…] mil. EUR) uskutečněného dne 30. září 2004.

([198]) Plavidlo Asco, podíl ve společnosti Sudcargos a nemovitosti.

([199]) Komise se domnívá, že v rámci vyhodnocení dodržování článku 4 rozhodnutí z roku 2003 je třeba zohlednit zveřejněné ceny, to znamená ceny uváděné ve všech druzích reklam nebo veřejných sděleních, která by společnost SNCM mohla šířit. Tato podmínka se netýká cen pocházejících z informačního rezervačního systému společnosti SNCM, neboť tyto ceny podléhají, ať už u společnosti SNCM nebo u konkurentů, kvótám dynamicky stanoveným v rámci řízení výnosů („yield management"). Nastavení systémů neumožňuje zjistit, zda konkurenti společnosti SNCM nenabízejí akční ceny, a proto ani ověřit neexistenci „price leadership" ve společnosti SNCM.

([200]) Na základě informací poskytnutých francouzskými orgány se ukazuje, že v období od 9. července 2003 do 16. března 2005 společnost SNCM nikdy neuváděla ve svých podnikových sděleních, reklamních kampaních nebo jiných zveřejněných dokumentech nižší ceny, než uváděli její konkurenti.

([201]) Tato částka je rozdílem mezi čistou potřebou likvidity společnosti SNCM (tedy 19,75 mil. EUR) a čistým výnosem z prodeje aktiv podle rozhodnutí z roku 2003 (tedy […] mil. EUR odpovídajících prodeji plavidla Aliso a podílů ve společnostech Southern Trader, Someca a Amadeus). Touto částkou dosáhl kapitálový vklad státu do společnosti SNCM výše 69,29 mil. EUR.

PŘÍLOHA I

NORMATIVNÍ ČÁST ROZHODNUTÍ Z ROKU 2003

Článek 1

Podpora na restrukturalizaci, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM), je slučitelná se společným trhem za podmínek uvedených v článcích 2 až 5.

Článek 2

SNCM se od okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí do 31. prosince 2006 zdrží nabývání nových lodí, jakož i podpisu smluv o stavbě, objednávkách nebo nájmu nových lodí nebo lodí po generální opravě.

SNCM smí od okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí do 31. prosince 2006 provozovat jen těch jedenáct lodí, které již vlastní, tj.: *Napoléon Bonaparte, Danielle Casanova, Île de Beauté, Corse, Liamone, Aliso, Méditerranée, Pascal Paoli, Paglia Orba, Monte Cinto* a *Monte d'Oro*.

Bude-li SNCM muset na základě událostí, které jsou nezávislé na její vůli, nahradit některou ze svých lodí před 31. prosincem 2006, může Komise na základě řádně odůvodněného oznámení Francie tuto náhradu povolit.

Článek 3

Skupina SNCM prodá veškeré přímé nebo nepřímé účasti na následujících společnostech:

— *Amadeus France,*

— *Compagnie Corse Méditerranée,*

— société civile immobilière *Schuman,*

— *Société Méditerranéenne d'Investissements et de Participations;*

— Someca.

Namísto prodeje účasti na *Société Méditerranéenne d'Investissements et de Participations* může SNCM také prodat jediné aktivum této společnosti, *Southern Trader,* a uzavřít tuto dceřinou společnost.

Prodeje se mohou uskutečnit podle výběru francouzských orgánů buď na základě veřejné nabídky prodeje, nebo na základě předem oznámené veřejné výzvy k vyjádření zájmu s minimálně dvouměsíční lhůtou pro podání nabídky.

Francie Komisi prokáže veškeré prodeje. Nedostatečné nabídky obdržené SNCM nesmí být brány jako důvod pro neuskutečnění prodeje. V případě, že neexistuje nabídka a může-li Francie dokázat, že všechna nezbytná opatření týkající se zveřejnění byla učiněna, považuje se podmínka uvedená v prvním pododstavci za splněnou.

Článek 4

Na všech spojeních na Korsiku od okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí do 31. prosince 2006 se SNCM zdrží všech cenově politických opatření týkajících se zveřejněných cen, kterými by měly být nabízeny nižší ceny než ceny každého z jejích konkurentů za stejné destinace a služby ve stejných termínech.

Komise si vyhrazuje právo zahájit vyšetřovací řízení ve všech případech, ve kterých bude zjištěno nedodržení podmínek stanovených tímto rozhodnutím a především podmínek stanovených v prvním pododstavci.

Podmínka stanovená v prvním pododstavci je splněna, je-li nejnižší nabídnutá cena SNCM každý den vyšší než nejnižší nabídnutá akční cena za stejnou destinaci a služby každého z jejích konkurentů.

Podmínka stanovená v prvním pododstavci se neuplatní, jakmile ceny konkurentů překročí platné ceny SNCM v referenčním roce 1996 upravené s ohledem na inflaci.

Francie oznámí Komisi do 30. června každého roku všechny nezbytné informace, za účelem prokázání, že tyto podmínky byly na všech spojeních na Korsiku nebo z Korsiky v uplynulém roce splněny.

Článek 5

V souladu se závazky přijatými francouzskými orgány v restrukturalizačním plánu se stanoví roční počet zpátečních jízd lodí na jednotlivých námořních spojeních na Korsiku až do 31. prosince 2006 na maximální počet uvedený v tabulce 3 tohoto rozhodnutí ([1]), pokud nenastanou zvláštní okolnosti nepřičitatelné SNCM, pro které by bylo nutno přeložit určitá spojení do jiných přístavů, a pokud se nezmění závazky veřejné služby uložené podniku.

Článek 6

Francie je oprávněna napoprvé navýšit kapitál společnosti SNCM o částku 66 milionů EUR od okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí.

Až do konce restrukturalizační doby, tj. do 31. prosince 2006, může Komise na návrh francouzských orgánů rozhodnout o schválení druhého navýšení SNCM, jehož výše bude odpovídat rozdílu mezi zbývajícími 10 miliony EUR a výnosem z prodejů vyžadovaných v článku 3 za podmínek stanovených v uvedeném článku.

Takové rozhodnutí smí být přijato, jen pokud byla provedena opatření vyžadovaná v článku 3, pokud výnos z prodejů nepřesáhne 10 milionů EUR a jestliže byly dodrženy podmínky stanovené v článcích 2, 4 a 5; bez ohledu na to je Komise oprávněna v případě nedodržení některého z těchto ustanovení zahájit v případě nutnosti formální vyšetřovací řízení. V případě nedodržení nebude druhá část podpory vyplacena.

Článek 7

Francie informuje Komisi do šesti měsíců po oznámení tohoto rozhodnutí o opatřeních přijatých k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

([1]) Viz příloha II tohoto rozhodnutí.

PŘÍLOHA II

TABULKA 3 ROZHODNUTÍ Z ROKU 2003

Vývoj nabídky společnosti SNCM

	Počet plaveb		Počet nabízených míst		Nabízené běžné metry	
	2001	> 2003	2001	> 2003	2001	> 2003
Marseille-Korsika	1 881	(…)	1 723 050	(…)	1 469 000	(…)
Toulon-Korsika	187	(…)	303 650	(…)	0	(…)
Janovský záliv	1 768	(…)	1 708 700	(…)	0	(…)
Mezisoučet v Evropě	3 836	3 067	3 735 400	2 357 500	1 469 000	(…)
Maghreb	302	372	444 000	635 000	0	0
Celkem	4 138	3 439	4 179 400	2 992 500	1 469 000	(…)